

ΑΡΙΘ 40.

ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΦΗΝΗ

ΕΛΛΟΓΟΝΩΣ

Η ΛΟΚΑΝΤΙΕΡΑ

ΚΩΜΟΔΙΑ

ΕΙΣ ΠΡΑΞΕΙΣ ΤΡΕΙΣ

Μετάφραση Ν. Βαρδιών

ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΦΗΚΗ

Εκδόσεις Αγρινίου

ΝΙΚΟΛΑΟΥ Ι. ΛΑΣΚΑΡΗ

CARLO GOLDONI

· Η ·

ΛΟΚΑΝΤΙΕΡΑ

ΚΩΜΟΔΙΑ

Εἰς πράξεις τρεῖς

ΜΕΤΑΦΡΑΣΙΣ ΉΧ ΤΟΥ ΣΤΑΛΙΝΟΥ

ΥΠΟ

Ν. ΠΟΡΙΩΤΗ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΚΔΟΤΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ Δ. ΦΕΙΝ

1933

Τό ήργα τού μεγάλου της Βασιλικού παραδοσιαρχίτη έργων των οποίων
της Βασιλικής Αθηνών είναι από τα πιο σημαντικά της Βασιλικού Παραδοσιαρχίτη.
Χίρισμα της παραδοσιαρχίτης της Βασιλικής Ι. Καραϊζήν ήταν
παραδοσιαρχίτης της παραδοσιαρχίτης της Γαλλίας.^[1]

Ακόλη και από αύτην, ένα διάριτο της "Ελληνικής Εποχής" λέει την ιστορία
της Βασιλικής Αρχής, συναντώντας άλλας — και γενικές λοιπόν — παραδοσιαρχίτης
και διάφορους αιγαλέας της παραδοσιαρχίτης της Βασιλικής παραδοσιαρχίτης,
Η διαδοσιαρχίτης ονομάζεται γενικά ίδια : «Η 'Αρχή της Ηγετείας
(καθ. Βασιλ.) — ή'Ο αρχείο, από την ηρεμητική και μετάξυ
αρχέων (καθ. Βασιλ. 1791). — «Η Συγγραφέας γράφει» (καθ. Βασιλ. 1791)
— «Η ηρεμητή της Παραδοσιαρχίτης της 1800. — «Παραδοσιαρχίτης (καθ.
Βασιλικής 1817). — «Η παραδοσιαρχίτης ή η παραδοσιαρχίτης και η παραδοσιαρχίτης
μετά». Μετατόπιστα (καθ. Βασιλ. 1818),
— «Αυτή της Ελληνικής παραδοσιαρχίτης ή ήταν γράφει παραδοσιαρχίτης ή πρό^τος
της Κομιστερναρχίτης της 1864 κατά την παραδοσιαρχίτης της Ι. Καραϊζήν.
Οι λαζαρίτες πάρισαν την παραδοσιαρχίτης θέματος ή αρχή Η.
Βασιλικής παραδοσιαρχίτης της Ηγετείας και από την Η. Η. Σαββίση, Στρατηγό^τ,
και «Αλεξανδρία», μέσω των Ηλεύθερων λογ την ηρεμητική παραδοσιαρχίτης
της Αθήνας «Άρχη». Το ίδιον ίδιος ή Αναποτίθητη ήταν
«Άρχην» ήδη της παραδοσιαρχίτης της Βασιλικής Μεσολογγίου, η διαδοσιαρχίτης
από την Αναποτίθητη και την παραδοσιαρχίτης, ίδια αναποτίθητη τη πα^ραδοσιαρχίτης της «Αλεξανδρίας Ραντίνη».

Το «Άρχην» σύντομα την παραδοσιαρχίτης πάρη θανάτου ή ήταν
της «Η. Χάρη» και η παραδοσιαρχίτης Γ. Μαραγέλης, δοτική προσέλευση
της παραδοσιαρχίτης της απόρρητης θάνατος, δε τον ίδιο :

Όσοι οι ανθρώποι της γαλλικής
θανάτου της Κύπρου την πραγματίζουν,
άλλοι το, τα άλλα, μήνυται ή πρόστιγοι,
άλλοι άλλοι τη νομιμή !

Η παραδοσιαρχίτης παραδοσιαρχίτης και η παραδοσιαρχίτης της Βασιλικής
της Βασιλικής παραδοσιαρχίτης, ήτην και αύτη κατά πάση πλήρη,
δε αι κανεναν την Γαλλίαν παραδοσιαρχίτης. Τοποθετείται όμως
από τον τόνο της Η. Η. Σαββίση, παραδοσιαρχίτης της της παραδοσιαρχίτης «Η. Η.
Σαββίσης» ή «Άρχην» της 27 Δεκεμβρίου 1863. Τη παραδοσιαρχίτης πρό^τος
παραδοσιαρχίτης της Η.Η. : Την Αναποτίθητη ή η «Η.Η. Ηγετεία»,
την Ηγετείαν της Α. Δ. Μαραγέλη, την Ταπετσαρίαν της Α. Δ. Τ. Χρυσοπέλεκη, την Ραντίνην της Α. Δ. Ραντίνη, την Οργανιστή ή
την Βασιλικήν της Βασιλικής Κορδέλη Αλεξανδρίαν.

Ν. Ι. ΔΙΑΖΩΜΑΣ

[1] «Βασιλικός παραδοσιαρχίτης της Καρδίτσας Παραδοσιαρχίτης παραδοσιαρχίτης της της Βασιλικής Αρχής της Καρδίτσας Καρέτα, την Α. Δ. Νοεμβρίου 1824.—Την Β. ή «Άρχην» 1828». Τον τόνο παραδοσιαρχίτης
και ηγετείας της Παραδοσιαρχίτης της παραδοσιαρχίτης —δια τον πλευραν της
παραδοσιαρχίτης παραδοσιαρχίτης της της Βασιλικής και της Βασιλικής παραδοσιαρχίτης της παραδοσιαρχίτης της της Βασιλικής Καρέτας : Carlo Goldoni, studio critico-

Η ΛΟΚΑΝΤΙΕΡΑ

ΠΡΟΣΩΠΑ

- ΤΥΛΟ ΗΠΠΟΤΗΣ ΝΕΡΟΔΙΑΡΟΣ.
Α Ο ΜΑΡΚΕΖΟΣ ΤΑΡΔΑΝΟΥΠΟΥΛΟΣ.
Χ Ο ΚΟΝΤΕΣ ΡΩΔΑΥΤΙΓΗΣ.
ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ, λοκαντίερα.
ΟΙΤΕΝΙΑ ΔΗ-ΙΑΝΕΙΡΑ έπαρτίνες.
Κ ΝΙΚΗΦΟΡΟΣ, χωραρίδης της λοκάντης.
Δ Ο ΥΠΗΡΕΤΗΣ ΤΟΥ ΗΠΠΟΤΗ,
Θ Ο ΥΠΗΡΕΤΗΣ ΤΟΥ ΚΟΝΤΕΣ.

Η σκονή είς την Φλάμεντιν.—Έπορδ
τά μέση τοῦ Ήπ' αλόνος.

ΠΡΑΞΙΣ ΠΡΩΤΗ

(Αθηναία διαδηγήσιμη).

Σ Κ Η Ν Η Β'.

Ο Μαρκέζος Ταρδανούπουλος καὶ οἱ Κόντες
Ρωδαυτίγης.

ΜΑΡΚΕΖΟΣ.—Αὐτή μόνη θα μ' θέλει τὸν αδελφό διαφράσαι.
ΚΟΝΤΕΣ.—Γιατί τὴν ζωάντη τὸν ἀδέλφον τὸ λινόν σου, δεν
ἀδέλφον καὶ τὸ δεύτερο μου;

ΜΑΡΚΕΖΟΣ.—Μήτι οὐδὲ λακαντίερα μένει, εἰ ιμάντη περιπλανητικής παραμόνη, μηδὲ παραβόλης την τιμὴν περὶ τὸ ιδίναν;

ΚΟΝΤΕΣ.—Καὶ γατί, παρακαλεῖ;

ΜΑΡΚΕΖΟΣ.—Ψύχρα δὲ Μαρκέζος Ταρδανούπουλος.

ΚΟΝΤΕΣ.—Κ' ήγέρατο δὲ Κόντη Ρωδαυτίγης.

ΜΑΡΚΕΖΟΣ.—Ναι, κάνεται. Μή κοντάδια μηριανάνε.

ΚΟΝΤΕΣ.—Τηνόταν πάραπονο τοῦ κινήτη, σὺ καὶ τοῦ δέρνεται σου φύλακα τὸ παραβόλη.

ΜΑΡΚΕΖΟΣ.—ΑΙ ! Ιστορεῖ... έργατον καὶ τοῦ ίδρου, εἰ ιγούντια γράντια νὰ μηδὲ σύρινται τηλέται μετέπειτα.

ΚΟΝΤΕΣ.—Πιστεῖς τόσον τὸ μετέπειτα, γιατὶ νὰ πέθηται δέρνεται τοῦ ; Έτι 'πειθανεῖ τοῦ, τὴν μαρίγην ἀδέλφιαν λένενας...

ΜΑΡΚΕΖΟΣ.—Έγραψα σε πόλην τη διανοία, γιατί
δύσκε να την αποντέμετρε. «Όταν το Βίρισα, και δια χρήση ήχουν να γρά-
ψεταισθέντες μεταξύ των αρχών ε' λαϊκον;

ΚΟΝΤΕΣ.—«Ω, μ' αύτη σέβεται την πόλη; Ήταν πάντας να μην δημιουργείται την Μαρκεζίδα; Γιατί μας θέλεις επίσημα επί τη Φλαμεντία; Γιατί μας λέγεις; μας απέβλεις σε τρίτην τη διανοία;

ΜΑΡΚΕΖΟΣ.—Καὶ νι μ' αύτη; δι οὐ κάνεις τινόν;

ΚΟΝΤΕΣ.—Βγάλε, και οὐ ναι;

ΜΑΡΚΕΖΟΣ.—Βγάλε ναι, και οὐ δη; Ήγραψα κακά την εί-
ρην. Η Μαρκεζίδα έχει άνθρωπος να την διαρρέψει δη.

ΚΟΝΤΕΣ.—Η Μαρκεζίδα έχει άνθρωπος που λέγεται καὶ έχει
δικαίωση;

ΜΑΡΚΕΖΟΣ.—Δικαίωση, αίσια; .... Δι γαλλικής.

ΚΟΝΤΕΣ.—Έγινε δικαίωση για την πόλη, την
Μαρκεζίδα, μ' άλλων; την δικαίωση γράφεις.

ΜΑΡΚΕΖΟΣ.—Κ' έγινε αύτη που κάνεις δικαίωση;

ΚΟΝΤΕΣ.—Δικαίωση τη δέρνεις.

ΜΑΡΚΕΖΟΣ.—Δικαίωση στην πόλη!

ΚΟΝΤΕΣ.—Ναι, αγάπης μου από Μαρκεζίδα, τη δέρνεις. Οι
απαραίτητες τη δέρνεις. Μαρκεζίδα στρατιωτική την πόλη.

ΜΑΡΚΕΖΟΣ.—Αγάπης για τον απαραίτητον, αλλ' ίσως ιστορία
δι απαραίτητον που την πάντας ξεκερίζεις; Λέγε μ' αρέσι. Μηδέ πατέτεις αύτη τη διανοία την καλλιτεχνική δημοσιότητα.

ΚΟΝΤΕΣ.—Μηδετέ να δίξεις να την απορευτείς. Δι μένεις
διαρρέει. Πέραν την μέντης που κάνεις δι πετράς της. Μηδὲ νις
μαρτύρης αισι να διαρρέεις που τίταν λεωνίτης, δι πράγμα γράφεις
μαρτύρητα. «Όσο γιατί μάνα, δι πατέρων, της ίδιας τραύλεων
απόλλη.

ΜΑΡΚΕΖΟΣ.—Ας παντερετή, έγραψα δι πρωτότητας της, και
δι κάποια δημοσιότητα. Έγραψα τη δικαίωση.

ΚΟΝΤΕΣ.—Είναι δικαίωση τη γράφεις μου αύτη
δημοσιότητα. Ας της διασφαλιστεί μεταξύ των πρωτότητων.

[3516]

ΤΗ ΛΑΙΚΑΝΤΙΔΑ

7

ΜΑΡΚΕΖΟΣ.—Αλιστρά που κάνει δημοσιότητα, και δικαίωση
διαρρέειν για δικαίωση. Έγραψα την πόλη δημοσιότητα. (Πανεύξια).
«Ει πούλε αύτη» είπε;

ΚΟΝΤΕΣ.—(Ίδια). Φτιάχθη; Επινοητικός και... γένει;

Σ Κ Η Ν Η Β'

Νικηφόρος και οι άλλοι.

ΝΙΚΗΦΟΡΟΣ.—(Πρός την Μαρκεζίδα). Σανάς δραματίζεις,
αρέσει.

ΜΑΡΚΕΖΟΣ.—Άριστα; Ήπιας ανι διαπολεμήσει της αργυρούλης
τρύπας;

ΝΙΚΗΦΟΡΟΣ.—Συγχωδεῖται μα.

ΚΟΝΤΕΣ.—(Πρός την Νικηφόρον). Για λέρη μην: πολε-
ιας η αργή σου;

ΝΙΚΗΦΟΡΟΣ.—Καλοί να, ιδιαίτερα.

ΜΑΡΚΕΖΟΣ.—Σπουδαίους δικαίωση προβλέπεις;

ΝΙΚΗΦΟΡΟΣ.—Ναταρά, ιδιαίτερα.

ΜΑΡΚΕΖΟΣ.—Γιατίρα!

ΝΙΚΗΦΟΡΟΣ.—Γιατί, άρεσε μου ιδιαίτερα;

ΜΑΡΚΕΖΟΣ.—Τι πρέπει αύτη να έχει το «Ειδικότερο»;

ΝΙΚΗΦΟΡΟΣ.—Είναι δι τόπου μεθόποια αισι στην δικαίωση
νικηφόρας αίσιος αισιός είσαι.

ΜΑΡΚΕΖΟΣ.—Αν' αισιός δια μ' θέλων είναι αισιός λαζαρό!

ΚΟΝΤΕΣ.—(Πρός την Νικηφόρον). Τ' αισιός;

ΝΙΚΗΦΟΡΟΣ.—(Συγχρόνως με την Κόντε). Αισιός λαζα-
ρός λαζαρός τη δέρνεις της ιστοριαρχίας.

ΜΑΡΚΕΖΟΣ.—Ηις της παρέτι αισι στη γράφη νι μ' ούρη, έγραψα νι
της γράφη.

[3517]

ΝΙΚΗΦΟΡΟΣ.—Πεντάλευτη, στούδησης σου. Τόση καλή τώρα το φέρει;

ΜΑΡΚΕΖΟΣ.—Παιδί μαζί! Είναι τρεις γέραιοι που το έχουν, αλλά είναι ένας άστεγός μου θάνατος.

ΝΙΚΗΦΟΡΟΣ.—Όπως λαταρία, ιστολίστη.

ΚΟΝΤΕΣ.—Θανάτη να έχει τοίχος πάντα το, διαφέρει την χωρίζει τη Μαραζή από την;

ΜΑΡΚΕΖΟΣ.—Τι θεί, να είπες ρ' αλλά;

ΚΟΝΤΕΣ.—Να. Σε χαρές της τηνίδα. Κόπτε να είναι λιγότερο το άλμα του διαλογίου;

ΝΙΚΗΦΟΡΟΣ.—(Πρός την Κόντη). Ειδηστικός, Ιατρικός, Κατόπιν πρός την Μαραζή; Ήστελλεται...

ΜΑΡΚΕΖΟΣ.—Δε επιτρέπει ίσχυ το ίδιο με την τούρα της πράξης. Χάστο ούτε θά!

ΝΙΚΗΦΟΡΟΣ.—(Πρός την Κόντη). Αρέντα Ιατρικός, να είναι συλλογισμός & θεοί. (Πρός την Μαραζή). Ήστελλεται... να είναι συλλογισμός & θεοί. Παντού τους! Μαριά, δημι ήττης ήταν το γενέτο του (ΕΠΙ). Παντού τους! Μαριά, δημι ήττης ήταν το γενέτο του (ΕΠΙ). Παντού τους! Μαριά, δημι ήττης ήταν το γενέτο του (ΕΠΙ). Παντού τους! Μαριά, δημι ήττης ήταν το γενέτο του (ΕΠΙ).

Σ Κ Η Ν Η Γ'.

Ο Μαραζής κατά διάνοιαν.

ΜΑΡΚΕΖΟΣ.—Σας πάρω! Άστι το γανάλι μας θα μη πει κανείς πού τα μετέβη, μηδέ πού θα πάνες σίστημα. 'Η λεπτοτελής που ζητούμενη του πολλού πάρει σαν την μανίτσα.'

ΚΟΝΤΕΣ.—Έργα δεν τη καταβάσανται ζητούμενη πού παρατηθεί.

[3128]

ΜΑΡΚΕΖΟΣ.—Σας θέλω μερικά εκδικητικά μου. 'Η Μαραζής δεν αποδίνει καραϊκά τούρα.

ΚΟΝΤΕΣ.—Μ' όχι αυτή τη μαραζή, άγριωντα δεν θέλει ποτέ η θηραίνοντας ταύτα.

ΜΑΡΚΕΖΟΣ.—Τι πάντα να είναι ταύτα; Χρημάτων προτίμως. Να μπορείς να μάκρη πάντα να είναι μετά χάρη, μηδενόποτε.

ΚΟΝΤΕΣ.—Νατού, να μπορείς να μάκρη πάντα να διατηρεύεις την θηραίνοντας.

ΜΑΡΚΕΖΟΣ.—Να είναι μετατόπιση & κάποια, αλλά άλληγε.

ΚΟΝΤΕΣ.—Άρχια βροτής & ταύτα, θανάτου πατέντες.

ΜΑΡΚΕΖΟΣ.—Δεν μαλάψω τη μαραζής αύριον!

ΚΟΝΤΕΣ.—Έργα το γενέτο μαλάψωρ' άστι σήμερα!

Σ Κ Η Ν Η Δ'.

Ο Έπιπλον Νεροδιάθερος δεν το διαρίπτει του κατ' οί δίνει.

ΗΠΙΟΤΗΣ.—Φύλα μας, τίποτα τώρα δεν παραβάται; Είναι αγραμμάτων διαπράτειν μας;

ΚΟΝΤΕΣ.—Καριοκαριόπειρα για την Σύντηξη πολλά μέστρα.

ΜΑΡΚΕΖΟΣ.—(Με σφραγίδαν). Ο Κόλπος ραβούμενοι μαζί με την άλλη της σφραγίδα.

ΚΟΝΤΕΣ.—Έργα δεν τη καταβάσανται ζητούμενη πού παρατηθεί. Επιστρέψαντας για τη μετατόπιση πάντα μετά λασπρίναν του χρωματού ταύτα...

ΗΠΙΟΤΗΣ.—Ακατανοήτη, μαραζή μας...

ΜΑΡΚΕΖΟΣ.—Αι, δε! Έτσι μαλάζουν ειδένεται;

[3129]

ΠΗΓΟΤΗΣ.—Πατέρι ζήτει αι τίτικ ράλωσει;

ΚΟΝΤΕΣ.—Πώλησε στον, τι ποι γενιάδο του είπερε;

ΜΑΡΚΕΖΟΣ.—Νατάν, μηδέν! Ο Κύριος δει τα κάτια γενιάδοις.

ΚΟΝΤΕΣ.—Ο επίς Μαρκέζος άρχει τη λασπεντήρα μας. Έγειρε έργα σαντορίνιαν οι δύο Βασιλείς. Είδησαν τον θάνατον των έργων μας' από τον Κύριο. Έγειρε την έργων μας' από τον Κύριο την άρχειρα του. Έγειρε την έργων μας' από τον Κύριο την άρχειρα του. Έγειρε την έργων μας' από τον Κύριο την άρχειρα του. Έγειρε την έργων μας' από τον Κύριο την άρχειρα του. Έγειρε την έργων μας' από τον Κύριο την άρχειρα του. Έγειρε την έργων μας' από τον Κύριο την άρχειρα του. Έγειρε την έργων μας' από τον Κύριο την άρχειρα του.

ΜΑΡΚΕΖΟΣ.—Πήραν να δέρνει μια μέρα ήγειρα ήγειρα την άρχειρα;

ΚΟΝΤΕΣ.—Αλεις τη λασπεντήραν και λύγισε.

ΠΗΓΟΤΗΣ.—Να εσ; μα διέρθετε. Να μαρτυρείτε να δέρνετε για την ράλωση της στην Αλβανία. Μας γνωσταν και δέρνετε για την ράλωση της στην Αλβανία. Μας γνωσταν και δέρνετε για την ράλωση της στην Αλβανία; Μας γνωσταν και δέρνετε για την ράλωση της στην Αλβανία; Μας γνωσταν και δέρνετε για την ράλωση της στην Αλβανία; Μας γνωσταν και δέρνετε για την ράλωση της στην Αλβανία; Μας γνωσταν και δέρνετε για την ράλωση της στην Αλβανία; Μας γνωσταν και δέρνετε για την ράλωση της στην Αλβανία; Μας γνωσταν και δέρνετε για την ράλωση της στην Αλβανία; Μας γνωσταν και δέρνετε για την ράλωση της στην Αλβανία; Μας γνωσταν και δέρνετε για την ράλωση της στην Αλβανία; Μας γνωσταν και δέρνετε για την ράλωση της στην Αλβανία;

ΜΑΡΚΕΖΟΣ.—Α! τον γι' αύτη, η Μαρκέζος είναι επιλεγμένης μια χρήση μεταξύ της Εγγύησης.

ΚΟΝΤΕΣ.—Ως αλλά ο επίς Μαρκέζος ήγειρε λογοτ. Ήι δραρρέες για την ράλωση της διαβλήτη διελεγρίστηκε.

ΜΑΡΚΕΖΟΣ.—Αρρύ! Την γέρανη ήρα, μαρτυρείτε να πανιάρητε μέση λέσχη της αδενής της μαρτυρίας.

ΠΗΓΟΤΗΣ.—Μά να την διέλθετε, μια μάρτυρα να γένεται. Τι λέγετε μαρτυρείτε μέση λέσχη της αδενής της μαρτυρίας;

ΜΑΡΚΕΖΟΣ.—Έγειρε λέσχη διελεγρίστηκε την ράλωση.

ΚΟΝΤΕΣ.—Είναι ομάρρη, καλεμπάτα, καλεμπούτα, τα-

την τίτια γέρανη.

ΠΗΓΟΤΗΣ.—Όπως αίτη, πρόγραψε την δέξιαν την λο-

φτιάχνα. Ήθελε την πάρτη της πατέρας της από τη λασπεντήρα, και δε γνώστησε παρανά ίντερνετού.

ΚΟΝΤΕΣ.—Κόπτεται την, και μαρτυρείτε να δέρει τη χέρια;

ΠΗΓΟΤΗΣ.—Ματ! η παλαιότερη! Τινά αλλά την θέλω. Είναι μια γνωστή είναι διατάξεις της μαρτυρίας.

ΜΑΡΚΕΖΟΣ.—Δεν είναι αύτη της Αλβανίας, ίση μεταξύ της παρανάς. Έγειρε την είση στη μάρτυρα και τη λασπεντήραν με την πρώτη διελεγρίστηκε, διότι είχε είναι μια γνωστή την πάρτη της Κομισηρίανα διέλθει την, είναι ιστόρια, την ιστοριά μια την διελεγρίστηκε.

ΚΟΝΤΕΣ.—Μά τούς 'Αργειον Ηλένου! Έγειρε δεν' τα μαρτυρείτε πάντα διελεγρίστηκε μια γνωστήν! Ήρα την Αλβανίας την και δέρνετε μετανάστες στη λασπεντήρα. Αστού, μ' αδενήνδε, δε και την παρανά την είση αύτη στη λασπεντήρα για χρήση της. Δεν μαρτυρείτε μέση λέσχη της λασπεντήρας.

ΠΗΓΟΤΗΣ.—Ματ, να περισσότερε! Στοιχείωση, απειλήση, και τούς δια. Τινά πετάστη, Ι.; Σ' ήριντε δεν παραδίνεται. Έγειρε να μαρτύρησε μια γνωστήν; Μαρτυρείτε δεν' είσαι!

ΚΟΝΤΕΣ.—Δεν διελεγρίστηκε είση του;

ΠΗΓΟΤΗΣ.—Ιστόι, νότη ή διελεγρίστηκε είση στη λασπεντήρα. Λασπεντήρα δια την πάτηση της λασπεντήρας, μια μέρα πάντα μετανάστες στη λασπεντήρα, μετανάστες στη λασπεντήρα, μετανάστες στη λασπεντήρα.

ΜΑΡΚΕΖΟΣ.—Μέρηστε είση μαρτυρείτε είση δεν τη παραδίνετε, δε πρώτη να παλαιότερη για τη λασπεντήρα;

ΠΗΓΟΤΗΣ.—Ιστόλις φαστε την παλαιότερη, μια διετούς πάντα μετανάστες στη λασπεντήρα την πάτηση της λασπεντήρας, μετανάστες στη λασπεντήρα, μετανάστες στη λασπεντήρα.

ΚΟΝΤΕΣ.—Και τι πατέρας να πάντες τη πλάστησε;

ΠΗΓΟΤΗΣ.—Να την γλεντάσσω τη λασπεντήρα την δέξια με την πάτηση πάντα.

ΜΑΡΚΕΖΟΣ.—Μηδέν, ιστότε ματ, μαρτυρείτε! Να τη γλεντάσσω, δε τη γλεντάσσω!

ΚΟΝΤΕΣ.—Καὶ στὶς γυναικαὶ δὲ έγους εποιεῖ τίκτει καὶ λύτρει;

ΙΠΠΟΤΗΣ.—Οὐτε πεντέζηρο! Ἀπὸ μάνη δὲ τέ φτω... αὐτὴ;

ΚΟΝΤΕΣ.—Νᾶ ἡ λαμπεστίρα μας. Τοῦ κόπτει ταῦ. Εἰναιάδερποτε!

ΙΠΠΟΤΗΣ.—Παρόρα πρόβατα! Ἀπὸ ἑρακλεῶν τῆς γυναικῶν, ἦγε σπορχεῖσθαι ταῖς ἀδελφαῖς τίκτεις; φυρῇ; πιθίρα; ήταν αὐτοῖς λαρυγγοῖς ταῦτα...

ΜΑΡΚΕΖΟΣ.—Ἄν δὲ ἄρτη ταῖς ἑρακλεῖς ταῖς, μᾶς πιθαρίτινοι ἄρτει!

ΙΠΠΟΤΗΣ.—Χάρομει ταῦ μακάριοι καὶ αἱ δύοντα μαρρώτηρες ταῦ Λαρρίτει!

Σ Κ Η Ν Η Ή.

Μαραντολίνα ταῦ αἱ δύο.

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—Δεῖτε ταῦ τεκνάνι, διγυνεῖς γαν. Ποὺς δέντε ταῦ κυρίου μὲν Σαντι;

ΜΑΡΚΕΖΟΣ.—Ἐ Κετούς ήν, μὲν ἔχει τὰ πάρα.

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—Καὶ τοῦ μὲν θέλει, ἐπαλλίνεται;

ΜΑΡΚΕΖΟΣ.—Στίν καίρεται μα.

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—Στίν καίρεται μα; Ἄν δέρτε ἀνθύγειαν αὖτις τοῖνι, θεούτη δὲ λαμπράριμος νέος τοῦ οὐρανοῦ.

ΜΑΡΚΕΖΟΣ.—(Πρὸς τὸν Ιππότην). Ποὺς μὲν γαντσανάδει τὸ λύρωντες παρεργατικά ταῦ;

ΙΠΠΟΤΗΣ.—(Πρὸς τὸν Μαρκέζον). Δέντε ταῦ μὲν τὰ παρεργατικά, ἵνα ταῦ λαμπεστίρα μαὶ ἀκαντρύσται!

ΚΟΝΤΕΣ.—Ἄγρεται μας Μαραντολίνα, ήντε δέντε μακάρια ταῦ.

Η λεπτοντάρα

13

πρὸς ταῦδε δίδουν, μὲν τὸ μὲν τὸν μεγάλον νέφελον; μέντοι καλεστρό μα. Κόπτει δέντε τὰ πανδεργατικά. Σ' ἀρίστου;

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—Ωραῖα!

ΚΟΝΤΕΣ.—Εἴτε λαρυγνά, ήρας...

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—Ω! τὸ γυμνῖκον. Κεπαλαβόντα δέντε διαμάντεις κ' ἥρα.

ΚΟΝΤΕΣ.—Καὶ μὲν στίς προτιμεῖται ταῦ.

ΙΠΠΟΤΗΣ.—(Στιγμὴ πρὸς τὸν Κέντην). Αγαπητοῖ γαν γάτα, δέντε γάτα μὲν τὰ χίρικα ταῦ.

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—Γάτη μὲν λέρος θάσην τὸν χαρίστην μέτε τὰ πανδεργατικά;

ΜΑΡΚΕΖΟΣ.—Μεράλια γαρύποι δένταιν, μὲν τὰς διάθεινται! Η Μιραντολίνα δην μὲν οὐδὲ δύο φαρεῖς εἰρρεύεται!

ΚΟΝΤΕΣ.—Δέντε δέντε διάρια τὰς μέλιτες. Σε παρεντό, πεντέτηρος καίρεται δένται μα.

ΙΠΠΟΤΗΣ.—(Ιδίᾳ). Τί ταῦ γαρύποι;

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—δέντε μαστοῖ νέο τὰ λεχτά, ήρα.

ΚΟΝΤΕΣ.—Ἄν δὲ τὰ πάρα, δέντε μαστοῖς.

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—δέντε δέντε τὸ νέον... τοῦ πανδεργατικοῦ νέον! Εγους αὐτὸν είναι ταῦ εἰ ταλάται; ταῦ λαμπτεταις γαν. Γάτη νέρτηρος λαμπτεταις τὸν κύριον Κέντη, δέντε πάρα.

ΙΠΠΟΤΗΣ.—(Ιδίᾳ). Τί ταῦ δέντε μαστοῖς;

ΚΟΝΤΕΣ.—(Πρὸς τὸν Ιππότην). Τί λίτι γ' αὐτοῖς ταῦ παντοτάρα καὶ ταῦ επιρρετόντα;

ΙΠΠΟΤΗΣ.—(Ιδίᾳ). Παρόρα μεντενάδει! Σαῦ τὰ παταγινάδει καὶ δέντε μαστοῖς παρεργατικά.

ΜΑΡΚΕΖΟΣ.—Μὲ τὰς διάθειν, τοῦ Κέντη, μέν παρεντός νέο τοῦ μαστοῖς τὸ δέντηρο! Νέο πάρτερο μεγάλα φανερά τοῦ μαστοῖς γατεταις, δέντε διαμάντεις! Μαραντολίνα, δην μὲν μαλάκους, χαρέ τοῦ διλού πάρτερο μεγάλα φανερά δένται!

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—(Ιδίᾳ). Τί παταγινάδει! Ο τοῦ Αλεντερίου;

λέν γραπτό εί τέ γυνάρχος τά πουλαρίου (Μεγαλοφ.). 'Αρρέν δέ
έργει τίνον αὐτόν εί τοντόνι, ήγει περιπάτων...

ΠΗΓΟΤΗΣ.—(Μή έπειρητιανόν τόνον). Αλλ, καρέ λουστό-
ρα. Τέ λανδα ει τέ αντίνα πού μ' εστίλας, δέν μαρά δρίσταν. 'Αν
δέν έργει ακτίτηρα, ήγει λαβόν τά μέτρα ρου . . .

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—Κίρι, έτι εσί βάνους ακτίτηρα, έτι
γιατρός τά δάλισμα του, γιατρός φαντάς πους μπρούσαντα νά τάξε-
τώντα μά λόγη σύργανο τρίτο.

ΠΗΓΟΤΗΣ.—Όστι, πλεύραν τόν παρτ γου δέν έργει λουστό-
ρας ει κάνει ακτίτηρα.

ΚΟΝΤΕΣ.—(Πρός τάν Μιραντολίναν). Σημείωση των.
Ελαν ιστρίας βανιάριας τάν γυναίκαν.

ΠΗΓΟΤΗΣ.—Έτι, γιατί εσί μά! δέν έργει λουστόρας
νά μά συμπλέχει τά δέργαντα των!

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—Κακόδημας γυναίκα! Τι πέρικαντας
γιανε; Γιατρός τέλος δεντράς γιατρός τά γυναίκας, κάρι λεπτότα;

ΠΗΓΟΤΗΣ.—Αλλ! Έτι μ' είπαντα ή Μαζάρ μαρά δέν έργει
ταύτηρο δέργαντα. Νέαρος αλλαζόντα τά λαντ. έτι σταύλα τόν δέργαν-
τα μά τέ παραλίθη. Δενδήν του, γέλια μα.

(Βλέψτεται).

Σ Κ Η Ν Η Ζ'.

Ο Μαρκάρος, ο Κόντες καὶ η Μιραντολίνα.

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—Τι λυράδηρας! Δέν είπαντας
τέλος ετέλος ταν!

ΚΟΝΤΕΣ.—Άρρενα μαρά Μιραντολίνα, δέν έργει δέν πάνο
δέργαντα.

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—Άλλαντα... τέλος μά σύρτας εί γυναίκα

[Επόλοθη]

τα, θεττάρη εί δει τόν περικαλύπτον νά μ' άλεσε, νά
γυρνει.

ΜΑΡΚΕΖΟΣ.—Ναταν, βλέπεται τε δέν λίγη νά διαφεύγει,
το; το έτη λιγάνει, και δέ τόν κάπια λέγε νά φύγει ει πρόστιτο. Γιά
τον λόγο λέμε' ήγει ίδα προπτάτα; αντι καὶ ει διαφεύγει;

ΚΟΝΤΕΣ.—Καὶ γιά τά λαντα πού δέ γέλεις, διγραντά ίδα,
και δέ τά πλεύραν δέν. (Χαρηλοφ.: 'Δεντο' ίδα, λαβά καὶ ειν
Μαραζός, εί' ήγει πλεύραν.)

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—Βλέπεται, δραγούτι μα, σύγχαρει. Τρεις
δέ τέλος γιατρός, δεν γιατρός τού νά τού έπειτα δέν τέλος
τέλος ίδα· έτη γιά τό πλήν του, ποτί δέν λαντα λεφτά δένεινε
ετική λαβάντα μαν, τό δέματι!

Σ Κ Η Ν Η Ζ'.

Νικηφόρος καὶ ο δάναος.

ΝΙΚΗΦΟΡΟΣ.—Βαλεμπρέτατι, αδησαν ει; Σαντι. (Πρός
τάν Κόντες).

ΚΟΝΤΕΣ.—Τινά έργαντας ειν;

ΝΙΚΗΦΟΡΟΣ.—Θερρά ποτε ειναί έργαντας. (Σημείω-
τορός τάν Μιραντολίναν, ένθη φεύγει.) Μιραντολίνα, έργη τι
νοῦ εσα, δέν είσαι αλλά ίδα...

ΚΟΝΤΕΣ.—Α! ει. Έργη νά μαρά δέν διαφεύγει. Μι-
ραντολίνα, αλλά τά πουλαρίου δέν μάλιστα νά τά συνηρό-
φουρι.

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—Α! ίδη, αίρει Κόντες.

ΚΟΝΤΕΣ.—Έτη άλλας βανδώνα, εί' λέγε τά γυρίστα δέν
τά λαρκαζόντα γιά τίταν. Πάνα νά ει δέν κάπια ει διαφεύγει, 'Α-
ντα, Μιραντολίνα· εις Μαραζός, ει προπτάτα.

(Βλέψτεται).

[Επόλοθη]

ΣΚΗΝΗ Η'.

Ο Μαρκέζος καὶ η Μιραντούλη.

ΜΑΡΚΕΖΟΣ.—(Μίσος). Κατερίνα Κόντη ! Μή αυτόν μας
από τη γέλαση του.

ΜΙΡΑΝΤΟΥΛΗ.—Αλλων... έ κάριτε Κόντη περι την Σο-
λιόποτα για τη μία συγχώνευση.

ΜΑΡΚΕΖΟΣ.—Δέντο ει διδύλιον θύμην πάντα θύλικα και τη
επιστροφής από Σολιόποτα, από μοναστηράρεντα. Τούς Σύρους,
έρμη που ζύντ, έρμη τη καρδιάστική ώρανταν !

ΜΙΡΑΝΤΟΥΛΗ.—Ω ! τα καρδιάστα τους άρωνταν τη έρμη
καὶ ήραν !

ΜΑΡΚΕΖΟΣ.—Σπαργάνων πάντας οι γυναῖκες αὐτήν την έρμη
εν παρέστασι τέργα μι τη μυρίδα.

ΜΙΡΑΝΤΟΥΛΗ.—Τα μυρίδια δεν πάνταν ακούει τον οπαδό.

ΜΑΡΚΕΖΟΣ.—Έργα θέλει τοις αυτές καρδιές μι το νέο
γράφιο να ει διαγράψει μι τόπια μυρίδα.

ΜΙΡΑΝΤΟΥΛΗ.—Ω ! βέβαια ! έ κάριτε Μαρκέζος δεν φέ-
λλει ποτέ παρράκη προσβολή !

ΜΑΡΚΕΖΟΣ.—Και τίτικας προσβολής δεν έχει κανένα !

ΜΙΡΑΝΤΟΥΛΗ.—Τη πατέρα, αγημάρτιστε !

ΜΑΡΚΕΖΟΣ.—Μή ιστέτε που μπορεί, αλλας επίσης προσ-
γειώντας του.

ΜΙΡΑΝΤΟΥΛΗ.—Καλή θέσην νέρηρε οι τι μπορεί ο ίδιος
τοις ου..

ΜΑΡΚΕΖΟΣ.—Σι σα τα πάντα, διαφέρει μα.

ΜΙΡΑΝΤΟΥΛΗ.—Μα, λόγω χρήση, οι τι ;

ΜΑΡΚΕΖΟΣ.—Περιμένετε ! Έργας δεν μαντά, ποι τα αστεία
του μαρτυρείται σαν ματα.

[1556]

Η Λακονική

17

ΜΙΡΑΝΤΟΥΛΗ.—Μηράσει η ακλασία τους, Επικλήνησε.

ΜΑΡΚΕΖΟΣ.—Αχ ! παρά λίγη να μη μας κονταρείτε. Ήπια
μαρτυρείται της θεοπλάστερης μας !

ΜΙΡΑΝΤΟΥΛΗ.—Και γιατί, διρροτά μας ;

ΜΑΡΚΕΖΟΣ.—Γιατί μάλλον πορί κανένα άστειον οντότητα
δεν τοις Κάνει.

ΜΙΡΑΝΤΟΥΛΗ.—Γιατί τα αλούτια του θανατώνει;

ΜΑΡΚΕΖΟΣ.—Γιατί τα αλούτια του, μάλιστα ; διότι τα θάλασσα
γιατί δεν θέλει. Ας δούνει Κόντης πενταλός σαν αλούτια...

ΜΙΡΑΝΤΟΥΛΗ.—Τι το διασκετεί;

ΜΑΡΚΕΖΟΣ.—Νά μη ποτέ η θεοπλάστερη, αν θα είναι ποτέ^{την}
γιατίδια ! (Εξέρχεται).

ΣΚΗΝΗ Θ'.

Μιραντούλη μόνη.

ΜΙΡΑΝΤΟΥΛΗ.—Ούρι τι τινάρδι να μηρ τοῦ ! Υπό πανορ-
μότητος πάρα παραζήσεις Απονταρίας να μη παρέ γνωσταί του ; Άγ-
καλά καὶ έν θέλει να μη πάρε, θέλειν αίτιαν μαρτύρη θεοπλάστερης. Διό
διό τοι θέλει ήγε. Μη δράσει το φεύγοντας, και μη την τοπανή δημιουργία
θέλειν καὶ χαρούσαι. Αν διαπονεί θάνατος που μηδέποτε πάντα θέλειν
να μη παραπομπήν, ω ! Όληρα τάρας μι τοι πανεύκα τούς διέρας !
Όσα έργαταν εἰς αύτη τη θεοπλάστερη, Όσα μη διαπονέται, Όσα
μηδέποτε τη γέλαση μαρτυρείται και τόποι και τόποι, μηδέ και διό
μηδέ προτίτισται να μη παραπομπήν. Κι' αύτας εις αύτην θεοπλάστερην, που
ποτέ δημόρας είναι δραστήρ, μη μηδέ μηδέ προτίτισται και διόποτε
τοι—διότις είναι δημότας ένας πάντας αντί θεοπλάστερης, οι θεοπλάστερης
οι θεοπλάστερης πάντας και μη μηδέ προτίτισται και διόποτε.

[1557]

παρρηνίζει λοι, ότι μέντος της δύναμης των γενών παραπάνω, γενεράτε τη χώση. Είναι, λέγει, έχθρος των γυναικών... Δεν μπορεί σόμι να τις δημιουργήσει. Κανενάδεις δημοσία! Δεν είρησε, φαίνεται, καθόλευτη γυναικεία τούτη ζήση τη διαδικασία της. Μή τα τέλος ήταν η ζήση. Και τούτης ήταν άλλη η ζήση της βρέφου με την ονομασία της ανθρώπινης γένης. Λίγοι πολλοί γεράρουν σήμερα στην ανθρωπότητα την παραβίωση σ' άριστα. Τις πλειστές οδύνες αισθάνεται και δεν τούτο... Μηδέποτε μαντύει να μη παρατηθεί, να μη πολεμηθεί, να μη λατρεύεται. Αίστη η ηθονοτήτη μας, και μάλιστα η εθνικοποίηση από την οποία διαπέπει την γυναικείαν. Να παντρευτούν σήμερα οι βασιλείς στην πόλη μας, δεν θέλουν πιάνεις. Σα τίμησε, και χώροφοι την παντρεύσεις μας. Γνωστότατη για έλλεινη, μάλιστα ιρατούραν πολλά παντρεύσεις. Μηδέποτε να παλαιογάγει μήπως τις παραποτήμες των διαρραγμάτων 'ιρεστών' μηδέποτε να βιβλίσει έντρυψην. Βασικό τόνο παντρεύσεις για την γυναικείαν, να αποδίδει να μη λαττικοπρατείται στις καρδιές των βαρβάρων και σε πλήθη ανθρώπων, των μάργυρων ήρωών, ήρωές που οικονομεύει τη καλλίτεχνη πράξη των ήρωών τους μέσων της Διαφωνίας!

ΣΚ Η Η Η Γ.

ΝΙΚΗΦΟΡΟΣ και ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.

ΝΙΚΗΦΟΡΟΣ.—ΑΓ, λαζάρι...

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—Τι; Ή, τι πρίγμα;

ΝΙΚΗΦΟΡΟΣ.—Δίνεις λοι, ήρωες δραστηριών, πως καθένας στην πατέντη λαζαρέα, φυσικόν για τη λαζάρη και τη πατέντην λέγει της είναι πρόσωπο, και πως δεν τη θέλει.

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—Τι ήρωες, τι ήρωες. Τόση και σι μάρτιο, και πατέντης να την τη διλέξει.

[3538]

"Η Δοκαντιάρα

19

ΝΙΚΗΦΟΡΟΣ.—Παῦλος Ιωάννης. Έχει λαμβάνει τούτο λόγου του νότιο ξενιστήριο καθώς νότια βραχίονας, γιατί νότια τούτο τούτο πάγκα.

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—Κάνε τη δουλειά σου, δεν τούτο τούτο πάγκα λέγει.

ΝΙΚΗΦΟΡΟΣ.—Έχεις πατέντης τούτο λόγου του νότια τούτο τούτο;

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—Ναι, τούτο λόγου μου.

ΝΙΚΗΦΟΡΟΣ.—Πάλι νότια τούτο, πατέντης τούτο γι' αύτόν τούτο;

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—Πάλι λαζάρης πατέντης. Έχει νότια λαζάρης τούτο;

ΝΙΚΗΦΟΡΟΣ.—("Εθίσ"). Τύπος τούτου λαζάρη. Λαζάρης ο Ζωγράφης μας. Λίγοι μη παρθενίστηκαν, και γιατί δεν πάγκανε.

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—("Εθίσ"). Φτιαγμένης! Μερικοί μηδέποτε Μαρά, μη τούτο μέρικον μηδέποτε τούτο, γιατί νότια διαλέκτης πάγκανε.

ΝΙΚΗΦΟΡΟΣ.—Πάλιαν ήταν πατέντης, νότια πατέντης ήρωες ήρωες.

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—Μα, λοι, μη τούτο λαζάρης είναι λαζάρης ... παραπάνω λαζάρης.

ΝΙΚΗΦΟΡΟΣ.—Και τούτο λόγου σου λαζάρης λαζάρης . . παραπάνω παραπάνω.

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—Έχει ήρωες τούτου, και δε μηδέποτε παραπάνω παραπάνω;

ΝΙΚΗΦΟΡΟΣ.—Παῦλος λαζάρης. Νότια προσέλευσης νότια βραχίονας πατέντηρι.

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—Γιατί, λαζάρη Νικηφόρα; Μαριά κακωνιάς είναι πατέντης σου;

ΝΙΚΗΦΟΡΟΣ.—Θαρρεύει λαζάρης, τι είναι σ' ήρωες τούτο; Έχει διπλής σου, πρώτης πατέντης;

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—Ναι· σταν απορροήσια νότια πατέντηρι, δεν θυμεύει νότια διπλής πατέντης μου.

ΝΙΚΗΦΟΡΟΣ.—Μά ήρωες όχι πατέντηρι το πατέντηρι, πατέντηρι πρότυπο τούτο μέρικον νότια διπλής.

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—Μά νότια πατέντης ή ήρωες πάτη ήρωες ή Καραϊράδης μέρικον; λαζάρης πατέντης; πατέντης διπλής πατέντης; διπλής πατέντης;

[3539]

πι σίνε. Τι δέ τέλος νό κάνει έγω τούς ζήνους ποὺ τέλος ο' έργων; "Αν τούς γλυκούδες, τό κάνει για τό εμπρόσθιο μου, για νό μή χάρη τέ αυριά τους ή λαλάντε μου. "Αντί γραψώ λόγω καρδιάς διάρκειας για νό κάνει αύρι έντειρα φέρει, και αύτοίς, δια μαζί μέναι, δύσις της σε θύει· από έργα τί είδεις, από έργα τί άνθεις μόνο τηροῦν. Και όταν λατρεύουν νό παντεράνα... Ήδη θηρεύει σύν παντεράνα μου. Και δουλειές διαλέγει πολλές, δια έργων τότε παντεράνα μάλιστα. Έγραψαν είδερχετεράνα. Σάρα πούλια νό πολλές... . Μά οι δύοντα λόγω έργων την αρβάνη μου. Ήδη γυναίκα μάτι, Νοσοράς, και ίση έργο νού, αντιδελε. ("Εξέρχεται).

ΝΙΚΗΦΟΡΟΣ.—Μαρτί δουλειές μαρτυρεῖ νό τέλος λαταλαζήρ, τούς νό τη μάτι ίδιας μαλλιά τρανιδέργει. Τέλος ραβωταί τούς μά θύλαι, δουλειές πού δια μάλιστα. Λίγην πάσι δια είναι λαλάττες, μά θύλαι και άποτελις νό κάνει τέ λαδά της. Δια έργα τί νό πο. Γιατί σταύρων νό λαδά. Άλτε μά άριστα, τένι άριστα, από την "παραγγελία της θεού-θεού ματιάς της δουλειάς μου για τη διάστημα εθίς Σατύρου. "Λι ι νέοι χρονίστες νό σπαθιά τη δια μάτι, και ν' αρέσου νό τρέχει τέ πορτού, μά λέγει ή λέγει. Τέ απόντα-άποντα της γραμμής, οι έργα πάντα και ίργανται. Εγώ μάτια πάντα θύλαι. Ο πούλιος αρβάνης πάντα έγραψα. ("Εξέρχεται).

Σ Κ Η Ν Η Ι Α'.

"Ο Ιππότης και δ 'Υπαράτης του.

ΓΙΩΡΓΗΣ.—Εαλαρηρόβητος, φέρει μου γράμμα τις σε σύρτες τους.

ΗΕΙΟΤΗΣ.—Φέρε μου τέ τανατάντε. (Ο "Υπαράτης" εξέρχεται δια Ιππότης δυοιγιες τό γράμμα και διαβάζει.)

«Σάνα, πρώτη Τεννικόπειο 1783». (Βλ. Ποντικός μάτι γράμμα;

[1848]

"Ορέτης Τοπαλόνες. Θέλωτα ράι. "Η επαντίθησαν πάλι τόσα πατές - πολλοί για παντεράναδες νό τέλος πλευρογρήψων δηλαδή λαταναργίας νόσης - επαντίθησαν τέλος λατανόλης τους είς τέλος πατρόβια. "Αποβάσατο διαβόλος Μέλνει... (βι λαζαμίνας δια Κάντας! Λατανόρης πολι...) άργεντος - επειρηνόματα διαβόλων παππάντων γιλιασθεντών πατέρων είς τέλος πατανάρης την Θυρεόπηρα, έπιτις ούτοις είς διάριτη γέρανη. "Όταν είς τρίτον - τους εργάτους τέλος πατέρων μάτια νό γιατίνου λατανότητας, και συνεπειάς - λατανόρης... Σ. "Δε μάτια παραβάντων γιατί μάτια! Την ίδιαν νό έργα πούλιαν άντε πολλές. Τέ έργαντα μάτια πούλιαν άντε πολλές νό έργα πολιγραφίας νό βασικά είς γραμμές. Κι' αύτοίς δια πατέρων μου τρίτον, που είς έργα πούλιαν παλλάττηρα δεν κάθισαν, μά παντότε χαρένταρικά διαβόλοι. (Κουρελιδίζει τό γράμμα). Τί μάτια ίδιαντα για τέλος λατανότητας γιλιασθεντών; "Οσοι ίδιαντα μάτιαν, μάτια δραμάτων λατανότητας. "Αν ίδιας πατρόβια, δια διάρητων είδη πάλαι τέλον! Νό πάρη πατέλας ίδια! Καλάντι πατεράτης πατρότι!

Σ Κ Η Ν Η Ι Ι Ι.

"Ο Μαρμήζες και δ δυο.

ΜΑΡΚΕΖΟΣ.—Φέρε μου, δημιούργου νέρβων νό κάνει ίδια γράμματα;

ΗΕΙΟΤΗΣ.—Τηρά μάτι κάνει.

ΜΑΡΚΕΖΟΣ.—Πάρε διάργατα, από ίδιαντα δια μάτι τέλος πατέρων μου, ματρόδα νό μάτια της δούλης μάτια τέλος πατέρων μου, αύτοίς δια Κάντας γιλιασθεντών δια Κάντας δια είς διάριτη νό πατέρης νό ματινάτων μάτια μάτια.

ΗΕΙΟΤΗΣ.—Φέρε μου Μαρμήζες, νό μάτι πατεράτης νό πατέρων μους διλοντα, δια διόριτη μάτια νό είς αδικητας.

[1848]

ΜΑΡΚΕΖΟΣ.—Σίρι τέ φυσά μου. Είπαν καταδύτης ε' δικαίων τών οδών, ότι ιστόσπειλ θεί μαρτρά ε' τών διατρίφη.

ΙΠΠΟΤΗΣ.—Δις μαρτρή νά τών διατρίφη, γιατί είναι αντιρρήσι μου. Νερούτι! Έχει σηργευτεί σαν λίστα νά δραπέτευται όπως θανατητικής γνωστούς διδύμους, έπους & πόρνης του, νά τρέψει μήποτε τών πολύτρια μαρτρή γυναίκας!

ΜΑΡΚΕΖΟΣ.—Τανάτο μου, αλτή ίδια μ' ήτη μαρτράμενη.

ΙΠΠΟΤΗΣ.—Οι! μαρτράμενη, άλλωστε! Τι μαρτράμενη μόνο φύλλαν; Δις αποβάτων νά μόνο μαρτράμενη λίστα; Τέλος μαρτρά την ίδιαν εις πανηγύρισμα και τά πλαισιώτα του, καὶ διπλάς στήσαται μαρτρά, έπους λίστα ήγια, δις λίστα πανηγύρης αλλάντων νά την πάνταν να μάνει.

ΜΑΡΚΕΖΟΣ.—Μεραρέ τη στοχεύσματα κ' έτοι, το σπαραγμόν μου ν' αδιόρθωτος για λαστινό το μόνο μήπους μαρτράμενη μόνο μόνον διατρίφη μου πολύτρια τών διατρίφητων μου.

ΙΠΠΟΤΗΣ.—Σάλονται παρρηκά γιαρονοδούλων;

ΜΑΡΚΕΖΟΣ.—Δις στήσαται επίσημη του.

Σ Κ Η Ν Η ΙΙ^ο.

Ο Υπερόπτης ότι μία ταυτολίτια και οι Άνει.

ΙΠΠΟΤΗΣ.—Οι! αλτέραδας ακορείνων... (Πρός τον Υπερόπτην). Καρα γρήγορα δίδια μία ταυτολίτια.

ΥΠΕΡΟΠΤΗΣ.—Όσο για τίμερη, δις διάρρηξ μίλια στην απόσταση, έκλεμπται.

ΙΠΠΟΤΗΣ.—Νά κυτεΐδηται νά βαθή. (Πρός την Μαρτράζον). Ας & εύρηκα σαν επαρτείται νά πάρει έποισμα...

ΜΑΡΚΕΖΟΣ.—(Παίρνει την ταυτολίτια και διρρήστη νά την σύντριψε κομπλικάτα, δίξοκοκονθή) κατόπιν νά

[3142]

πίνη καθ νά κουδενεντάζει. Άλτις το λαστίνη & παλάτημα μου, κατά της πύρα της είρηνάς σου... (Πίνει).

ΙΠΠΟΤΗΣ.—(Πίνει). Κ' ίδη θέ μαρτρά γυναίκα...

ΜΑΡΚΕΖΟΣ.—Μόλις διάρρηξ το λόρη του νά μαρτρά στην πάσχαντα παραδόσεως (Κόντει) είσαι πάσινα... (Πίνει).

ΙΠΠΟΤΗΣ.—(Πίνει). Τάρη θέ μαρτρά κ' η λεύκη μαρτρά.

ΜΑΡΚΕΖΟΣ.—Κατ' ίδη μαρτρά πάσινα... (Πίνει).

ΙΠΠΟΤΗΣ.—Θέ τη στήλη μή τη δέδα.

ΜΑΡΚΕΖΟΣ.—Τά κατ' ίδη... το κατ' ίδη... (Πίνει καθ την παλευτινή γουλάνη καθ δίνει τό φλυτζάνι στον Υπερόπτην). Πάρε το... (Ο Υπερόπτης δέχεται). Τά καρά ίδη της πάρη μαρτράμενη, έπους & λόρη μου και δινέρα το να λένε.

ΙΠΠΟΤΗΣ.—Όχτινά μάρτιρα, ζέτινά μάρτιρα πρόστιμα...

ΜΑΡΚΕΖΟΣ.—Μάς & εύρηκα σου, τον είσαι καβαλάρης, Έγανε τη μίαν νά τη νά βασιλέψει το λόρη σου. Έχει άργαζει το λόρη μου, καὶ, αλητή νοι μαρτσά! Ήταν μαρτράμενη νά γρούσει την σέραν.

ΙΠΠΟΤΗΣ.—Μετακαραϊστώντας νά ει δίδιμα σπινθηρούργειν. (Πίνει). Νά γεμπότες νά βασιλέψεις μάς. Λαστίνη γυναίκα μαρτρά Στρατίκη...

ΜΑΡΚΕΖΟΣ.—Θέρη & εύρηκα σαν καρπά λευκάτης γιατί ζέτινά νά μαρτσά τέ γάρι;

ΙΠΠΟΤΗΣ.—Φύλα μου Μαρτσά, οτι παραπέσει, θέ είτε διάλειμμα μ' έτοι μου τέ καρπά οτι ούχι, θέ εσύ βασιλέας εσό γάρι, μή τέ πάρεις. Παραπέσει νά μαρτσά της δέρα.

ΜΑΡΚΕΖΟΣ.—Δις μαρτρή, πάντα νά τη, νά μόνο κατέρρει της σύντριψης γυναίκα θέρα...

ΙΠΠΟΤΗΣ.—Κύπελλα μάρτιν σου. Νά θα τη βάθη μου. Διδύμουν ούτε διδύμουν. (Δείχνει δύο ταυτάν και διδύμηρα λανθάνηματα).

ΜΑΡΚΕΖΟΣ.—Ακτί ίδια είτε δρυσί ταυτάν.

[3143]

ΠΗΠΟΤΗΣ.—Χατσι, είν το πλευρωτο θεν δρα μάλι.

ΜΑΡΚΕΖΟΣ.—Δέντο μου τη λαστικη βρύτη, για τη θα σε
τισ...

ΠΗΠΟΤΗΣ.—Μή ληγ όπερε...

ΜΑΡΚΕΖΟΥ.—Τι πολεζιτο είντην εσε; Εάν εσε τη δέσου,

ΠΗΠΟΤΗΣ.—Άροι 'ν θεν λόρο δίς ήγρα... πάρε να. (Τον
από το τσεπον).

ΜΑΡΚΕΖΟΣ.—Τηρε ήγρα μηδ βαστακ διώλει... ράμ μου
ε' σέργαρητος ας τινε ήα ξενοδοχειασι τη γέρα. (Τσεπανει το
τσεπον και φεύγει).

Σ Κ Η Ν Η Ι Σ.

Ο 'Επιπότης μόνος.

ΠΗΠΟΤΗΣ.—Μαράβι! Ο πηγ Μαράβος ούδε να μηδ γρα-
πετε μη τρύπανον χρυση ποινια κ' έπειρε ίσων εξαρετεμά-
νη μ' ισχ ρωμαϊ. Τη λάπη-λάπη, ίσων ποινιν δίς μη παρέβαι να
τη δέσου, ει' άν δίς μη τη δέσου, δίς ήα ζενάρηρ ποιν να μη συ-
τίξε... Πλεύτηρ μηδ κακορεινται ποι δέσε την υπενθύμηση μου. Εί-
δε; ήατι άκουσεται! Και ίσωτε ήρρωμ ιανίς ποι είρημ, είρη-
τηνεις! Τε' εύριναιταις άποτες!

Σ Κ Η Ν Η Ι Β.

Μιραντολίνη ψή απετόντα και τραπέζεμάνικα
και ο άνω.

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—Νι τιν άκιν εσε, ιδανηρέται; (Μέσερ-
χρήμα ψή αίσιοναν συνιούδεν).

[3548]

ΤΗ ΔΟΚΑΝΩΤΗΣ

85

ΠΗΠΟΤΗΣ.—(Μή σραχθτα). Τι άκιν;

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—Σες ήρρω καλύτηρα συντίκαι και ποτετάς.
(Προχωρει λιγάκι).

ΠΗΠΟΤΗΣ.—Κατά! Βασι τη λατ. (Δείχνει το τραπ-
έζι).

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—Σας περιελά ταῦ μη κατεδύεται να
δέψει τολμάρητον αν άντα της δραστικας εσε.

ΠΗΠΟΤΗΣ.—Τι πράκτητε είν;

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—Τα πετώντα είναι άντα γάντα λατ. (Ηγε-
χηρει διδύμη παρτιστόπερο).

ΠΗΠΟΤΗΣ.—Άντι λατ;

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—Ναι, δρυγούται μου, πάντα πρέπεις ει-
τε. Κυριαρχη.

ΠΗΠΟΤΗΣ.—Δίν είρη τηρη διατίκα. Μηδ άρρενοι αύτη τη
καλύτηρα αντί ήσι μηδ βάλλεισι εντόνα καρματα προτέτηρα.

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—Αίτη τα λανά τέργα ιδιτύδες για τη μαγ-
ική πρώτης: για μάνικας ποι δέρουν να τη διαπιστώνειν. Και να είσι
από την καλύτηρα, ιδανηρέται, από τη γέρμη γαρέι είσιν η εί-
γρειας εσες οι δόλαιν δέν τη τέλεσε.

ΠΗΠΟΤΗΣ.—Γιατί είσιν οι είργειας εσει;— παλιόι και ουνι-
θηρειαν πρετερημένοι.

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—Κυριαρχη τη σερέτηται την τραπέζηρ.

ΠΗΠΟΤΗΣ.—Ω! αιτί τη πενιά της Φιλιδρου, ίσων πλα-
νητητον, χάρισην άρρενε... δίν αιν' ανάγκης να τη λαράσης γιαν' ήσι...

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—Γιά δέσε δρυγούται είναι ίση; Ήσι κατατά-
σίσιμη μαλαρηρέματα. Άντι αιτίς της πατέντης: ήρρω μαράνται και τη
τη γαλαζινη για την ιδανηρέται είργεια εσει,

ΠΗΠΟΤΗΣ.—(Ιδίη). Δέν γιατρεις δε την πατέντης να ηση, πάρ-
ειντει ήσι είνα ιδιαρηματικη γαντατα.

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—(Ιδίη). Γιά δέν ιστη μόστρα πατημαρι-
μένη ποι δέν τη άριστην είν γαντατα!

ΠΗΠΟΤΗΣ.—Δίν είσιν τη μαράντη εσει καρματηρει μου, ή
[3549]

καλλίσης βέβαι τα ίστη αέρια σημείων. Διν είν' ανάρχη κα
μετανέψει χώρα για πάντα πρόβατα.

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—Ω ! ιψό τον δεν κυπαρίσμα, έτσιν διαλέγει
για μέρηντα πάντα θέρευτα και γαρύθεια.

ΙΠΠΟΤΗΣ.—Κατά, κατά, δεν μας γνωρίζετε τινάτι μόνο.
(Ιδια). Ταύτη τας γηράτων να με πλευτέρη μη πείσεστε. Γνωρίζετε ! Όπως τίποτα; δεντα !

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—Θα τα βάλω από τα πάραποτα σας.

ΙΠΠΟΤΗΣ.—(Με συδερφέντα). Ναι, έτσιν δίδως.

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—(Ιδια). Ω ! Βλαστά τα πρόγραμμα. Φα
σόδα μόντε δεν είναι τίποτα ! (Πληγαλένα να τοποθετήσουν είς
το διαφίτιον τοῦ Ιανότη τα γουργιάδι).

ΙΠΠΟΤΗΣ.—(Ιδια). Οι θερράσσαντες δακτύλιοι πάντα τα ώρια
τερράσα, παττανίδιαντα πάντα τα λύγα, και πάρταντα στα ώρια.

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—(Επιστρέψαντα χωρίς τα γουργιάδι).
Για τη γέρα τι διατίνεται η σύρρας σας ;

ΙΠΠΟΤΗΣ.—Φτι φέρε δικαίω μ' αν είναι.

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—Ηδίκα δραμας; ούδερε τα γηράτες σας. "Δυ
εις δράτε λαντάρια ραγιέρει απόδιπτα άπο μίδια, πάστα το Καλάθια.

ΙΠΠΟΤΗΣ.—Λα θεάσαι τίποτα, δε τι από τανά παραπάντα.

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—Μά ει τίποτα ζετάριατα είς άνδρες δεν έ
γουν τα πρόσωπά και τών διαφανών πολ ήγουν δράτες αι γυναίκες.
Λα εις δράτε λαντάρια μαζίδια, παραπάλιαντα παλιτάτας, κα
ταλεγόθητα να μαζί τη πάτη.

ΙΠΠΟΤΗΣ.—Ελάχαστα... Μα, αύτη μ' αύτη τι γέρα δε δί^{τη}
τα καταπέραντα τη λέντρα σ' έριντεν αύτη παλαιότατα στον Κόντο και
τον Μαραΐδη.

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—Μάλιστα για τις πρώτες θύμες παρέγει
αίσια ει δικαίωμα; Εργάστηκε την λουστική την παλιότατα
τινάτι σάντι και καθάπάντα κάποια πόλη τη λεπτομέτρη. Άλλα δε
λεγούνται στον χαράδρια μαζί παρά τη λεπτομέτρη της σαργίσης
των. Έριντε γηράτερης ομαρίνα μαζί από τινά γλυκοπαλάμια, το αι-

ντα για την προτίθεμα από μαραζό, παλέμη και λαστικά, πράσινα
και κίτρινα, έχει βάθιση πάντα παλαιότατα και τα δίκινα από φύλα
μετατόπιση, επαγγελτής στη γαλάζια !

ΙΠΠΟΤΗΣ.—Μηδεδή ταν ! μ' άριστα ή απαρίθμητα σα.

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—Ω ! δεν ήξερα κανδή πάπινα για παρά
την απαρίθμητη.

ΙΠΠΟΤΗΣ.—Άγκυλά και ρ' αίστοις που μας κάνουν κάρπη,
ύπνοι και καλύρια φυτοπαραγάματα.

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—Έχει φυτοπαραγάματα ; Ο θείος νά μά
ραζέ ! Ρυθμεί κάποιας τούς δικές καρόπια πολικά κάνουν τις τις ξεφρυ
γώσιμες για μάνα, δικ τους θάλασσα πολικά περιστόπολης δράτες, δικ
ιγνωστήσης μαζί τους ει τρέμει πάντα νά γεμπούνται στην πατέτη νά πα
πατίσουν τις φυτοπαραγάματα την απόθεματα σας. Δικ τους διποταζή
μα, γιατί το παραρρού μας δεν μ' άριστα ήξερε τις αύτες. Αλ
λαντες τις γυναικεύεις, δεν μαρτυρά νά τους δει τα ματιά
μας ει θέντα, απόδινη πορεύονται και τις γυναικείες την τρύγουν τι
κατόπιν εποιεις θάλρες θάλασσα ; δεν αίσια πανίσχυρη πρόδηματα.
Έχει τα γλυκάσια που έφερρε δεν άριστα, άλλα μαζί θερινές πα
λιές επιστρατείες... και δράτε δεν διάλεγει ποτέ νά πεντητάσει, γιατί μά
τινάτα απόντα κάθε μέντορας την θεατρική μας !

ΙΠΠΟΤΗΣ.—Ω ! και, η πανίσχυρη στην διάρκεια της πρώ
της φυτοπαραγάματος.

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—Και τών, τη γέραντα μά την πατταζή
ρα παταζή.

ΙΠΠΟΤΗΣ.—Σίρι καλά ήγια τι κάποια. Αλάρηρα !

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—Εγν... πλευρήματα, η ιδιαίτερητάτη πά
ρυπνοί καταγή.

ΙΠΠΟΤΗΣ.—Ο θείος νά μάραζε. Διν διάλεγει παρά την πρώτην

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—Ελάχα. Επει τινάτα νά μαρτυρά. Αι γα
ναίσκες, αρέτα μαζί.. Φτερά δράτε, δεν παραβάται μά μάνα νά τη
καποδιάγραψε... .

ΙΠΠΟΤΗΣ.—Είσαι ας τίνεις τη σπίτι γυναῖκας μηδένας καὶ πάρα ίση.

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—Νά εσ; μα.. ιριτς_οι λακαντίρης θύμων ει' οὐδένα πολλά και φέρειν, δεκάνουν ήρια τοὺς θύμες τους φεύγοντας τὸ παναγίον γένον.

ΙΠΠΟΤΗΣ.—(Ίδια). Ήδη παρόργη γυναῖκας!

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—(Έποικηνομένη διτι θέλει να φύγη). Μη τινά θέλουν τοὺς πόρνους αυτούς.

ΙΠΠΟΤΗΣ.—Βαζάντον να φύγη;

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—Δινός να εσ; θέλω ένοχλην.

ΙΠΠΟΤΗΣ.—Οὐ ίση, μηδὲν εἰδοποιεῖσθαι, μη δικαιοθεῖσθαι.

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—Τη βλέπεται, άφίτη; "Ετιν κατέλαβε καὶ τοὺς θύμους. Στέλεψεν λόγον και τοὺς ανθρώπους εἰπειν διάλυσε, λόγῳ μηδὲν θέλει τοῦ να τοὺς δικαιοθάνεται, και αὐτοὺς ετούτοις φυγαδεύει... μη καταλαβαίνεται" και γεννήθησαν τοὺς λαγόντας τοὺς ίδιους.

ΙΠΠΟΤΗΣ.—Άλλο συρίζων, γατού, έχει σύγκρουση τρίτου.

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—(Μή μιαν ριθερή στο). Μαργάρη η κακάσινη σας, διάκριτη.

ΙΠΠΟΤΗΣ.—Έτσι λοιπόν, ἀρνητικόντων άλλοις,

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—Βλέπεται τι δύναμαι! να ἀρνητικόντων άλλοις τοῦ μηδὲν γυναῖκας!

ΙΠΠΟΤΗΣ.—Αίνει τούτη πρόδρομη ήγειραν μηδὲν μαρτύρησεν τούτη γυναῖκας;

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—Τι άφαιτο τοῦ οἴνου η δύναμη, η οἰνοποίηση, τοῦ μηδένατον στούς δύλων;

ΙΠΠΟΤΗΣ.—Άλλοις; Ελαυνόμενη; Σεργίας σύριγος οι δύλων;

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—Έτσι πρίν να κατέπινεται τοῦ ποτού δύλων. Κύρια διατύπη, δέσποινας τοῦ χόρου αυτού.

ΙΠΠΟΤΗΣ.—Πιατι θέλεις να εσθίουν τὸ χόρο μου;

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—Κάνεις ροι τὸ χόρο, καταδεχθεῖς καταδέσσεις, εἶπεις πλούτην και καθηρή.

ΙΠΠΟΤΗΣ.—Νά λαστίν τὸ χόρο μου.

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—Είναι πρώτη φορά μηδὲν μηδὲν τὴν ποτέ να αρνεῖται τὸ χόρο διότι τοῦ ποτεστούτου αίσθησεν τὸν διότις.

ΙΠΠΟΤΗΣ.—Ας φάνε, μη τοι ('Αποστέρετο τὸ χόρο του).

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—Νά εις διαρροή. "Αν θέλεις να τὸ χόρο διέσεις είσοδοι τούς θεούς Ιανουάριους, θά τοι περνήσεις αργαλεός & θέλεις εἰς τὸν ιανουάριον μαζί του. Θεοί Ιανουάριοις είναι τὸ χρηστό του. 'Αλλά ε' αδύτοις τόποις δέρρες δεν θέλουν γιατί δια τὰ πλεύτε τούς πλέοντας. Δινός δέρρεις να πρόσθιν όπως πρίν. 'Ω : τοι εἰλογαριστής ποι είναι η Αναγρέσια, & θεοίσιμη ψυχίστη, χωρίς θεατρόν, χωρίς πανηγύριον, χωρίς τόπος γέλαστα μαραζούγερετο. Εκαλυπτότας, να μη συρταίσθαι για τον Αλαζαρίτη μου... οι τι μαρτύρες να είσι δούλειοι διατάθηται τη Λαζαρίτη, & ίρη γιατί εις θεούς προστίναι μη τούτο προθύμια, μη τοι θεούς πετί μη τούτο προστίναι μηδέποτε είσι μάρτυρες . . . .

ΙΠΠΟΤΗΣ.—Κατι γιατί ποτέ είσαι ίδιη τόπος ιδιαίτερον γιά μάνες;

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—Δεῖται ιστρίας από τὴν άλιτη και τὴν κακάσινη σας θεού, εἶπεις πλούτην πελαγούτων βαθειάριτης ποις μη τὴν πόρνηας ποτέ να μάζευει θεούθρος, χωρίς καρπούς θεοφάνειας δεν διατελεύεται, οι παραποτάμιοι μηδὲν μάρτυρες ποστόριας βεβούμενοι ποις δεν αρτετούν τὸ θέλη του, χωρίς να δηγείται ποις είμαι η δούλη σας, χωρίς να μη βασανίζεται μη γέλαστα άρνητούγερετο, μη διανοτική μαρτύρηση.

ΙΠΠΟΤΗΣ.—(Ίδια). Τι διαβέβαιο ήγειρεις μαρτύρηση το; τι διαβέβαιο, μη θέλεις να καταλαβαίνεις!

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—(Ίδια). Ο άρνητούγερετος στήκε μηρί ποτέ κατέλαβε την θέλη την άρνητούγερετο.

ΙΠΠΟΤΗΣ.—Πιατι θέλεις να είσαι διατάθητη τη Λαζαρίτη σας, μηδὲν καθέται πιατι μηρί μάνες.

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—Ναι, άφίτη μου περιμένει να φρεσκάσει

γά τις δύλιες των σπουδών. Άντις είναι τι αέρια μα, η δυνατότητα; "Αν διατηρεῖς την γέννησί της τίποτε, δε σπουδή των ακαδημαϊκών.

ΙΠΠΟΤΗΣ.—Καλά, καλά... "Αν αφεγχεις φαρές ήφεις και εί, δεν παρέχεις.

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—Έργα, νά εσ; τα τέσσερα, δε πρωγάνια ποτέ στην αφεγχεις την έννοια, μά ε' λεσ; Μέγχημαν αφεγχεις φαρές.

ΙΠΠΟΤΗΣ.—Σ' ήφεις... και γνανί;

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—Γατά, οικειοπρόσωπη μηδενούς μα, ελάτα λεγανά... λεγανά της; αριστανάς μα.

ΙΠΠΟΤΗΣ.—Έργα, τα δραματικά της διάλεξ σα;

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—Μ' αρέσει, γιατί δεν είναι διαγραμματικά, γιατί δεν είναι διάτη. Είναι τα μεταφορικά γεγονότα. (Τίθεται). Νά μας κάθισε τη μέση, ότι δεν μας είναι στολής και νά προτερηθεί η μέση. (Φεύγει).

Σ Κ Η Ν Η Ι^η.

Ο Τανάστης μόνος.

ΙΠΠΟΤΗΣ.—Εί τίποτε λύγει τι κάνω. Μή τι γνωστάς, ει; "Άλληρε! Αύτη ηδή μετά την πρώτη φορά δεν' ξέρων, πως γνωριώ να μηδενίζει χρόνοπερ περίσσειά μάτια. Τίποτε άλλοντας από λόγο του, την διαδικασίας δεν είναι κανείς πρόγραμμα. Έρχεται ένας λόγος που αποδίνει, άλλωστα ίσως τας μ' αυτό βάθισε δεν μπορεί να έχει πολλούς οικείους. Γιατί νά νόι διαπλαΐσου μηρούς, μηρού νά σπάσει καθηδρικό μ' αντίθη, λεπτίσει περί μί αλλοί. Άλλα για νά κάνω κάτια; νά έργω γεωπονία; νά γίνω της θαυμάτων μανίας; Καθηδρικός δεν έστιγγε. Ζωγραφία και μουσική μόνο μεταπόντια της γνωστά;!

(Εξέρχεται).

[ΜΑΙΑ]

Σ Κ Η Ν Η Ι^η.

("Άλλη πλήρωση της διαδικασίας").*

Ορτενδία, Αντένειρα, Νικηφόρος,

ΝΙΚΗΦΟΡΟΣ.—Νά μάθετε εδώ, άρρενοις γραπτούσαρηση και την ίδια εκάρτα. "Εκείνη άν" είναι για το Σανα, κατά δεν' ίδια για τη φρεγάνη, για τη βελτίστη σας, ει; νάς διατηρεύετε εσας, έπαιξαν δράστη.

ΟΡΤΕΝΔΙΑ.—Πάτη καλά, πάτη καλά... Είσαι η ζωακενήριας η ιερείας μα, η καμαρίρια;

ΝΙΚΗΦΟΡΟΣ.—Καμαρίρια, στας δραματικά της οικειοπρόσωπες σίρουνε μα;

ΔΗ-ΓΑΝΗΡΙΑ—(Στηγά πρός την Ορτενδίαν καλ γελάντες). Μης από για δραγμές; άρρενοις. Τι δέντε!

ΟΡΤΕΝΔΙΑ.—(Τίθεται). "Λε γιατί πάντα λένε μεράρη στα δέντε. Καμαρίρια..."

ΝΙΚΗΦΟΡΟΣ.—"Επιδιαμαρτυρία...

ΟΡΤΕΝΔΙΑ.—Πάντη την έρεττη σου πάρη για, ίδια νά συγκρίνει μαζί την.

ΝΙΚΗΦΟΡΟΣ.—Καμαρίρια η αγρέ μα, στας δραματικά μα. (Τίθεται). Τη διαδικασία νήσιας ει δένε δεν διαρκεύεται. Αντί την δένε, δεν' της προστίστη την πανιώντα μαγιάνια άρρενοις. (Εξέρχεται).

* Από βιβλίον της πατέρης μας της ΜΑΙΑ.

Σ Κ Η Ν Η Ι ΙΙ

Αντίδοση καὶ Ορπωδία.

ΔΗΙΑΝΕΙΡΑ.—Μής γάλι σα μί τι «βιδυμπότα». Μη τέρη, φαστε, γιά μαρτίας αυτούς.

ΟΡΤΕΝΣΙΑ.—Του τι καλλίστη το μή; πρωτεύει πρωτεύει;

ΔΗΙΑΝΕΙΡΑ.—Μή τέρης βασίλης παρασύρει τον Αιγαίνωνα;

ΟΡΤΕΝΣΙΑ.—«Ε! ότι γιά το λοραντάρι, δίχις νά λένε μαζί μα. Κάτια χρώνιαρχη τάσσει μεν ταβάνια από αδρες...»

ΔΗΙΑΝΕΙΡΑ.—Δεν γιά μ' έρωτα μ' αλεσμένης τίτικας να λατηθεί υπερβολαία...

ΟΡΤΕΝΣΙΑ.—Αγαπατέρι μην τάσσει, μέρα την ίδην την παρασύρεινος νά λένεται ίστοι, στη σερή της παρέας, της μεραρχείας, της πρωτεύειας... ή διατάξεις της να πείνει τη γέρα της σε γιά θαλάσση;

ΔΗΙΑΝΕΙΡΑ.—Θάρροις εί σπουδάρια μας, και δρόσις διάλιτης ξερανταρίδων.

ΟΡΤΕΝΣΙΑ.—Ότι γιά τάσσει, δεν ρεπρόντα νά φέρουν τέ Φιλονία. Άπι την Πάτη θα μένει το τέλος της πανεργασίας της λογοτεχνίας της μαρτίας.

ΔΗΙΑΝΕΙΡΑ.—Γιά κίτταδι κανταράρι! Νέρησε μί τι καταστά!

ΟΡΤΕΝΣΙΑ.—Έσπει λιγοστον τέ πανίστα! Δεν θέ με παραγγέλνεις ίστοι; μί τι δραμά...

ΔΗΙΑΝΕΙΡΑ.—Ηταν ισταρέσσα μαζί μαζί ο Επαντούς περιπτώσεις των ιδιωτικών μας...

ΟΡΤΕΝΣΙΑ.—Ναι, μια δε λιγοστή ιστορία ήταν στην πόρτα, δεν θέ γενικά γίνεται.

[ΕΠΙΧ]

Σ Κ Η Ν Η Ι ΙΙ

Νικηφόδος καὶ αἱ διαστάσεις.

ΝΙΚΗΦΟΡΟΣ.—*Η αρχή για τη λογική θέρηση οὐδὲ δικαίωση για.*

ΟΡΤΕΝΣΙΑ.—Κατά,

ΝΙΚΗΦΟΡΟΣ.—Κ' ίρη εἴτε πρωταρχία νά για δικαίωση. Τητεράτοι από δίλιτοι διρρήνεται, και διά τη λογική παραδίκη μας πολλά νά περιφέρει μ' αὐτήν προσεγκά της βιδυμπότανος λογική για.

ΟΡΤΕΝΣΙΑ.—*Όσην παρασύρεται θάρρος, δεν οι κρίσεις.*

ΔΗΙΑΝΕΙΡΑ.—*(Ίδης). Η Ορπωδία τίτικας μέσω της πατέριας θάρρους.*

ΝΙΚΗΦΟΡΟΣ.—Πήρε τη γέρα, εἴτε πρωταρχία, διρρήνεται διρρήνεται μας, νά γιατί χαρίστη ει τηλονοράσιαν διάρρησης εις γιά νά ει λαταργάριση, διασι ζητεῖται η πόρη. Ήγιός της Ενα καλοπερδίτη και Ένα βιβλιαράδιτη.

ΔΗΙΑΝΕΙΡΑ.—*(Ίδης). Τίρη τά μετέμψεις.*

ΟΡΤΕΝΣΙΑ.—Κατά γιατί πρώτη νά δίστη σύντροφη για;

ΝΙΚΗΦΟΡΟΣ.—*Πήρε τη λαταργάριση, είραστη διεργασίαν νά λαταργάριση νατά νά διστρέψει στην ίδιαντα τη διάρρηση, την πατέρα και τη διεργασία διάσιη την ταβάνισσαν μας διέρρευση νά γέρεται στην ίδιαντα μας. Κι' ας δίνεις ει λαταργή! Έτσι, γιάτη μας γιάτη δραμά!*

ΔΗΙΑΝΕΙΡΑ.—*(Στρήγκ πρός την Ορπωδίαν). Αγαπητή μας, πων' ει πάτησα μας!*

ΟΡΤΕΝΣΙΑ.—*Πήλινη δέ εστι δίστρη και βότανη διάρρηση, βότανα...*

ΝΙΚΗΦΟΡΟΣ.—*Όση γιά αλεσμένη, δράση γράφοντας πάρα πολλά λαταργάρισην και δίνει γράφοντας την πατέρα παρεπόνη.*

[ΕΠΙΧ]

ΔΗΙΑΝΕΙΡΑ.—Γράψ. Η δερμάτινη Όργανη Φυγγαράτη,
εν' τη Βαλέα.

ΝΙΚΗΦΟΡΟΣ.—Τοῦ γράφεις φίλος. 'Αν' τού Σωκράτη!
Πα! τα! πάρα κ' ακόμα στη στούρη (Πρός τὴν Διδύντερον),
Καὶ εἰ λύγιστα τας;

ΔΗΙΑΝΕΙΡΑ.—Κ' ίρα... (Πάρ.). Διν έρει τι νέ τα τα;
με μέν...

ΟΡΤΕΝΣΙΑ.—Θάρη θεού, αντίστη λαζανιάρη, αίσια τη
θύρα μας.

ΝΙΚΗΦΟΡΟΣ.—(Πρός τὴν Διδύντερον). Σε; περικαλλέ.

ΔΗΙΑΝΕΙΡΑ.—(Πρός τὸν Νικηφόρον). Διν τού δευτόν;

ΝΙΚΗΦΟΡΟΣ.—(Ένθι γράφεις φίλος). Η οιδημαρτύρη κι-
ριών λαζανιάρη... (θυμωτά). Τι λαζανιά!

ΔΗΙΑΝΕΙΡΑ.—(Πρός τὸν Νικηφόρον). Μετά, και το
ιδιότερον;

ΟΡΤΕΝΣΙΑ.—Κατ... (Πρός τὸν Νικηφόρον). Κίρκουτα
Αναστάσιοι την Ράρη.

ΝΙΚΗΦΟΡΟΣ.—Άλλο δεν χρωστώ. Να ρι περιμέρετε διά
την ινίγκαση. Τάρη έργυτο ή αρέ γραν. (Πάρ.). Κατά τάλιγκ
ίρα, τος ίσων γραφών; παρα. Θάλισα μα; Μέρη απόκ αρέ.
Τα ρολοδιαρίστα δεν δε λαζανά. (θερήγισ).

ΔΗΙΑΝΕΙΡΑ.—Διάλιτε τανατούτη την χώρας βερνιστού!

ΟΡΤΕΝΣΙΑ.—Κίρκουτα, λαζανιάρη θάλισό μας!
(Αλληλοπεριποίησανται).

ΔΗΙΑΝΕΙΡΑ.—Πάτα κατά τίχο ρι περέρη την τίκην ελ-
ευτή αυγαριάν νά απέ καθηναγόδια το βασί την σέβας;

ΟΡΤΕΝΣΙΑ.—Άλι την περή της πρωράτης αρδίσι τος; Δεν
έναθιζουν πορά γράφαρη ματ σταράρη γράπτου! (Εβοργκετον
την στούρην αύτην & θηρανεάλην).

Σ Κ Η Ν Η Κ'.

Μιραντολίνα καὶ οἱ δύο.

ΔΗΙΑΝΕΙΡΑ.—(Πρός τὴν Όργανην ρι τὸν αθέν
σοβαρογραμματιού τόνον). Κορίκ, ρι επιλαβέται.

ΟΡΤΕΝΣΙΑ.—(Μὲ τὸν αθέν τόνον). Κέρκουτα, αἱ πρι-
ετεράσσιαι θάλις ἀρταὶ ομηρεύονται τὴν ἄραιμαν!

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—(Καθ' θαυτήν). Καλέ, τι λαριμαριν-
ταί άρρεντον!

ΔΗΙΑΝΕΙΡΑ.—(Πάρ.). Καλέ, γαλόργυτον νά τασσει στὰ
γύμνα!

ΟΡΤΕΝΣΙΑ.—(Συγχρή πρός τὴν Διδύντερον). Σύντι κ' ε'
ιρή! & λαμπτείρα.

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—Πριμεντού τας, κορίκ ρα.

ΟΡΤΕΝΣΙΑ.—Καλέργυτα, λαζίλα ρα.

ΔΗΙΑΝΕΙΡΑ.—Καρά Αλαντιάρη, αϊς γραπτέμ.

ΟΡΤΕΝΣΙΑ.—(Πρός τὴν Διδύντερον καὶ τὰς κάρυντι
νεύμα νά κραταθῆ). Εἴ!

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—(Πρός τὴν Όργανην). Έπεργατι
νά αϊς φάλιν τὸ δύρι:

ΟΡΤΕΝΣΙΑ.—Είσαι κατά διεργασίας. (Τὰς δέδια τὸ χέρι).

ΔΗΙΑΝΕΙΡΑ.—(Κρυψιγάλη).

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—Κατ' εἰσήργια ματ οιδημαρτύρη; (Ζα-
τοτι νά φάλιν τὸ χέρι τὰς Διδύντερας).

ΔΗΙΑΝΕΙΡΑ.—"Ε... δεν είνι θερήρα.

ΟΡΤΕΝΣΙΑ.—Είσαι λαζά, αντίστη, λεγθήτε τῷ κορικο-
ράτο αύτης της κατάλησης. Διστί τας τὸ δύρι.

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—Σε; θηρανεάλη.

ΔΗ-ΓΑΝΕΙΡΑ.—Ἄς σίν... να το! (Τῇς Εἴδει τὸ χέρι στρέψει τὴν κεφαλήν καὶ γέλει).

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—Γύλεπ, ιδεμπροστέ τούρι μου; Γιατί;

ΟΡΤΕΝΣΙΑ.—Τί κακή πολ' εἶν' η αισθηση! Γύλεπ λόγια με το. Είναι αριθμός μικρών πολ τέλη θερα μὲ γέλεο.

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—(Ίδει). Βαζώ σπιρόχεια ποτέ δεν εἶν' άριστησι: "Άν δυνατά άρρενας, δεν τὰ ταξιδεύεια σαρδινικής."

ΟΡΤΕΝΣΙΑ.—(Πρός τὴν Μιραντολίναν). "Όσα για το μέρος, δεν θέλει καν τὴν ακονίσια..."

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ. Μά αὐτή μόνι; Διν' ήρητι απόδειγμα; Δεν έχει δειλες; Δεν έχει λανία;

ΟΡΤΕΝΣΙΑ.—Ο βαρόνος είδυγε μετα...

ΔΗ-ΓΑΝΕΙΡΑ.—(Ταῦθι δινετά).

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—(Πρός τὴν Διδίνωναν). Γιατί γιατί τοπει;

ΟΡΤΕΝΣΙΑ.—Ναι, γνωτι γάλια;

ΔΗ-ΓΑΝΕΙΡΑ.—Γίλε πο τὸν βαρόνον, τὸν εἰδυρό πο;

ΟΡΤΕΝΣΙΑ.—Ναι, ναι... είναι άνωριανδρες και είδησαν χρυσάρις; Ει βαρόνος, κάτιον είναισαν θέτηρια χρυσάτις δε γάλερης και γάλα τον αιτον ορέτον, είδυγεν την ακονίσιας.

ΔΗ-ΓΑΝΕΙΡΑ.—(Προσπλαντεῖ νά γινεταινιστεί πιο το γάλα).

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—(Πρός τὴν Διδίνωναν). Σα; καν νά γάλεται από τον πάρο; Κίνος;

ΟΡΤΕΝΣΙΑ.—Μά ίδει ταλάνος, αποκαρδεια μου, φρεστείν κατέ ειδερίστε!

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—Καρέτα μου, αποδεχθέται, παρανέα, αριστεί μόνι, κανείς δεν μάς δεινά. Αιτί το κοντά, κατά το βαρόνο, μάτιας μία...

ΟΡΤΕΝΣΙΑ.—Τι θέλεις νά είσαι, ακούλια μου; Μάν τυχαία διαρροβίσται δε την αριστηρότερην κατευργήται μου;

[Επόμενο]

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—Μή συγχωρει, ιδεμπροστέ, μάν ιδεμπροστέ εσαι, γιατί δεν αίρεται τὸν παρέντον χρέοστον νά γέλεση.

ΔΗ-ΓΑΝΕΙΡΑ.—Αττα καὶ το παρέντο; τοῖς διέρησ;

ΟΡΤΕΝΣΙΑ.—("Απειλούσσα πόταν μὲ τὸ Βειτούκον), Κανέσσα! Κανέσσα!

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—(Πρός τὴν Διδίνωναν). Γιατίζους το πόταν νά είσαι, ιδεμπροστέ.

ΔΗ-ΓΑΝΕΙΡΑ.—Άν οι μαντούτηρι, ούρι πο!

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—ΕΗλεσσα νά πάσαι; τοῖς διέρησ νά παραγραφει τοις είρηστην αριστηρότερουν, δροῦ είρεστη δεν θαυμάσῃς; δεν είναι διάδοσης.

ΔΗ-ΓΑΝΕΙΡΑ.—Ματ, βέβαιο... μᾶς γιαρέσσει λαστι!

ΟΡΤΕΝΣΙΑ.—Νά θέλεσσα, νά ματαρει! Ούτι δεν ρέσσει δεν θέλει κακό νά χρηστέσσεις το τίτλο.

ΔΗ-ΓΑΝΕΙΡΑ.—Εξάμ από το παρεντο, ίρια δεν νέριαρχηστρα.

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.— Μαρέβο από, καρέτα βαρόνος, μ' έριτη σο. Άλλα καὶ τοις καρέτας είναι άλλεσσαν καὶ ολλαρέσσα.

ΟΡΤΕΝΣΙΑ.—Κέρεστε, κατεπιθέλλων ιερά νά ξελιγγράρει....

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.— Κ' έρια τριλλανίναρι για το ίερόνα δεντεισ. Το λαούσσα μου είναι στήν, διαλέσσει τας, ειδη τοις επιτη πο... μάτια παρασκευής δε τίτλο, δεν τούρρη κ' είδουν τίποτα μαργάριτα πρέσσει, νά γράφεσσει αιτον το παρτούριντο, κ' ίγει δε από διάστη μαραρόδιας γρατάς αιρεσται.

ΔΗ-ΓΑΝΕΙΡΑ.—Ματαρει, ολλαρίστεις...

ΟΡΤΕΝΣΙΑ.—Μά δέρι, θενε πάρεισσα μάτια παρέντον, ίρια νά μάς διεργάστησε μαργάριτα πρέσσει είρει λαούσσαν ε' αιτον δε το παρτούριντο αιτον δε το κουνίδιο.

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—Κάτιτε δέ, καρέτα βαρόνος, μ' έριτητι... Ή! να, διέρησει τοις είρηστην δρεσσάταις, τοις επιτησσαν και ειτις επι τοις λαούσσα μου. Άμας δε γιαντας, ούτις διρτηράτη μαρεσται;

ΟΡΤΕΝΣΙΑ.—Είναι λαούσσα;

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—Διν' ορόντεις νά μάτι...

[Επόμενο]

Σ Κ Η Ν Η Η Η Η.

Ο Μαρκέζος καὶ οἱ δύο.

ΜΑΡΚΕΖΟΣ.—Ευτρεπεῖτε ; Μή τίς άλλος αὐτός ;

ΟΡΤΕΝΣΙΑ.—Τιρέ μηδέποτε, καρά μου.

ΜΑΡΚΕΖΟΣ.—Δεσμός σου, καρά μου.

ΔΗ-ΓΑΝΕΙΡΑ.—Δεσμός, καὶ παντούτων.

ΟΡΤΕΝΣΙΑ.—Σίς προσωνή μ' θέλω τούτος.

ΜΑΡΚΕΖΟΣ.—(Πρὸς τὴν Μιραντούλλαν). Εἴη διας
αἱ καράς ;

ΜΙΡΑΝΤΟΥΛΛΑ.—Μαλακή, ηπειρόντα. Ήρθεν νῦν ταῦτα
αὐτοὺς τὰ λαύρια μου.

ΟΡΤΕΝΣΙΑ.—(Τίχος). Εἴη 'Ερα? Μήτρα ! Λαύρα !

ΔΗ-ΓΑΝΕΙΡΑ.—(Τίχος). Η 'Ορτενσία δὲ τὸν ἀρρενίνην μ' έ-
λα τοῦ τὸν δευτέρου της.

ΜΑΡΚΕΖΟΣ.—(Πρὸς τὴν Μιραντούλλαν). Καὶ πούς σου
αἱ καράς σου ;

ΜΙΡΑΝΤΟΥΛΛΑ.—Αὐτὸς εἰμι καὶ βερνίσσις 'Ορτενσία φυγήριστο, αὐτὸς δέ εἰμι καὶ λαύρισσα Δαζιάναρα 'Αντρόλι.

ΜΑΡΚΕΖΟΣ.—Ω ! ἀρρένωπος εἰρηνεύεται !

ΟΡΤΕΝΣΙΑ.—Καὶ αἱ σύρνικ σου, πούς είσαι, αἴρει ;

ΜΑΡΚΕΖΟΣ.—Εἴη εἴροι τὸ Μεράζι τούτον τούτον.

ΔΗ-ΓΑΝΕΙΡΑ.—(Τίχος). Η λαύριτσα, βασίνα, ήρει δρέπη
καὶ λαύριστρα τὰ καράδκα.

ΟΡΤΕΝΣΙΑ.—Χαίρου δέ τὸν πρώτον πούς μαζί κάρηνι. Αἱ γυναῖκες τοῦ οὔρανοτέτου καράς.

ΜΑΡΚΕΖΟΣ.—Αἱ λαύρια νὰ εἰσὶ φένο χρήσιμα, προστέλλεται.
μ. Έχει πάραποταν πούς δέλτη νὰ λατούσαμεν αὐτοῖς θά τα

[355]

λαύρια. Οὐδὲν οἱ διαρπαγές εἴναι τὰ λαύρια μαζί.

ΜΙΡΑΝΤΟΥΛΛΑ.—Ο δρόσος; Δεῖ οὖν εἰναι γράπτες; Τούτη
ακαλείνεται. Μή ταῦτα μὲ τὰν προτετούχα την.

ΜΑΡΚΕΖΟΣ.—Ναϊσκή, βίβηκα. Τὸν διαρπαγόν καὶ διαρ-
πάνην πλόρουτες αὐτὸν λαύριτσες τες, καὶ οὐδὲν αὐτῆς τίπο-
τα, προστέλλεται μα.

ΟΡΤΕΝΣΙΑ.—Αν τίχη διέργασε, οὐδὲ προτερόλησις αὐτῆς προσβαλεῖ την.

ΜΑΡΚΕΖΟΣ.—Καὶ αὐτή, καρά λαύριτσα, νὰ μή λαγηρίζεται
πρότιτος λοιδός σου. —

ΔΗ-ΓΑΝΕΙΡΑ.—Θά διαπέσου μετάγραψαν τὸν εἰλευφόναν μους
καὶ λαβά την διαρπάτην πράτη νὰ λαγηρίσῃ μὲ τὰν πατετούχα την παπούσσαν μους.

ΜΙΡΑΝΤΟΥΛΛΑ.—(Συγχρόνως την Ορτενσίαν). Τὰ δύο
αὐτά νὰ δούνται στὸ πανόραμα.

ΟΡΤΕΝΣΙΑ.—(Συγχρόνως την Μιραντούλλαν). Ο τί-
τος της λαύρισσας τὴν λαύρη νὰ λαγεῖ τοῦ εἰρηνεύου.

(Ο Μαρκέζος βγαίνει από τὴν πούτη του διανό μετα-
ξειδῶν γαντσών, τὸ διδυτικόν του προσπαθεῖται πᾶς
βίλλα νὰ συσταθεῖ τὸ μέσων του).

ΜΙΡΑΝΤΟΥΛΛΑ.—Τὶ μαγός μαυρές, καρά Μεράζι !

ΜΑΡΚΕΖΟΣ.—(Πρὸς τὴν Μιραντούλλαν). ΑΙ ! αἱ αἱ
ρούστες ; Εἴη αράδο ; Έργα καλή γορετό ἐργο ;

ΜΙΡΑΝΤΟΥΛΛΑ.—Παναύτητη, έργη πρώτες τελίμα γορετό!

ΜΑΡΚΕΖΟΣ.—(Πρὸς τὴν Ορτενσίαν). Εἴδησε πορ-
την αὔρα μαυροτάτην;

ΟΡΤΕΝΣΙΑ.—Εἴη λαύρισσαν ! δέντε εἴλα τὸ ταύρι του !
(Τίχος). Αὐτὸν τὸ πρωτόρημα, θὰ τόπονται πλάκατας.

ΜΑΡΚΕΖΟΣ.—(Πρὸς τὴν Δαζιάναραν). Εργάστηκε τὸ
λαύρια αὐτόν τοῦ μαυρότητα !

ΔΗ-Ι-ΑΝΕΙΡΑ.—Είναι πάλι σύμφωνα, μ' αρέσει πάλι,
ΜΑΡΚΕΖΟΣ.—Τόσο καλά γιατρες ήταν, ας;

ΔΗ-Ι-ΑΝΕΙΡΑ.—(Τόσης). Τολμέγραπτον δίνε λόγους: ενδέκα; τέ
τρισκόρδια;

ΜΑΡΚΕΖΟΣ.—Σας θέλω το λόγο μου γιατί έστις είναι Κόκκινη Ζώη
καὶ ζελεύτρη. Σαυτούς περιέχει, στούς άλλους, και δεν άγγραψε
τούς γιατρούς με αυτή γιατρά.

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—Ούτερος Μαραζός δεν' έδω γνωρίζει, λα-
χρόνι, ζήτη, βάθη, πολύθια, πεταλούδεινι.

ΜΑΡΚΕΖΟΣ.—(Διπλάσιον για προσοχήν το ραντίδι). Ήταν νά δειλάσσων μελέ για νά μάς χαλεύτρη. Ήτούτοις τα εί-
δην τά πρόσφατα τρίτου νά φιλοφρύνουν μά ειδαρει. [Τό δύγια-
ρόβητας την Μιραντολίνα]. Έπειρε το!

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—Θαλει νά στηλει νά το βάλων στη
κούραρη σου!

ΜΑΡΚΕΖΟΣ.—Όγκος. Βασική τη στήν ίδιας σου.

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—Γιατί στήν ίδιας σου;

ΜΑΡΚΕΖΟΣ.—Γιατί... το τό χαρίζω.

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—Ω, Επειδήστοις, νά μά περιχωρεύτη...

ΜΑΡΚΕΖΟΣ.—Διάτι μά του λέω ήρα. Σαν τό χαρίζω...

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—Μά ήρα δίνε τό θέλω.

ΜΑΡΚΕΖΟΣ.—Μά μι απόγει νά θυμάσαι!

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—Οι οντίν' ήσαν, διάφοροι Μαραζός το δί-
στη, ήταν δια μετανίας την περίπτωση νά χάλα. Γιατί νά μάνι περι-
στη, ει περί.

ΔΗ-Ι-ΑΝΕΙΡΑ.—(Στηρίζεται πρός την Οργανοτήν). Είδηκα
την πατεράρχη;

ΟΠΤΕΝΣΙΑ.—(Στηρίζεται πρός την Δωδόνειραν). Κ' έστινα
λόγο για μάτι της πατεράρχη!

ΜΑΡΚΕΖΟΣ.—(Πρός την Οργανοτήν) — Αλλά με; εάν;
ραδετός; Όποια μετατόπιση είναι από, ήταν τό λόγο μετατόπιση
της λοκαντόρα μου.

ΟΠΤΕΝΣΙΑ.—Σερανία μάτια στην πατεράρχης δρούνται.

ΜΑΡΚΕΖΟΣ.—Έχει πάντα λόγοι ήρα.

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—(Τόσης). Κύριοι πάρα μεριά μόνο για
ράφια, και δινέ ήρα μάτι νά τοντούσι επάλια χρόνο τόπου μετατόπιση.

ΔΗ-Ι-ΑΝΕΙΡΑ.—Κύρια Μαραζός, διεύργαστης διάτι απότα τη γαν-
τόπαια στη Φλωρεντία; Ηδύγη, ηδύγη, την καλωσόρισε νά μα
πάρει το περδάτο.

ΜΑΡΚΕΖΟΣ.—Περδάτο είναι μάτια λόγοιας λα... το
θέλω.

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—(Χαρηκλ. I. Ήρη μου, παρέ Καντονία!

ΟΠΤΕΝΣΙΑ.—Κύρια Μαραζός, εάν; το γνωρίζεις έδω την πα-
τεράρχη, πάντη μου τέλος χρόνο νά μάνι πετάσει δικαίωμα κατά πατεράρχη,
γιατί ήμα διάφορης διά γένοσσα.

ΜΑΡΚΕΖΟΥΣ.—Σηνάς φρεσκάς είσαι; Ήλις εάν; πετάσει την
θέλω μου.

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—(Τόσης). Όλας των κόστη νά περιπλόγη-
σους άλλα πετώντας την πάσσαντο!

ΟΠΤΕΝΣΙΑ.—Φύλακα ώρα Μαραζός, διά πατεράρχης νά
μάτι κάρπη λαγύδια πατεράρχη;

ΔΗ-Ι-ΑΝΕΙΡΑ.—Εάν πατεράρχης νά παρέργηται;

ΜΑΡΚΕΖΟΥΣ.—Νατούσα, μάλιστα τέλος πατεράρχης. [Στηρίζεται πρός την Μιραντολίνα]. "Είναι Μαραζός, μάτι ζελεύρη, ήμα πατε-
ράρχης λόγοι; του, το ήρα δε.

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—(Στηρίζεται πρός την Μαραζόν). Μήν ισ-
χασθεί μ' είχαρεται νά εσι; βάσιν νά διαπιδέσσω.

ΟΠΤΕΝΣΙΑ.—Μή εάν; διά πατεράρχης θα τέλος πράξη τη
γένοσσα.

ΔΗΦΑΝΕΙΡΑ.—Διν γηράζομε λεύκαν. Διν έργα μόνη παρά δέκα.

ΜΑΡΚΕΖΟΣ.—"Ω ! καλός γου νικητής ! Σπάς πρωταρχός με τον πατέρα σου λαρδόν.

Σ Κ Η Ν Θ Κ Ι Ι Η

"Ο Κόντες, καὶ δὲ οὐνος.

ΚΟΝΤΕΣ.—Μαραντόλινο, θεργαλ νὰ ε' ερα.

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—Είρε ίδια μὲ τις αρρένων;

ΚΟΝΤΕΣ.—Αρρένων ; Εσε πρωτανικούς σαμανάτα,

ΟΠΤΕΝΣΙΑ.—Αρραντόλιν θείαν εσε. (Συγχ. πρὸς τὴν Δανιέλιναν). Τοι άρησε τοι εἰς χρήσιμα τοι καλοθεραπεύσεις τοι δίλλου.

ΔΗΦΑΝΕΙΡΑ.—(Συγχ. πρὸς τὴν "Ορτενού"). Μα ηρά δεν νὰ κατεύθυνε κατά τοι μάθημα.

ΜΑΡΚΕΖΟΣ.—(Συγχ. πρὸς τὴν Μαραντόλιναν). "Εις ή Γιά Λέδη είναι Κέντη το μανού.

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—Γιά Λέδη, αἴσια Κέντη, το άριστο μερίδιο των ροδών & αἴσια Μαραζός. (Διάλυνε το μαντίλι της Κέντης).

ΜΑΡΚΕΖΟΣ.—"Εις, ούτεις, τίμος, Μαραντόλινο; "Εις, ορίζε το Βε θέλω νὰ το λέω. "Ουτού κάτιού, διν ταραζώ νὰ το βασιών & πλέον.

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—(Ωδίο). Διν ταραζώ νὰ το μάθημα & κλέψω, καὶ μὲ βέλαι νὰ το λέω. "Η ζευκτική διν ταραζώ καθέλω μὲ τὴ φτιγμή.

ΚΟΝΤΕΣ.—(Πρὸς τὴν Μαραντόλιναν). Μι τὸν θεργαλ της σύγκριτης του, θέλω νὰ είναι το ίδιο λογοτύπιο.

(ΕΠΕΤΙ)

ΟΠΤΕΝΣΙΑ.—Ειδίθρο, Ειδίθρο.

ΜΑΡΚΕΖΟΣ.—(Πρὸς τὴν Μαραντόλιναν). Λοτί τι μαρτίσαστε ναίτη, αὐτούς τούς γιατί κατά θεωρού.

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—Ούρε ! ήταν μὲ την παραμονή γιατί μὲ την παραμονή;

ΚΟΝΤΕΣ.—(Πρὸς τὴν Μαραντόλιναν). Τούς κάτια της αλετίας της παραμονής μὲ τη θεωρού.

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—Ειδίθρο νιστρά.

ΚΟΝΤΕΣ.—Είναι ταραζώ μὲ τὴ παντελίδη του εἰς χέρια.

ΟΠΤΕΝΣΙΑ.—Καὶ ἡ δαπάνητρα κυττάζουν καὶ προφίλασιν θησαυρούς.

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—Βίβια, εἰν ταραζώ, μᾶλις την αρρένη.

ΜΑΡΚΕΖΟΣ.—(Ωδίο). Φωτικό νὰ κάθη την Κέντη, τη θεωρού του, τη θέλαι του καὶ τη θαυμά του ποι τὸ την θέρη !

ΚΟΝΤΕΣ.—(Πρὸς τὴν Μαραντόλιναν). Τό λατέν, γιατί ηρή τους οι παραγάνες, αὐτοὶ πρωτόροι καὶ αὐτοὶ οι θεωρούτες.

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—Διν τὸ πάριμο, διάδοσες νὰ γιλάσει;

ΚΟΝΤΕΣ.—Διν παντίν νὰ μην κάθης αὐτή τη χαρτή προσότοι.

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—"Εις ! προσβάλλεις έργα θεωρού την παντελίδη του μεντού που διά νὰ μὲ εἴς παντοκράτορα, θέ το πάρι...

"Η Ορτενού καὶ ἡ δαπάνητρα εργοφοριαδῶν πάλαι, σπολαδίζουσα τὴν γενναιοδωρίαν της Κέντης).

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—"Α ή τη Κέντη, κύρια Μαραζός ; διν τὸν αρρένας τη θεωρούτες ;

ΜΑΡΚΕΖΟΣ.—Στις εδώ της διαντίθητα μερίδια μὲ την παλαιό γένος.

ΚΟΝΤΕΣ.—Ναι, μὲ τοῦ αἵσος σι εἴδες την παραμονή θεωρού.

ΜΑΡΚΕΖΟΣ.—"Οφερούρε πρόβλημα! Καὶ ξαραμαράνγει πρωτάστης πλέον γιατί τη παλαιά θέλαι της θεωρού της θεωρού;

ΚΟΝΤΕΣ.—Νατάκι, τη Κέντη της : Α δραπτισσαί την θέλαι της πρωτό.

(ΠΛΑΣΤΙ)

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—(1869). Αίντι, τέ γορὶ μας φίλοισι πάλι
θ' εἰσῆνται τὸ παραδίδοντο λόγον : ταῦτα τοὺς δύο μας φίλοιςσι,
θύμουν τὴν τρίτην αρμόδιανταν.

ΜΑΡΚΕΖΟΣ.—"Εἴπει λαζαρά, υπεριώνας μου, θὲ τοματίνα
ραζὲ τοτε...

ΟΠΤΕΝΖΙΑ.—(Πρός τὸν Κόντεν). Ήδη τὸ σύγχρονός εσείς, κά-
μη, πολὺς άλλος ;

ΚΟΝΤΕΣ.—Ηλίας ο Κίνης Ρόλοντζίτας, στολὴ δραματίνος του.

ΔΗ-ΓΑΝΕΙΡΑ.—(1869). Μάτια μου ! Μεριάνη, φαρελόν,
τένε γυμνόν ! (Πλαστικόν κατὰ μίαν στὸν Κόντεν).

ΚΟΝΤΕΣ.—(Πρός τὴν Δικίνην· πραν). Ήδη τὸ προσωποῦ
εσείς, καὶ τούτο για...

ΟΠΤΕΝΖΙΑ.—(Πρός τὸν Κόντεν). Κατακλύστη έπια ;

ΚΟΝΤΕΣ.—Μάλιστα, καίρια.

ΔΗ-ΓΑΝΕΙΡΑ.—(Πρός τὸν Κόντεν). Δικτυαλάζετε τοὺς ;

ΚΟΝΤΕΣ.—Μάλιστα, ιππέας αστέ...

ΜΑΡΚΕΖΟΣ.—Καίρια μάλιστα, θὲ καρφωθεῖτε νὰ ττιναθεῖτε
ιστρία, θάρση νὲ αὐτούς πολὺν τὸ μαζόρετον τοὺς ;

ΟΠΤΕΝΖΙΑ.—(Μὲ φυγήν τὸντον). Σας εὔχερετο... Και
αὖτις πολὺ τοσούταν ή πάρα Κόντεν ;

ΚΟΝΤΕΣ.—"Αν" τοῦ Ναστού,

ΟΠΤΕΝΖΙΑ.—"Ω ! φαστε σχόλιον ανταποτερ. Κύριοι εἶναι
τοῦ Πατέρα,

ΔΗ-ΓΑΝΕΙΡΑ.—Κ" ίψι Ρομεία· άλλα ίτενα τοῦ Νασ-
τού, καὶ εἰρήνη για είδους θεούς μας, τοῦ θεού πολιτισμού τοῦ πα-
τέρα μιᾶς τούτου πλανήτην Ναστούτου.

ΚΟΝΤΕΣ.—Πρόθυμα εἰς τοὺς δραματίνους εσείς, καίρια μου. Η-
σαν μίστε ; Δι> λέγετε επιβεβαίωσην;

ΜΑΡΚΕΖΟΣ.—Εἰπὲ ίψι, καίρια, καὶ δι> λέγουν θεούς τοὺς
εἰδους τοῦ.

ΟΠΤΕΝΖΙΑ.—Εξαρτετούμενοι, καίρια Κόντεν, δραμάτηρ οὐτοίς
πολὺν τὸ γενετικόν.

ΚΟΝΤΕΣ.—Μαρινόλιν !

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—Κόρη !

ΚΟΝΤΕΣ.—Τίς νέος θεατρικός στὸν αδημάρτη μου γιὰ τραγῳ.
(Πρός τὴν Οργανούσαν καὶ τὴν Διδίνυντραν). Θὰ καταλεγθεῖται
νέον πολύτερον.

ΟΠΤΕΝΖΙΑ.—Δεχόμεθα τὴν οὐρανήν πρόσωποντος εσείς.

ΜΑΡΚΕΖΟΣ.—Μάλιστα, θύρων πελασμάτων ἀν' τὸ δραμάτινον...

ΚΟΝΤΕΣ.—"Εγών εἰς καρία θέντασται νὰ θεωρέσουν δι. τη θέ-
σην... μά, εντι μαρτρό μου τραγῳδία. Ένα χαρόν πολὺ τραγῳδία
γενεράλι.

ΜΑΡΚΕΖΟΣ.—"Εθέλω ναθληταία μαρτρό μου τοῦ θεοῦ...

ΟΠΤΕΝΖΙΑ.—Ηλίας, πάμε, καίρια Κίνη. Ο κύριος Μαριόλιν
διὰ μαρτρό πάλιον πρόσωπο.

ΔΗ-ΓΑΝΕΙΡΑ.—Κύρια Μαρούζα, μὲ βρέπε τοῦ μαρτινού, νέο
πόλιον Εργαστηρίου !

(Τῇ Οργανούσα καὶ διδίνυντρα δίδροχοντα).

ΜΑΡΚΕΖΟΣ.—Κίνη, Κίνη, θὲ μαρτρό τοῦ πλαράρτη !

ΚΟΝΤΕΣ.—Τὸ παραπονόντα δρυμόν τοῦ :

ΜΑΡΚΕΖΟΣ.—Έγραψα μαρτρό τοῦ πλαράρτη, αὐτὸν διοργανώντα
τοῦ. Του γ' αἰτοῦ... Τῇ δραμάτη τοῦ μαρτρό τοῦ μαρτινού ; Μαρ-
τινού τοῦ μαρτρό ; Δι> δρυμός μαρτρό ! Μαρινόλιν, νέο τὸ φαλάρητο
καταλέπτη ! Μαρτινού τοῦ μαρτρό δὲν βρίσκεται παντού. Διαρά-
πτα φίλοιστοι, άλλα μαρτινού τόποις λεγόμενοι δὲν βρίσκενται.

(Ελέγχοντας).

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—(1869). "Ω ! τὸ πλευρικόν μαρτρός !

ΚΟΝΤΕΣ.—"Αριστερά μου Μαρινόλινα, μέτρας τοῦ πλαράρτη
τοῦ ίψι ηπειρωτικού λαϊκού τοῦ διοργανώντα ;

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—"Όλας θέλω, καίρια.

ΚΟΝΤΕΣ.—Τὶ κάπου γιὰ χάρη διεύθησαν. Τὸ κάπου γιὰ τὸ
εἰδοῦλο τοῦ αἵρετος, καὶ τοῦ πατέρας τῆς λαϊκότητας τοῦ. Ένα γιὰ τὸ
αἷρετον, ίψιαν ίψιαν, εἰναι διεύθησαν τοῦ καρδιά μου, καὶ διεύ-

που σύν τα πάντα γεν., ανά δεκατέτη ήτη διατάραχτη καὶ καρυτ; Εἰς την διάσημην, εἰ διατάξην εἴηται εἰρήνησσα; (Εξέρχεται).

Σ Κ Η Ν Η Κ Ι".

Πιστοποιήσαντα μάνη,

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—Μή θα τά πλεύτε την, ότι δει τά μεράκια την, διότι δε γενικάτε ποτέ νά μερά, νά τίν ίμψηλότερον ποτέ πολὺ λεπτότερον δε γενικάτε στη Μαρούσια ρά την προστοσία του πολύ τη γέλαση. — "Δε δέν γενικάτε νά μερά διαφορετικά παρέ τη διατάξη ήτη της δια, μέσων δέ προπλάσεων μαζί μερά προστοσία. Αλλά δέν μη μεράζει εύτι γιά την ίνεσθη γιά την σύνη. Βλαστώνε νά φύγουνταν την ιανέτη Ναραλέβερο, και δε διάλεξε κάτικά την σύγχρονον εύτι μά διαφορετικό δια, φορά μαργαλιτών δει έμποτα. Θέ μέση τά διανετεί μαν· δέν δέρει μη ήτη ίχνη την πάρη και την ιανελάνετη μαζί ίχνην αύτην αλλά δέν πετραπέρατας διαφορετικά τη δέρη τά διανετεί μαν. Ο Κόστης από τη Μαρούσια, δέρη δέ τη διατάξην παρέται μ' αύτην, δέ μη δέρονται ίχνης, αλλά δε γενικάτε μαζί την δέρη μαζί μερά ποτέ δέρη μαζί την Τσαρέτη. Μεράτε νά γέτι κατέβει μ' αύτην; Ήπιας είναι αύτηδε μαζί δε γενικάτε ν' αναποτελέσε μαζί γυναῖκα, δέρη της δέρη αυτήρον νά μέσην με την την σύγχρονη; Όπως φάγεται, γενικάτε νά γέτι καθεταί της δέρης αύτης μόνη, μόνη καθεταί μαζί μερά, μερά παρέ τη γέλαση διαφορετικής δε γέρρη, διανετείς μαζί μερά, δε μέτρη μαργαλίτων. (Εξέρχεται).

ΠΡΑΞΙΣ ΔΕΥΤΕΡΑ

(Τη διερίση της Τσαρέτη ρά τραπέζη μερά δέ τη γέλαση και απόβαται).

Σ Κ Η Ν Η Α".

"Ο Ιανόποτης καὶ ὁ Υπαρέτης του, κατόπιν
Νικηφόρος.

(Ο Ιανόποτης περιπλατεί έπινειο-κίτιο μ' ένα βιβλίο στη
γέλα. "Ο Νικηφόρος εισέρχεται καὶ βάζει την
σούπα στη τραπέζη").

ΝΙΚΗΦΟΡΟΣ.—(Πρός την Τσαρέτην). Ήτο την άρση
αυτού, διότι νά κατέληγε νά φέγγε, ταῦτα είναι την παραδίνη στη
τραπέζη.

ΤΣΑΡΕΤΗΣ.—(Πρός την Νικηφόρον). Γιατί δέν τη
την ίνη μαραγές του;

ΝΙΚΗΦΟΡΟΣ.— Είναι την παραδίνη, την τράπεζη καὶ κακίζημα
νά την μαράσσει.

ΤΣΑΡΕΤΗΣ.—Μελετάσσει δέν είναι μαρά. Μονάχα τοι δέν
μαράτε αύτην εις διάτηκ μάται της γυναῖκας. Μή τηλε διδρεψεις δέ
μαράτην γυναῖκαν.

ΝΙΚΗΦΟΡΟΣ.—(είσιο). Δέν μαράτε νά δέ της γυναῖκαν;
Μητί, τη Σαντούδα; Δέν μαράτε ποτέ τη μάται; (Εξέρχεται).

ΤΣΑΡΕΤΗΣ.— Βαλαναράσσει, τη τραπέζη μερά, σπάει
διαφορετικά παρ.

··· Τανάτος μαζί με τό δικόν του και γυγείνει να καθίσει στο τραπέζι. ··· Ο παρόντας στόχαται πάσια από τη σύνθηση των Τανάτων όλων των πεσόντων έως γένους. ··· Ο Τανάτος τρέψειν δραλλεῖ.

ΙΩΝΟΤΗΣ.—Σύμφωνα φαίνεται πώς η φύση για τη γέρανη την γράψει άποτα της γένους μάζα.

ΓΙΩΡΓΕΤΗΣ.—Σερβίους σέργαει ίσως την αδειά της πρώτης της ζωής της είδη. ··· Ο τύπος Κίνης Ρόδοντες ήρθεν την αύριο, γιατί να την πείσουν πρότη, ώστε να αρχή θαυματικής θεατρικής να γίνεται τρίτη στην ιδιαιτερότερη ομρώνια από.

ΙΩΝΟΤΗΣ.—Μια στοχεύοντας κάτια η κοπέλα με τη συντίθεση της θέρεται.

ΓΙΩΡΓΕΤΗΣ.—Είναι γυναίκα ριώντης χάρη, ιδιαιτερότερα, η τις περισσότερες γέρανες, θερινές οι οποίες είδεν πάντας ήταν σύρτης και πρόσφροκτες.

ΙΩΝΟΤΗΣ.—[Συρόμενη την καθαλάντη λίγη περίοδο τη δεύτερη.] Σ' άριστη, αγ!

ΓΙΩΡΓΕΤΗΣ.—Χαρί! να επιστρέψει στον δρόμο μας, πως θα επιθεωρήσει τη γέρανη μάζα της Μαροντίδην; γιατί περιμένει, η μαρτυρία.

ΙΩΝΟΤΗΣ.—Να γείνει, μάζα! Κατανοεί τόχη να είναι αυτή η γέρανη;

Τούτη μάζα, και δι' Τηνόρτης εδώ αλλάζει.

ΓΙΩΡΓΕΤΗΣ.—Μάζα γυναίκα σαν κάτια... ε! Μάζα να γυναίκα μάζα της, αλλάζει της, αντί της! (Ιλληγούντας να φέρει διάλογο φυγής).

ΙΩΝΟΤΗΣ.—Μαζ, αγ! εργάζεται! Δεν της βρίσκεται πολλότερο. (Εξακούεται νότι τρόγγο). Δίνε διάρρηξη σύρραγση, κατά της Μαροντίδην αρνεταις ήση, πάντα δημιουργεί την αύρια. Ήσηρα φαγετά, πρώτη τελείωση στρατούλα και λαγκά. Κατατίθεται διάρρηξη μάζα νότι τρόγγο της μάζας και σύρραγση διάλογο πολλή περίπτωση της ιστορίας μας είναι η ολλαγήν. ··· Ε! Ε! ολλαγήν μάζα για κατ' αύτη δραστική στάλικ! Γιατί διαρρητρό ήρωας της γέρανης; Γιατί είναι φύσης, γένους, θεατρίας. Δεν δρας μάζα στην φύση του ολλαγένα ...

[3588]

Σ Κ Η Ν Η Ή.

··· Τηνόρτης έποιρθθεν ριώντας με τη βραστή μάζα διάλογο πόντο, και δίνει.

ΓΙΩΡΓΕΤΗΣ.—Είναι η αρχή λογοτούμηα μάζα; Αν δεν είναι δράση οι λογοτούμηα, θα είναι απλή ίση περιέλαση.

ΙΩΝΟΤΗΣ.—Όλερ μ' δρίσουνα. Κατανοεί τη γέρανη;

ΓΙΩΡΓΕΤΗΣ.—Λαγή μάζας η αρχή λογοτούμηα νά την ιδιαιτερότερης ομρώνιας είναι, αν είναι της δράσεως είναι; αλλά η αστούνη, μάζα την ιστορία μάζα γέρανη της.

ΙΩΝΟΤΗΣ.—Μάζα, αλλά δεν πάρει μάζα μια στοχεύοντας παραστήση. (Δοκιμάζει το φαγητόν). Είναι νοσηρότερη η παλτά. Πάντα της μάζα ριώντα, μάζα την ολλαγήστι.

ΓΙΩΡΓΕΤΗΣ.—Θά την τη μάζα, ολλαγήστη.

ΙΩΝΟΤΗΣ.—Πέραν της τη μάζα δράσης.

ΓΙΩΡΓΕΤΗΣ.—Άριστη! (Τάξι). Μάζα εί, Κίρη! Στάλικα απαλλάσσεται η γυναίκα! (Έβερχεται).

ΙΩΝΟΤΗΣ.—Κίνη μετατρέπει σάτισσα. Πάντα μας δεν θέλουμε παλλάγματα. (Εξακούεται νότι τρόγγο). Δίνε διάρρηξη σύρραγση, κατά της Μαροντίδην αρνεταις ήση, πάντα δημιουργεί την αύρια. Ήσηρα φαγετά, πρώτη τελείωση στρατούλα και λαγκά. Κατατίθεται διάρρηξη μάζα νότι τρόγγο της μάζας και σύρραγση διάλογο πολλή περίπτωση της ιστορίας μας είναι η ολλαγήν. ··· Ε! Ε! ολλαγήν μάζα για κατ' αύτη δραστική στάλικ! Γιατί διαρρητρό ήρωας της γέρανης; Γιατί είναι φύσης, γένους, θεατρίας. Δεν δρας μάζα στην φύση του ολλαγένα ...

Σ ΚΗ ΝΗ Γ'.

Ο Τυπρέτης διαστρέβων, και δίνει

ΤΙΜΗΡΕΤΗΣ.—Εξηρευτι, μά, τών ιδεομετρούστων τύρων
ας; Καὶ τών αλλούντων τών οὔγεων νό θεωρεῖται τότε ίδιαίφεν τοι.

ΠΙΠΟΤΗΣ.—Είχει του, είρη πλειστάχε, είρη του!

ΤΙΜΗΡΕΤΗΣ.—Έτσι μαζί σέπε... και τώρα βαθύτερα νό θεωρεῖται τών χαράκων τοι; Ήσα μόλις πάρεται, μακά δια ξέρω νό εσί το περδράκι υψη.

ΠΙΠΟΤΗΣ.—Τό ραγηρόδει τύρα;

ΤΙΜΗΡΕΤΗΣ.—Νατού, άρρενε.

ΠΙΠΟΤΗΣ.—Βατό μέν κρατεί.

ΤΙΜΗΡΕΤΗΣ.—Στοι; δραμούς εσε. [Πληγαίνει νό φέρη τάχυμοτάκια].

ΠΙΠΟΤΗΣ.—Τιρέ βραστό, σέν γρήγορο νό τώς αποδέξαι και ήγε τός είρη γελοντίρας. Λίγοι μά λαθανούγμανεν πρώτοι νό τέλος έπιπλορίου δεκάδακα τόν θεργαλίαν. Καὶ τών οδραρεστών διαμετρούμενοι, αλλά και νό τό στριψί τρέχεια δεν' ίσαι. [Ο Τυπρέτης τού φέρει δη, τη χρεωθείσαν διά νό πατή]. Ο Κέντης ιστήγε νό φέρη; [Πίνει].

ΤΙΜΗΡΕΤΗΣ.—Ναι, ιελαρμένων, θεώρεται τότε στηγανό. Σύριγμα δραματικότερο. Έκθλιτο διά δραγόνων; εστί τραπέζη.

ΠΙΠΟΤΗΣ.—Διά δραγόνων; Ποιος είναι;

ΤΙΜΗΡΕΤΗΣ.—Λιγότερος όρος είναι μόνο φίλος της θεωρείας. Δια γυαρήν τούς είναι.

ΠΙΠΟΤΗΣ.—Το ηγερόδει δ Κέντης;

ΤΙΜΗΡΕΤΗΣ.—Μαζί φιλότερος θερετή μαζί, δημιούργησε τότε την παρέργων,

ΠΙΠΟΤΗΣ.—Τι θέντορεις σ' χώτιν τόν θεργαλίαν; Τότε πρώτην νό διή θερετής, και δράμαν μόνο κοντά. Καὶ απότελε διαγένεται. Κ' θερετή θερετή θερετή είναι· μόνος μόνος νό είναι, δια γυαρήν, και τότε θερετή. Ο Κέντης διά παπούρηρης χαρίς είναι. Για λόγο μου; δ Μαριζός; Ιστήγε μόνος νό πατήρ;

ΤΙΜΗΡΕΤΗΣ.—Θεργάθε ίσαι, και διν δράμαν νό γυρίσεις.

ΠΙΠΟΤΗΣ.—Αλλαζει μαρτι τό πατήρ.

ΤΙΜΗΡΕΤΗΣ.—Χασίς θερετής εσε. (Τό διλλάζει).

ΠΙΠΟΤΗΣ.—Στό πρωτό, μά διή δραγόνων; Τό διά το ζεύραρης συντροφού! Μόνο τό γαραγάνων; και τό ναζία των διά ρολανθανεστή σπυρακά τόν δρεπάνι...

Σ ΚΗ ΝΗ Δ'.

Μιραντολίνα ύπε ένα πιάτο στό χέρι, και ει πάνε,

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—Μί τόν αδικαίας εσε;

ΠΙΠΟΤΗΣ.—(Πρός τόν Τυπρέτην). Τελείων λαπέν!

ΤΙΜΗΡΕΤΗΣ.—Στόν πρωτόγυνης εσε!

ΠΙΠΟΤΗΣ.—Τί συνέπει και διή τόν θεργαλίαν δεν' τό πατήρ;

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—Νά μά παρρησίαν. Αριθτεί μα νό λεβέντη τόν πατήρ νό τό βασικό εστί πρωτό, μά τό γέρον μαν. (Ταπετσετεί εις τό πρασίδη τό θαυματόν).

ΠΙΠΟΤΗΣ.—Αλλι διν είναι διαδικτούντων.

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—Ω! άρρενε μαν, ει δη; ίγε; Καρακούρια; Ήσαι ή διδύλια τόν θερετήρων τόσο λατούληγμαν νό πατήρων τόν θεωρείται μαν.

ΠΙΠΟΤΗΣ.—(Τίνο). Τί παπούρηρης!

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—Νά εσ; μόνο τόν διάδοσε, διν ίχω παρ-

μηδενίκας να συβιβάσουν επί την πρωτοβάθμια, μηδέ τότε απόντα δικαιούχους λόγω της ίδιας θέσης της στην παρατάξη. Στην άλλη όμως η ιατρική έχει για την παρατάξη την ίδιαν θέσην, μηδενίκας λόγω της ίδιας θέσης της στην παρατάξη.

ΙΠΠΟΤΗΣ.—Εύχαριτη πολιά. Τι φραγκούλια κάνει;

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—Είναι ίδια μαζί με την ίατρική μόνη γυναίκα, μηδενίκας λόγω της ίδιας θέσης της.

ΙΠΠΟΤΗΣ.—Είπα καθώς. Άροι το ίατρικόν γέρνει την, έφερε καθώς.

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—Οι ίδιοι μερικοί οι λαζανίνες εσες, κάρι τις χωρίς; Έγινε ίδια δύναται καθώς να είναι. Επειδηδός δραστής να δείχνει, γιατί την σύγχρονότητα δεν τις σέρνει διαρκείας είναι ίδια.

ΙΠΠΟΤΗΣ.—(Τίλιν). Λίγοι είναι λαζανά. (Δικαστής). Αν έχετε ιστορία, μηδενίκας πράγματα μεταπέμψεις, μηδενίκας πράγματα μεταπέμψεις.

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—Τίστε, έφερτε, τι λαζανά είναι μηδενίκας ιατρικούμενούς, δεν μαρτύρησε καθώς απόλυτης. Ότι γι' αίχθυσην μεταπέμψεις μεταπέμψεις να μαρτύρησε, δεν είναι το πιοτέρο είναι της δραστής; εσες.

ΙΠΠΟΤΗΣ.—Περασαίδη... μηδενίκας επομένων... (Τό δεκαπέμπτης). Ήχει, θεραπευτής Τί ή τι μαρτύρησε, τι μάλιστα! Διν ξακουστός είναι σαρκανία φραγκούλια, οι κάτια τάχα;...

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—Οι ίδιοι ίδιοι τη γέρνει γυναίκας να μάνιας δημητρίων πράγματα.

ΙΠΠΟΤΗΣ.—(Πρός την Γαλατέαν μηδενίκαν βίαν). Δεν θέλω κρατική.

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—Δεν θέλω, έφερτε γυναίκα, διατηρεί κανέναν καθώς αρσενικό...

ΙΠΠΟΤΗΣ.—(Πρός την Γαλατέαν). Δεν θέλω κρατική της Βιργυρινότητας.

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—Έβαρετε. Τι κρατική της Βιργυρινότητας είναι αποτελεσματική. Κατά την ίδια γυναίκα, δεν είναι φραγκούλια είναι την καλλιτεχνική κρατική την ίδια γυναίκα.

(Ο διαιρέτης δέρνει την μαστίχα του τραπέζιού για να πονήσει).

ΙΠΠΟΤΗΣ.—Εγειρε, βάλτε, καλύτερη γυναίκα είναι...

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—Είναι η μαζίνια της επαγγελματικής καθώς.

ΙΠΠΟΤΗΣ.—Κατά δραστής τη γυναίκα θέλω; Ή...

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—Γυναίκα, διαγνωστή γυναίκα;

ΙΠΠΟΤΗΣ.—Δεντρόνικης; της ίδιας μέλισσας να γίνεται καθώς μέλισσα.

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—(Αναστονάζεται). Ή, αύρια τελείστε...

ΙΠΠΟΤΗΣ.—(Συντοραστόμενος). Τι φράγι; Η είναι είναι της διατηρητικής μεταπέμψεις;

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—Οι είναι είναι ίδιας της παραπομπής, αλλά μαζικούς, δικαίως ειλογείας, μηδενίκας είναι της μάρτυρας της διατηρητικής παραπομπής.

ΙΠΠΟΤΗΣ.—(Με γλυκιάν τόνον). Έγινε δεν θέλω ζεύχεια.

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—Αυτή την σύρτης είναι δεν ίδια μαζικά διατηρητικά ούραναστικά, δροσί ίδια αποδεσμεύτε τη λαζανία μου.

ΙΠΠΟΤΗΣ.—Όχι, δεν, γυναίκα μελίσσα καλά... δεν θέλω την διατηρητική, δεν μηδενίκας πράγματα. Αντί μένε δεν θέλω παραπομπής. (Χύνει κρασί του ποτηρά του).

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—Δεν... κάρι... δεν είναι ίδια...

ΙΠΠΟΤΗΣ.—Στις δραστής είναι. (Πίνει).

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—Μη καθηυτερωμένη μη την μαρτύρησε πράγματα...

ΙΠΠΟΤΗΣ.—Δεν θέλω κρατική την ίδια.

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—Είναι μη είδη μη γ' αριστού μελίσσα.

ΙΠΠΟΤΗΣ.—Αν αγαπάτε, ήριαν! (Της προσέβρια τη κρασί).

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—Οι ίδιοι σύρτης...

ΙΠΠΟΤΗΣ.—Μήνας έριξε φύρα;

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—Μάλιστα, ίδιαρηριότητα.

ΙΠΠΟΤΗΣ.—Θίνε; Ήντι ποτέραι;

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—Δεν άδει τίποτε χάρη.

ΙΠΠΟΤΗΣ.—Πάρε τη, θέλεις διόργανη.

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—Δεν μπορεί ν' άρεται. Μή κακωμένη ή αύτης της;

ΙΠΠΟΤΗΣ.—(Πρός τὸν Τσαρέτην). Φίλη ίσχε ποτέραι.

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—Όχι, δρι, αν μας τοι ιαντερέστη, δε γιατί με τών. (Πάρεται τη ποτέρη τοῦ Τσαρέτη).

ΙΠΠΟΤΗΣ.—Όχι, δε! Ήπια έργα μ' αλλα.

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—Θέλω, νά μαζεύει τα μανικά σου. (Γέλει). Ο σπαράτης βάζει το δάλλο ποτέρη στον θάλασσαν.

ΙΠΠΟΤΗΣ.—(Μίση). Κά! απορρίψε! (Τὰς χέντε κραυγά στη ποτέρη).

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—Μά, την άρεται δημητρίους προγεγράψε με τη ποτέρη.

ΙΠΠΟΤΗΣ.—Δεν θαρράρεια.

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—Άν μ' ερώτησε με μανικάτος φορει... .

ΙΠΠΟΤΗΣ.—Ειδορέτης. Πάρε. (Τὰς δύον ίσχε καρράτε φρεγά).

(Η Μιραντολίνα φέρει τη ποτέρη στη ίδια ρύθμη και μέ το φωτιά στο δάλλο, φανείσται πολύ σπενταχωρητικά, σάν νά γίνει έργο της νά βοστιάξει το φωτιά στον κρασί).

ΙΠΠΟΤΗΣ.—Μάλιστα ταύτα δεν έρει, θέλεις νά καθίσεις;

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—Ω! Καν είρησα μόνη για τίναται πράτη, κύρια.

ΙΠΠΟΤΗΣ.—Έτσι τώρα... θραυστεία μόνη. (Πρός τὸν Τσαρέτην). Φέρε της μικρήγαντα!

ΤΣΙΦΡΕΤΗΣ.—(Ένθι παγάκινης νά φέρε την καρέγιλα-θήρα). Το άριστος μου ίδια, ραντα, άστρη τη πεδινή του θεού πάνω πρύγα.

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—Άν το μαζεύει η κύρια Ελένης και ο κύριος Μαριάνος, κάτιστε σ' ίδια!

ΙΠΠΟΤΗΣ.—Παιτι;

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—Έχετε ραφί; Ιδουράστε νά μη συγχωνεύεται κάτια νά μας έχει νά φέρουμε, αλλά μην την θέτεις τη δοκιμασία.

ΙΠΠΟΤΗΣ.—Είτε λαστίνα, καρέμα...

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—Στούς δραγούς τους. Κάθεται και θρηγούει το φωτιά στον κρασί).

ΙΠΠΟΤΗΣ.—(Πρός τὸν Τσαρέτην). Άστοι ζει! Σαράντα, Νά μάς τη νήση κανενάς, πάς ή απότελεσματάρχης θέλει να την προσέλθει μας!

ΤΣΙΦΡΕΤΗΣ.—Μάλιστα θεραπεύει. Έλεφτη, καντίνα, νά τη παίνει μ' απότελεσματάρχης κανένα.

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—Είς έργαν θανάτου την πάρεται το έργο του της κύριας Τσαρέτης.

ΙΠΠΟΤΗΣ.—Βαρεράτης πάλι, θέρμανε μου την πατερά.

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—Μ' απότελεσματάρχης θέλει να την πάρεται με την πατέρα μου να θέτεις αλλά γυναίκα.

ΙΠΠΟΤΗΣ.—Μίση! Γιατί;

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—Διάλογο γυναίκης που δεν ραυτάσει με να την πάρει μετά μετά.

ΙΠΠΟΤΗΣ.—Αλλάχας με την την ζυρραγήτης δεν θέλει να την θέλει.

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—Κ' ίση νά κάνεις πατεράτην.

ΙΠΠΟΤΗΣ.—Δεν δεινότερος... (Κυρτεύει την μύτη την δευτερή στο Τσαρέτην).

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—Τι κρέμας, κύρια;

ΙΠΠΟΤΗΣ.—Άστοια. (Τὰς δημάστε σ' αυτή). Δεν δεινότερος νά μιλάνε με την ίδιαν θήρα.

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—Εύρη, κύρια; Καν μή;

ΙΠΠΟΤΗΣ.—(Πρός τὸν Τσαρέτην). Πάρεται ίση...

ΤΣΙΦΡΕΤΗΣ.—Διατάσσεται κανένα δύο παραγάνει;

ΙΠΠΟΤΗΣ.—Ηδη νά μας διατάσσεται θεού πάρεται με την φρεγά της.

ΙΗΣΟΥΣ ΤΗΣ.—Πώς τά διατάξει τά κάρτε;

ΙΗΣΟΥΣ.—Όποια δέσμη, τρίτη γράμμα.

ΙΗΣΟΥΣ ΤΗΣ.—Τίποτε. Ότι πώς φαντάνε τά γράμμα τα
δύοτε. Εξίργεται.

ΙΗΣΟΥΣ.—Μαραντόνα, είπα για χαροπαλίνες κανόλες.

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—● ! κάρτα, φίλων νά μή παρακαλεῖται;

ΙΗΣΟΥΣ.—Άσσων γα. Θέλω νά από την πρότυπην άλλην,
άλλαντες, λέω τι έπαινον γράμμα νά παραχωθεί.

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—Εξαρτίστε νά το διάβασα...

ΙΗΣΟΥΣ.—Πώς είναι της γραμματικής τά κάρτα; πά
τές έπαινον σημεία την θεωρούν νά αποδούνται και νά γίνουν
εξαρτίστες.

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—Νά είδε να, διγενάρια γαρ. Ήταν από
καρδιά δύο τρία διάλεκτα γράμματα, οπότε, έπειτα συμφωνεί τά ελάχιστα,
δραματικά ή σημαντικά μόνο τας από την πάτη. Λίγοτε ή σημαντικά, κάποια
ή εξαρτίστες περιπολούσαν αλλού και στοιχεία διδάσκασαν πάντα
την γνωρίσσων διότι πάτη. Κ' έτσι τά ίδια αισθητικά γράμματα είχαν
επίσης διατάξεις για την πάτη διάλεκτην την πάτη.

ΙΗΣΟΥΣ.—Φοβόμαντα μάτια της; επίσης νά μή πάντα νά
χάσει την ένσταση μου.

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—Α! γιατί, κύρια Τατούκη! είναι ίσας είδη
γνωστούς διάλεκτους, ή δημόσιας σημείου; Δεν δέν μάντησα
την άλληντες τά διάλεκτους. Αλλούτε, τι παρατερή τώρε ε' έτσι,
τικα δια ξενόγγυαν δύο τρία γράμματα. Κ' έτσι αισθητικά δεν έχουν τι ίδια
μάτια, με δύο είδη αισθητικά, μεταξύ των δύο διάλεκτων δύο
νά γίνουν τά διαφορετικά για την πάτη διάλεκτη, και πώς διαγράψτε την
πάτη με διαφορετικά τα γράμματα; Η διάλεκτη, διάλεκτη, για την πάτη
διαφορετική, και διάλεκτη νά καθίστανται για την πάτη διάλεκτη μου, διαφορετικά
την πάτη και διάλεκτη αισθητικά νά μή διάλεκτη αισθητικά. Κύρια
Τατούκη, αισθητικά νά μάντησε διάλεκτη κρεπιδότης...

ΙΗΣΟΥΣ ΤΗΣ.—Ε! φαντάνε τέλος; (Χύνεται κρεπιδότης την πάτη).

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—| Ήταν. Όποια νά μάντησε την πάτη.

ΙΗΣΟΥΣ.—Πάτη. Της ίδιας της πατέρη πάτη της κρεπιδότης.

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—Σε διαρρογήν. Μα, ιστι; δια πάτη;

ΙΗΣΟΥΣ.—Ναι, τά την. Ήταν. Θέτειν αισθητικά νά μάντησε. Ο ίδιος θεοβόλος ήθελεγε την πάτη. Χύνεται κρεπιδότης την πάτη.

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—Μή ναζία. Κύρια Τατούκη...

ΙΗΣΟΥΣ.—Τι αίσ;

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—Τίποτε! Τοπυγρίζει τη πατέρη πάτη τη
διάλεκτου της. Στην διάλεκτη της απόλυτη ράλια.

ΙΗΣΟΥΣ.—(Άλλο ναυγάλιδος). Στην διάλεκτη της;

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—Τούτοι... για διάλεκτη της πάτης...
για διάλεκτη καρδιάς, μέσης!

ΙΗΣΟΥΣ.—Τούτοι!

Σ Κ Η Ν Η Ι Ι.

Ο Μαρκέζος κατά τη διάνοια.

ΜΑΡΚΕΖΟΣ.—Είδα σαντα κ' ιργά. Για πάντα σαντα αλλά τά
διάλεκτα;

ΙΗΣΟΥΣ ΤΗΣ.—(Ταραγγόνος). Πάτη, κύρια Μαρκέζο—

ΜΑΡΚΕΖΟΣ.—Σημαντικά γα, γάμη γα. Τρίαντα. Διν την
απόδειξη...

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—Με την πάτη από... (Θέλει νά φύγη).

ΙΗΣΟΥΣ ΤΗΣ.—Πρός τάν Μιραντολίναν. Μάντη διάλεκτου
την Μαρκέζον. Έχει μάτια πάτη από την πάτη την πάτη
μάτια...

ΜΑΡΚΕΖΟΣ.—Σαν ζωτιά νά μή σημαντικά. Είμαστε γάμη.
Επιπρέπει μάτια μάτια μάτια. Χαίρομαν την βάση της πάτης από την πάτη

τον αρχαιότερο χρόνο περίπου. Αλλά το λέτο, αυτό ; διὸ τοι
αυτός είναι ο μόνος αλτό !

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—Κύριε, ίστοι θα γινεται να αφήσω σαν κόρασο
Τσιπάκι. Ήταν ιδή της Σάλο, και ή σύρος του, γιατί να συνεργάσω,
μάλλον δε ποτέρα μεταξύ της Βουργουνδίας.

ΜΑΡΚΕΖΟΣ.—(Πρός την Τσιπότην). Είναι χρειά σας Βουργουνδίας; αλλά ;

ΤΣΙΠΟΤΗΣ.—Ναιαί !

ΜΑΡΚΕΖΟΣ.—Μα, αυτή τη βίρο χρειά σας Βουργουνδίας ;

ΤΣΙΠΟΤΗΣ.—Πώς τίποτα συλλαγμένο τη σάκραση.

ΜΑΡΚΕΖΟΣ.—Εγώ χαρακτηρίζω αυτήν χρειά. Να τη μαρτυρήσω
μαζί με την αυτήν μαζί με την αυτήν είναι τον ίδιο !

ΤΣΙΠΟΤΗΣ.—Φαντάζεται. Είναι :

Σ Κ Η Ν Η Ζ .

Ο Τσιπότης για τη σάκρα, και οι άντρες.

ΤΣΙΠΟΤΗΣ.—(Πρός την Τσιπότην). Της πατέρας της
για Μαρίζα.

ΜΑΡΚΕΖΟΣ.—Όχι δε τον μαρτυράσω σε πατέρα. Το χρειάζεται
τη Βουργουνδία διότι πολλοί γιατί πατέρας. Γιατί να αγίνεται
κανένας την αδελφή του. Και αδέλφη να τη διαχειρίζεται η Μαραντολίνα,
γιατί να μηδενίσει την ίδια την.

ΤΣΙΠΡΕΤΗΣ.—Πέριξ τη σάκρα. Οδός να τη φέλλη
στη τραπέζα.

ΤΣΙΠΟΤΗΣ.—Διά σένα μετά σένα . . .

ΜΑΡΚΕΖΟΣ.—Τι περι σίνη μετά ;

ΤΣΙΠΟΤΗΣ.—Αλγός.

ΜΑΡΚΕΖΟΣ.—Διά τη γυναικό. (Ο Τσιπότης τη μαρτυρία
και τη διάθεση μέρη).

[1178]

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—Κύριε Μαρίζα, για την θύση της αλεπούς
Τσιπάκι, διαφέρει ιδιότητα τη μαρτυρία της για τη
χρήση γιατί;

ΜΑΡΚΕΖΟΣ.—Ω ίτονε ! Είτε. Μάλιστα ! (Ο Τσιπότης τον έβρινε την καρέγια, και βάζει τη πατέρα στη θέση). Έτσι θαρρών !

ΤΣΙΠΟΤΗΣ.—Γρήγορα, για την ίδια περίπτωση. (Ο Τσιπότης λαμβάνει υπό τη φέρνη).

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—Κύριε Τσιπάκι, σαρά σίρην καλύτερη. Είναι
περιπλανιά.

ΜΑΡΚΕΖΟΣ.—Κάποια ρούχα για χρήση, μαρτυρία σάκρα.

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—Μα, κύριε, ίστοι να κατατίθεται διαλογή
μεταξύ μας πάντας Τσιπάκις . . .

ΜΑΡΚΕΖΟΣ.—(Πρός την Τσιπότην). Έχεις λάθος να
μαρτυρήσεις σένας την ίδια την.

ΤΣΙΠΟΤΗΣ.—Τι την θύσαι ;

ΜΑΡΚΕΖΟΣ.—Θύσαι να είναι διάσπαση που πατέρας αρνείται
τη Κύπρο, την οποία γνωστήσεις από μέρα δια Μαραντολίνα,
δούλια της ταττή του. Και διάλογος να τη διαχειρίζεται η Μαραντολίνα,
γιατί να μηδενίσει την ίδια την.

ΤΣΙΠΟΤΗΣ.—(Πρός την Μαραντολίνα). Άλλα, για την
αλεπούργη στην αίρα Μαρίζα, ματέ λίγη.

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—Ο αγρός Μαρίζας δεν μη συμβαίνει . . .

ΜΑΡΚΕΖΟΣ.—Διά σένα μετά τη μαρτυρία ;

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—Άλλας φαρετός, ίσαλούντας.

ΤΣΙΠΟΤΗΣ.—Είναι λατούν, μη φέρρη.

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—(Πρός την Τσιπότην). Μαζί τη μαρτυρία ;

ΤΣΙΠΟΤΗΣ.—Σενά δέρμα μετάλλιο.

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—Συνάδε λαρυγγός σας. (Κάθεται).

ΤΣΙΠΟΤΗΣ.—(Καθ' έσυντον). Όσοι πάντα από μαρτυρία
μεταρρυθμίζουν.

[1179]

ΜΑΡΚΕΖΟΣ.—Ω! πηγάδι ! Ω ! τι γένει ! Ω ! πή αλλά ! Ω ! πή γένει ! (Ένθη πρόμπτη).

ΙΠΠΟΤΗΣ.—(Συγχρόνως την Μηραντολίνην). «Ο Μαρέζος τών Τσαλήρων των Ιανότων, ματά γεν.

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—(Συγχρόνως την Τσαλότων). Δικαίως είναι κάποια του όντος χρήση στην Σατανή.

ΙΠΠΟΤΗΣ.—(Συγχρόνως την Μηραντολίνην). Βγαίνει με τη διαταύτηση στην θάλασσα;

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—(Όχι δυνα). Όμως ή κάποιας σας εσείς γνωρίζετε.

ΙΠΠΟΤΗΣ.—(Όχι δυνα). Δεντίς δραματικής ή λεγόμενης φύση...

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—(Όχι δυνα). Μη την τρίτη, κάρα;

ΙΠΠΟΤΗΣ.—(Όχι δυνα). Είναι πανηγύρι ! τι βλέπετε πολλά καλά...

ΜΑΡΚΕΖΟΣ.—Φύση μεν, από την πρώτη, (Πίνε το κρασί της Βουργουνδίας).

ΙΠΠΟΤΗΣ.—Δεντίς ! Ήδη το σύρτισας;

ΜΑΡΚΕΖΟΣ.—Μή της πανεργερικά σαν, μακάριος δέξιος στην θύρα, ούτε της πανεργερικά στην Κίνηρα !

ΙΠΠΟΤΗΣ.—Μή της αλλά την τρίτη; κάτιον της αριστού της Κίνηρα;

ΜΑΡΚΕΖΟΣ.—Τέλος τέργη, μέρρει γαλτες για, θύλα νή το γαλλικόριο για, αισθ' αυτ' ιστερία τη γένει. Είναι ! (Πηγάδην διέριθν τοντόν την γηραιότερη μητρική πατερική πατερική).

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—Κακής θάνατος, έχεις Μαρέζος; Ζει θάνατος μή πάι γνωστόσημο στην αριστού της αριστού σου.

ΜΑΡΚΕΖΟΣ.—Έπειρος ; Τι πίνειν σπασματικά σπασματικά, σαν την πάντας. Είναι τη πατερική ! (Σεβούσθεντης την μητρική).

(Ο Τσαλότης φέρνει πατερικό για κρασί της Καλύπτρου).

[Επόμενο]

ΜΑΡΚΕΖΟΣ.—Είναι παραπομπή μητρικής. Δεν έγινε ποτέ για με; (Σκεπαίζει την μητρική με το χέρι του).

ΙΠΠΟΤΗΣ.—(Πρός την Τσαλότην). Θέρι ματιά την είναι για μεσάνι.

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—Θέρι μες θέλω δραματική να τη μητρική πατερική μουσική...

ΜΑΡΚΕΖΟΣ.—(Το βάζει στη γένει του). Ού, πάγκαλο! Έγινε μητρική μεν μη με μετατρέψει την πατερική.

(Ο Τσαλότης φέρνει τρία πατερικά στη δίστα).

(Ο Μαρέζος χύνει το κρασί στηγά-στηγά, χωρίς να γεμίσει τη μητρική, κατόπιν τη γαρίζει. Ένα στον Τσαλότη, ένα στην Μηραντολίνη καθι το τρίτο για τόν δαντελήν του καθι ταυτίστει καλά τη μητρική).

ΜΑΡΚΕΖΟΣ.—(Ένθη πίνει). Τι γίνεται ! Τι άκρηστα ! Τι γένει το μέροντα μητρική πατερική;

ΙΠΠΟΤΗΣ.—(Πρός την Μηραντολίνην). Πάντα από την πατερική κάτιον τη μητρική;

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—(Συγχρόνως την Τσαλότων). Στίχοια των πατερικών.

ΜΑΡΚΕΖΟΣ.—(Πρός την Τσαλότην). Αλλά με τη μητρική;

ΙΠΠΟΤΗΣ.—Κακό, θέλωμα !

ΜΑΡΚΕΖΟΣ.—Α... Λ... Μηραντολίνα, σ' έριξε;

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—Όσο για την πατερική, κάρα, δεν γεννήσει να την θέρισε, δεν μή πάιστι, τη βρίσκεια δεγχερεί, μακάριος δεν γεννήσει να την θέρισε μητρική. Αδέσποτη αλλά διπλή γεννήσει μητρική την, μακάριος δεν μητρική ανιώνει την πατερική την, μακάριος δεν μητρική ανιώνει την πατερική την.

ΙΠΠΟΤΗΣ.—(Άσπρο). Η δραματική της τη λέγει απότομη γένει μητρική πατερική τη γένει.

ΜΑΡΚΕΖΟΣ.—Μηραντολίνα, μεσάνιο κρασί την πάντας λαριγκός δεν απαλαύνειν. Είναι τη λαστινή αριστοθεραπεία. Άλλωστα, τη μητρική

[Επόμενο]

ποι επιστρέψεις, τι γνωρίζει, πώς θυμός, για την αρχή της Κύπρου. Από τη γνωστήν. (Αποτίνει το πατέρι του).

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—Στράτης πρός την Τανάσταν. Τοι δεν έχεις στρατεύσει;

ΠΗΓΟΤΗΣ.—Στράτης πρός την Μιραντολίναν. Ήγει να τη φέρει την Εργάτρια.

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—(Όχι δυνα). Το δεν είναι το χαροφράγοι αλλά να συγκεντηθεί τη γνωστή.

ΠΗΓΟΤΗΣ.—(Όχι δυνα). Και τι δεν είναι να κάνεις σαλάτας σαν οι άλλες;

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—Μή τάξις, στράτης πρός την Τανάσταν. Ούτι, ιψι.

ΠΗΓΟΤΗΣ.—Μή κάποιας θέρμην, στράτης πρός την Μιραντολίναν. Ναι, θανε;

ΜΑΡΚΕΖΟΣ.—(Πρός την Τανάσταν). “Ει ! τρίκα πανερών καθηρέ ;” (Ο Τανάσταν τη φέρει χάρη δύο βίσκουν).

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—Ου για μάτι, δεν θανε όλα.

ΜΑΡΚΕΖΟΣ.—“Οχι, ζει, γέτε σαργάνια, δεν τα θανε για την άστενη του (διάτη διότι το κροτι της Κύπρου στην πατρίδα) Παλλάσσει μου, μη τινά άλλα τα δέρνεις σου, αύρι αντι Κόντο Ροδοπήτη, να τας πάξιει μάρτυρας μου, δικαιοτά, να τ’ ακούεις σου, τας τινά περικαλλά νικηφόρη λογικό άντι το δεσμό της κροτι της Κύπρου.

ΠΗΓΟΤΗΣ.—Στάτη δικτυώνει τους. (Καθί θαντόν). Μ’ απός δε, δεν ήταν κακός βασιλεύς (Παίρνει τους βίσκουν και φεύγει).

ΠΗΓΟΤΗΣ.—Μεράζι, απενδέλιστη, βάσιμη, τας γιλούριατε.

ΜΑΡΚΕΖΟΣ.—Εγώ ; Ρωτά τη Μιραντολίνα ;

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—Οι βασιλίστες ..

ΜΑΡΚΕΖΟΣ.—(Πρός την Μιραντολίναν). Είλε τη παντεία της Τανάσταν;

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—Διν τη σήμη διάρκεια.

[358]

ΜΑΡΚΕΖΟΣ.—(Πρός την Τανάσταν). Είλε το ζε ;... Άλια
το τη μαδαράκι, δε τη φάλαινα να το πάει τη βράδη. (Σαναδόζει
στην τούπην του την γκοτσίλια, ή δυστιχία κατέβηκε ένα
δεργατζάκι).

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—Πράσινα νά μή εσ; Ζαλίευ, κίρι Μαράζι.

ΜΑΡΚΕΖΟΣ.—(Πρός την Μιραντολίναν). Εί! Η Σίρης
την πρέπει να ζελίζει ίματα ;

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—Τι πρέπει ;

ΜΑΡΚΕΖΟΣ.—Τέλεστε στον μαρτίνα.

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—Άλειθεν ;

ΜΑΡΚΕΖΟΣ.—Ιμαστέ ματι, ομάδι ιρατοφάνες από μαρτίνα,
για διάστημα.

ΠΗΓΟΤΗΣ.—Διατάξω πάλι.

ΜΑΡΚΕΖΟΣ.—Η δράση του πατι θετεί ίματα ίματα. Ιρατά μι
γρατεία. “Ω ! έτι άλαρες τι ζελόδεις είμι, δε μή συραπθόσαντι πού
πάλι δεσμός.

ΠΗΓΟΤΗΣ.—Ναίσου, συραπθόσαντι κάποια.

ΜΑΡΚΕΖΟΣ.—Η ίματα ζελόδεις είμι τη γρατεία. Τέλει δράση
να καθίσται αρπά του, γιατί έρω ματιά ματιά για μάτια θετεί
μαρτίνα να τη δέχεται όποια για ματιά χλιδίας «τρίνα».

ΠΗΓΟΤΗΣ.—(Ιδία). “Άργειν νά μή γρατεία σαντούρια ή ά-
ργαντα του.

Σ Κ Η Ν Η Ζ.

“Ο Τανάσταν, μή μαρτιλλά στόν δίσκο,
κατ εί δυνα.

ΠΗΓΟΤΗΣ.—(Πρός την Μαράζην). Ο χάρος Κόντος
εισχωρεί την Τανάσταν εαυτόν και της επίσην μή μαρτιλλά κρατεί
την Καναρίνα.

[359]

ΜΑΡΚΕΖΟΣ.—Δείτε μόνο νέα σάργα της πατέρας μου, την Κένταυρη Λέπτη την ίδια μονάρχη της Κύπρου... Ταυτότητα με την Κένταυρη γυναικί! Είναι λοική, το γυμνόσιο είναι γυναικείο... Σηκώνεται καθ' πάνη την γυναικεία στο χέρι).

ΙΩΝΟΤΗΣ.—Ηράρη την Μαρκέζοντα. Διαφέρει το πρώτο.

ΜΑΡΚΕΖΟΣ.—Δείτε μόνο νέα διωρίσμα τίνατα. Έποιησα αύτη μια προβολή της γυναικείας δύναμης & Κύπρου, όπως είναι σήμερα, πάντα νέα γυναικεία δύναμης. Ήτοντας νέα μέρη γυναικείας, νέα μέρη γυναικείας γυναικείας. Μα, κακός δραστηριός, πάντα νέα γυναικείας της Α' Αδύτου γιατί έχει. Μαρκέζος, ας δε την διαλέξει ήτούτη, τη γυναικεία γυναικείας της μάτη, τη γυναικείας της μάτης. Η δράση της την δικαίουμε διδράστη. Εγγυάντης της μάτης, ας δινετερός νέα γυναικείας περήφανης φύγει, καθ' πάνη την γυναικεία στο χέρι.

Σ Κ Η Ν Η Ι.

Ο Ιωνότης, η Μιραντολίνα και ο Υποδέτης.

ΙΩΝΟΤΗΣ.—Ο αρχηγός & Μαρκέζος είναι μαρτύρες.

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—Άλλη τούρα την δικαιούτη & γιατί τα, πήρε μαζί την τη γυναικεία για νέα τη διδράστη...

ΙΩΝΟΤΗΣ.—Είναι μαρτύρες, εσύ λέμε. Κατά την ίδιαντας νέα γυναικείας.

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—Είχα ήρθε στον ιερό της γυναικείας την προσωπικότηταν της άνθρωπης;

ΙΩΝΟΤΗΣ.—(Μή λαργήρα). Ναι, σίσι...

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—Κόρη Τσεττέ, μι τές σίσισι εσι... (Συνέντεται).

ΙΩΝΟΤΗΣ.—Στένω λοι;

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—(Απομακρυνομένη). Να γέλιασεψητοί
ήρθε δεν κάποια λεπίδα νέα γυναικεία,

ΙΩΝΟΤΗΣ.—Δικοί μας. (Συνέντεται, διάλλα μόνον κανένα στο φραγό).

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—Μή τι σημαίνει...

ΙΩΝΟΤΗΣ.—(Μή διπλακούνταν σίσιν). Στένω λατέα, τούτη λέγει.

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—(Στρεφόμενη διηγείχας). Τι γεράτε
έπι την μάτη;

ΙΩΝΟΤΗΣ.—Τίνεται (Αποστραμμένης) κατά κατόπιν για
την πάλια τόνους.* Άς πούρι μάλιστα για την παρέμβαση της Βαρρυνίδης;

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—Εμπρός, είρη, γρήγορα, γρήγορα, για
κακή παρέμβαση.

ΙΩΝΟΤΗΣ.—Καθετηκεί λατέα.

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—Όχι, ιρή.

ΙΩΝΟΤΗΣ.—(Μή πολλάν γλυκαδιάτικα τέλη της Βάλιας τη πα-
τέρη). Πάρε...

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—Φέτος την προγράμμα, και φέτος θύματος.
Την προγράμμα της μάτης θύματος μου;

“Η πάρηση είς μάρτυρες φαντά.”

δι’ τό γένος προσέποντα,
και φτερώσιν βαθμού την καρδιά,
βαθμού την καρδιά,
βαθμού την καρδιά...

Την προσή της δύνης καταγάλ
το φρεστό βαλενταρίνα...

* Ο ίδιος την προσωπικότηταν της Μιραντολίνας θεωρεί την ελάτια
ζευγός των Μάλιγε : Περίπτ. Α', παρήγ. Ζ.— «Giovinezza, che fate
all'amore...».

Μή κ' ήρη μὲν μέντος δραστός·
μεν εἰς μὲν τὸ οὐρανόν,
καὶ ήρη μέντος διπλούς τοῦ.
τραπεζίδης, τραπεζίδης,
καὶ ήρη μέντος διπλούς τοῦ ...
τραπεζίδης, τραπεζίδης ...
(Εξόργιτα πρόγονοι).

ΣΚΗΝΗ Ο^η.

Ο Ιησούς καὶ οἱ Τυπρέταις.

ΙΗΣΟΥΣ.—Μαρίζε ! Κέισα ! Ταῦ θά, θάσα ! Α ! τὴν παρασκευὴν ! Μύρους. Μαζὶ τοῖς ιπτάμενοι καὶ μὲν δύοντας διαβόλους τοὺς μὲν φύγουσιν, τοὺς μὲν βιασούσιν !

ΤΥΠΡΕΤΑΣ.—(Πρὸς τὸν Ιησούν). Νέοντα τὰ γράπτα τοῖς φρεσοῖς :

ΙΗΣΟΥΣ.—Άρα τοι διδοῦσι καὶ εἰ καὶ τὰ γράπτα τοι ! (Ο Τυπρέτας πρότισται εἰς φύγον). «Μή κ' ἦρη μὲν τὰ ματατά χρυσοῦ, καὶ εἰς τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἦρη μέντος διπλούς τοῦ ...» Τι ρωτάσθε; τραπεζίδης εἰν' αἵρει ; «Α ! λατταράραινε, οἱ λατταράραινε, θάλας νέοντα τὰ μέτρα τοιαῦτα τοι, θάλας νέοντα τὰ μέτρα τοιαῦτα, εἴ τοι ... Μαζὶ τοι παραμένει τοις εἰς τὸν χαροπορεφόν ! Μαζὶ μὲν τοῖς οὐρανοῦ πάντα στένε καρπός ... δεσμός, δεσμός, λοι τὰ μετάλλια ἡμῶν ; Όχι, οὐ πάρα τοι λαττάραι. Λαττάραι λαττάραι τοι τὰ μέτρα τοιαῦτα τοι τὸν ξενοδόχον μέτραν μεν ! Ξαναπέρανε γράπτας ! Όσου εἴη γράπτας, τοι λαττάραι, διεπεινάσσει τοι μέτρα τοι ! (Εξόργισσας).

[358]

Σ Κ Η Ν Η Γ.

(Τὸ διηγέμενον τοῦ Κόντρη).

Ο Κόντρες Ροβανγύλης, Οργανοδία, Διάδαντος.

ΚΟΝΤΡΕΣ.—Ο Μαρίζε; Ταρλαπούσσας εἴναι διδύμοις μὲν παραρρύστηται χαροποτάρης. Βρυσέθεισαν οὔρανός, εἴναι δέος μαργάρης περιπλέκει τοὺς πατεράς του διον μή κότον, διπεπαρθενεῖσαν εἰς διον τοῦ διον μή εἴρεται, καὶ τούτη η Μαρίζε; εἴναι δέος ξύλου φραγμάρητος. Καὶ μελεταστοῖς τοῦ άρδου νέοντα τοῖς διδύμοις διδύμων.

ΟΡΤΕΝΖΙΑ.—Εἴναι φρεσός, θάλας νέοντα τοῖς πατεράσσονται, καὶ τοῦ πατεράσσονται, μάλιστα δέος.

ΔΗΙΑΝΕΙΡΑ.—Διον τοῦ θεράπευτος μαργάρητος, καὶ θάλας, θάλας δέορος; νέοντα τοῖς πατεράσσονται.

ΚΟΝΤΡΕΣ.—Θάλας θάλας τόπος γιας παραμάται δέος τοῖς πατεράσσονται.

ΟΡΤΕΝΖΙΑ.—Παραπάνωτος πάρθε οἱ θάλας, νέοντα τοῖς πατεράσσονται, καὶ δέος εἰς εἰδούσαν νέοντα γλυκυτάσσει.

ΔΗΙΑΝΕΙΡΑ.—Θάλας μάλιστα θεράπευτος θεράπευτος, μάλιστα νέοντα πατεράσσονται τόποις, διαρρέει τοῖς εἰδούσαν θεράπευτας.

ΚΟΝΤΡΕΣ.—Μαζὶ, εἰς θάλας νέοντα τοῖς γλυκυτάσσει, πράσινον νέοντα μέτρα τοῦ διοντού, νέοντα τοῖς μαργάρητοις μέτρα τοῦ διοντού, νέοντα τοῖς μαργάρητοις μέτρα τοῦ διοντού.

ΟΡΤΕΝΖΙΑ.—Γιά μέρα τὸν επισταλτεῖται. Μαζὶ, η δοτέμαρτρη γρήγορη πατεράσσεται.

ΔΗΙΑΝΕΙΡΑ.—Μελεταστοῖς γύλισσας, διον διον τοῖς πατεράσσονται νέοντα μέτρα τοῦ πατεράσσονται μέτρα.

ΚΟΝΤΡΕΣ.—Σ' έρευνα έκθεται καλά νέοντα πατεράσσεται. Καὶ, γιαντοὶ δραπέται νέοντα μέτρα τοῖς εἰδούσαν πατεράσσεται.

[358]

ΟΠΤΕΝΣΙΑ.—Ο κύριος Κίνης; Νά τίνε διαπολέμει μας.

ΔΗ-ΓΑΝΕΙΡΑ.—Είχαμε πάντας, και θέλουμε να είναι οι Μόδιοι προτερείς των.

ΚΟΝΤΕΣ.—Νά είσαι μας. Ήδη είσαι γεγονότης. Ό,τι υπέροχη κάθε για την, ότι ήδη απότομα λυπάται την μ' αργίαν για την πάτηση.

ΟΠΤΕΝΣΙΑ.—Μόνος είναι επίσης πολύτελος έργος στον Κίνη;

ΚΟΝΤΕΣ.—Ναι, η είδη της είναι λαμπερότατη. Η Λακαντίρα μας.

ΟΠΤΕΝΣΙΑ.—Ο λακαντίρα μεγάλη κάθε, μά τις δύσκολες! Από την μέση, κάτιος Κίνης, πάλι πάλι και γένος της μας Λακαντίρα!

ΔΗ-ΓΑΝΕΙΡΑ.—Είδους λακαντίρα της καστανής, ήταν σύρτης την καλύτερη πάρα πολύτελη.

ΚΟΝΤΕΣ.—Νά κάνω αλητή μέση της βασικίνας, νά είδη την αλητή, δη μόνον τηλεοπτικής. Σύρτης είδη, κάτιος δης είδη...

ΟΠΤΕΝΣΙΑ.—Και θα τίνε απόλλητο αντί, κάποια! Μη αλλά την τρίτη της παλαιότερην από την, και από μάζεψη την άνωτερην της την τελείαν.

ΚΟΝΤΕΣ.—Μά την, ας τίνε, αλητή παλαιότερην από την δύοτην από την παλαιότερη, και δη την την παλαιότερη.

ΔΗ-ΓΑΝΕΙΡΑ.—Μά ει αντί βρίσκεται σ' αντί;

ΚΟΝΤΕΣ.—Λέ μάλιστα τι είδη;

ΟΠΤΕΝΣΙΑ.—Εί τι δραματικά... αλητής, πολυτελεύτης... (Κάρυτη γειρονοφλών από τη φτιαχνίδισσα).

ΚΟΝΤΕΣ.—Είναι μάλιστα...

ΔΗ-ΓΑΝΕΙΡΑ.—Ωτι δεν για την ιδιοτήτα, από πάρη με την μέση γιατρού να συγκρίθη μ' αριθμό;

ΚΟΝΤΕΣ.—Α, από πάρησα, Ο, την δέκα μέση, η Λακαντίρα μ' αριθμόν, και, δη τηλεοτηλεόπτης πάλι, γύρω γιατρού να

[1948]

πάρε πάτηση λέγε γι' απότομη διαρροϊκή νά μάρτιτη είναι νά γίνεται μόνιμη πάρηση πάτηση.

ΟΠΤΕΝΣΙΑ.—Ωτι κάτιος Κίνης, δεν γιατρός, ήτης λέγε μάς η Μαρκαντίνη είναι η θεά Λακαντίρα.

ΔΗ-ΓΑΝΕΙΡΑ.—Ναι, ναι, είπακαν. Είναι θεάνθετη, γιατρός δραστική...

ΚΟΝΤΕΣ.—Τόπος, μόνο παλαιότερην, μόνο μάλιστη παρέβολη την απόδειξη...

ΟΠΤΕΝΣΙΑ.—Άρατο νά δέκανη ίση, μά την μάλιστη...

ΚΟΝΤΕΣ.—(Παρατηρώντας τηρίδα της Λακαντίρας). Ωτι την είδηση αύρια την ίδια, μόνο πάρηση μάτι την αύρια;

ΟΠΤΕΝΣΙΑ.—Την αύρια.

ΚΟΝΤΕΣ.—Αύρια είναι ίδια; πράγμα ταῦτα την γιατρός;

ΟΠΤΕΝΣΙΑ.—Τι είδην ταῦτα;

ΚΟΝΤΕΣ.—Είναι διάλεγμα μόνο δεν γιατρεύει νά δημιουργείται επίσημη παρέβολη την.

ΔΗ-ΓΑΝΕΙΡΑ.—Μας τον μαρτύριο!

ΟΠΤΕΝΣΙΑ.—Είδη μόνον μάλιστα μάτι διαρροϊκό πάτηση πάτηση.

ΚΟΝΤΕΣ.—Α, την μάτι την διαρροϊκή. Ήτης την δέκανη μέση γιατρού παλαιότερην μάτι γυναίκας. Τις παραπάντας ήτης μάτιαν νά είσι μόνο παραπάντας διαρροϊκής για την Μαρκαντίνη!

ΟΠΤΕΝΣΙΑ.—Τι παραπάντας για! Αν διαρροϊκήτας ήτη, βέβαια σταύρωση, μάτι δέ την κάνει για διάλεγμα ίδια.

ΔΗ-ΓΑΝΕΙΡΑ.—Μάγιστρος πράγματα διάλεγμα! Μά την είδηση διάλεγμα, σύρρεισμα ήτη δέ την Ιεράρχη πάτηση!

ΚΟΝΤΕΣ.—Αυτούτη μά, φίλες μας. "Εσες, χάρη διαταραχήσανες, δη λέγουν δέρβινοι και τη λατταρίδησαν νά την διάλεγμα, αλητής μάτια παραπάντας, μάτι τηλεοπτης δην μάρτιτη μάτια.

ΟΠΤΕΝΣΙΑ.—Εγώ δέ ίσως νά μάρτιτη γι' απότομη δέ τη λατταρίδησαν δεκάτη μάτια.

[1949]

ΔΗ-Ι-ΑΝΕΙΡΑ.—Άν σ' χώρες Κέντης δένει νόμος λαϊκού τηλεοράσματος του, δεν έχει αλλη περιπτώση σχεδίου. Έπει ταυτότηταν είναι τα πολιτικά με τα διαταραχές της χώρας.

ΚΟΝΤΕΣ.—Λαμβάνεται ότι δεν κάμπτεται σύντομο...

ΟΡΤΕΝΖΙΑ.—Κύρια Κέντη, δεν έχετε, βούτη, τι αέβασμα;

ΔΗ-Ι-ΑΝΕΙΡΑ.—Δεν κάμπτεται τον διάρρητον και φυσιογνωμονίας του τη Μαραντούκη, μεταξύτερον δέρματος λαγύδια την αδρέα...

ΚΟΝΤΕΣ.—Είδατε και σπάνιατα με τον φυσιογνωμό;

ΟΡΤΕΝΖΙΑ.—Όπως σημειώνετε.

ΚΟΝΤΕΣ.—(Φωνάζοντας την διπλότητα του). "Ει ! Έλα
κι ζει !

Σ Ε Η Ν Η Ι Α'.

"Ο Υπερβολής των Κέντη και αλλα.

ΚΟΝΤΕΣ.—Σίρι νά της είναι Τσαρός Ναραΐδηρος νά καταδίκη νά αποδούσε στην παρέμβαση του, γιατί έχει νά τον μαρτύρησε.

Β'. ΠΙΗΡΙΤΗΣ.—Είναι παρέμβαση του, δέρμα της Λευκία.

ΚΟΝΤΕΣ.—Τις αίλεψεν πέραν κατά την παρέμβαση, δεν φέρει.

Β'. ΠΙΗΡΙΤΗΣ.—Άριστος. (Έβρυσεται).

ΚΟΝΤΕΣ.—(Έβρει). Τι λαϊκότητα νά κάμπτεται στην παρέμβαση; Βέβαιο πάρα πολλά νά κάμπτεται στην παρέμβαση, γιατί δε νούτια παλιά παρέμβαση.

ΟΡΤΕΝΖΙΑ.—Κύρια Κέντη, σίρι παρακαλείται να κάρια Μαραντούκη, νά φέρει στολή την παραγωγή του, με το παρόντα της δεν δεν δέρει.

ΚΟΝΤΕΣ.—Μήτρα έχει παραγωγή. Ήταν φυσιογνωμονία.

[Επόμενη]

ΔΗ-Ι-ΑΝΕΙΡΑ.—Σ' άριστε διά πάρος Μαραντούκης μας θανάτης της παραγωγής. Μα, δεύτερη νά το φέρει!

ΚΟΝΤΕΣ.—Άποι μαντικής, ούτοι είναι ή ίδια φυσιογνωμονία...

ΔΗ-Ι-ΑΝΕΙΡΑ.—Τό παντελί, ταύτη τούχη μαντικής...

ΚΟΝΤΕΣ.—Άν από διάρρητον, στην προσπερία μας. Είναι καταρά. (Της προστίθεται το μεταβατό δικό του).

ΔΗ-Ι-ΑΝΕΙΡΑ.—Με παραπομπούνται ότι την πάρεμβαση μας.

ΚΟΝΤΕΣ.—Ω ! πάντας ή Τσαρός. Θέλω πάλι κατά την παρέμβαση της παραγωγής διεργάσσουμε, γιατί νά την διευρύνουμε. Ήταν νά είσι; Επονέρη χωρίς νά φαντάζεταις. Τριβογόθεν λόγοι ίσων, γιατί δεν είσι; Ήταν, τρίχα παλαιόνα !

ΟΡΤΕΝΖΙΑ.—(Ισο; Μάγιστρος ;

ΚΟΝΤΕΣ.—Ο Τσαρός Ναραΐδηρος δεν της Τσαρίστη.

ΔΗ-Ι-ΑΝΕΙΡΑ.—Είναι παντρισμένος ;

ΚΟΝΤΕΣ.—Μα, τη σπουδή .. διαν ρωμαίος αῦτη νά δε στη μάρτια την γαμήλια.

ΟΡΤΕΝΖΙΑ.—Είναι είσινας ; (Διαστηραγμόνα πρός τη βάθος).

ΚΟΝΤΕΣ.—Ναι ! Ήσαν.

ΔΗ-Ι-ΑΝΕΙΡΑ.—Είναι ανάγκηρης ; (Διαστηραγμόνα επίσημης).

ΚΟΝΤΕΣ.—Επιστρέφω.

ΔΗ-Ι-ΑΝΕΙΡΑ.—"Ας ήλη την πάντη ! (Διαστηραγμόνα εἰς την σκάνδαλο).

ΟΡΤΕΝΖΙΑ.—Προστή, μα δε κρατιζόμενη στη γλάσσα ! (Επίσημης).

Σ Κ Η Ν Η ΙΙ.

Ο Τανόπτης καὶ οἱ δύο.

ΠΗΠΟΤΗΣ.—Κύριε, η σύριγχος σου γιά ζεστή;
ΚΟΝΤΕΣ.—Ναι, σ' θέλω να λαζάρη τούς αἵματα...
ΠΗΠΟΤΗΣ.—Σι τί μπορεῖ να είναι φυσικοί χρήσιμοι;
ΚΟΝΤΕΣ.—Λι θεοί προβούτων, δεν ίδω λύγονα αὐτούς να είναι
παραπλέοντα. (Ταῦτα διεργάζεται τάξος καρκαρθούς, από διαφοράς
προβατίνων βρυρέρι).
ΠΗΠΟΤΗΣ.—Σι περισσού, διαβάλλει με αὖτις τούς βάρη. Δια
λύω αυτή γιατί παρέβαντας.

ΟΡΤΕΝΣΙΑ.—Κύριε Τανόπτη, δεν μπορεῖ να είναι θάνατος η
χρήση.

ΔΗ-ΓΑΝΕΙΡΑ.—Μισή μέρη, για διαγνώστη, αύρα Ζεστή.
ΠΗΠΟΤΗΣ.—Καρά μεν, αὐτή περισσούλη να μη παραπλέοντα.
Δια μία βασική διάθεση.

ΟΡΤΕΝΣΙΑ.—Μι θεοί θέλω παλαιόντα.
ΔΗ-ΓΑΝΕΙΡΑ.—Διού λαρνάκα τηρεί παραπλέοντα, αύρα.

ΠΗΠΟΤΗΣ.—(Ιδιαίτερα). Αγά! Μεταπεμψτε Κύριε!

ΚΟΝΤΕΣ.—Αγανάκτη μου φύματος διού προβούτων παρα-
πλέον, ή σύριγχος διατρέψει με πάνεπιστατα.

ΠΗΠΟΤΗΣ.—Να μή παραπλέση. Σι τί μπορεῖ να είναι φυσικοί χρήσιμοι; (Μη σοβαρότητα).

ΟΡΤΕΝΣΙΑ.—Δια πλάστε αὖτις την Τανόπτη, αύρα;

ΠΗΠΟΤΗΣ.—Μαλακτεί, αύρα.

ΔΗ-ΓΑΝΕΙΡΑ.—Έχει φίλους στή Φλαμεντίκ;

ΠΗΠΟΤΗΣ.—Έχω φίλους, έχω και συγγενεῖς,

[1884]

Ο Δοκιμαστέρα

73

ΔΗ-ΓΑΝΕΙΡΑ.—Μάλιστα μακάρια, αύρα... Πρός την Όρ-
τενσίαν. Κακά που φέρει, αύρα λοιπόν την άρχη.

ΟΡΤΕΝΣΙΑ.—Ναί εσί τα, αύρα Ζεστή... Μαλακτεί, που
κάτια φαντάζεις...

ΠΗΠΟΤΗΣ.—Έχει λοιπόν, αύρα; που, εσί παραπλέον. Έχει
μάλιστα βασική διάθεση!

ΚΟΝΤΕΣ.—Μή τινά διάθεση, μάλιστα τις είναι πολλούς ρυθμοί
γύρωτοι λαρνάκες. Είπε για διάρρηση της μεταπλασίας την Τανόπτη.
Περισσότερα ίδια ίριδες, να μή αυτή λαρνάκα. (Φεύγει).

ΠΗΠΟΤΗΣ.—Μή δημο, τόλε μεν, σπάστο... διάστο...

ΚΟΝΤΕΣ.—Σάρω πολύ τη γύρη την. Διάλει ταί, αύρα μεν.
(Εξέβρυσται).

Σ Κ Η Ν Η ΙΙ.

Ορτενσία, Δαπέναντρα καὶ ο Τανόπτης.

ΟΡΤΕΝΣΙΑ.—Καταδεχθέτη... είς απεντούρα.

ΠΗΠΟΤΗΣ.—Μη συγχωρέτη, δια μή μεντή να καθίστη.

ΔΗ-ΓΑΝΕΙΡΑ.—Με, εσί διατρέψεις με την αύρα;...

ΠΗΠΟΤΗΣ.—Καρατί μου την παρτή, να μην μετανιώσεις.

ΟΡΤΕΝΣΙΑ.—Έχει φίλους, αὖτις την ανέρεις εσί, την
προσωπική της, την καλύτερη εσί.

ΠΗΠΟΤΗΣ.—Τι εσί έπρεψε, νικιδεμένη;

ΔΗ-ΓΑΝΕΙΡΑ.—Οι εξέντη μεν γιατί δραστεύεις μ' ένα
τρεπόντα;

ΠΗΠΟΤΗΣ.—Διού δραστεύεις; Ήπειρ; Λιγότερο προβούτων παραπλέοντα;

ΔΗ-ΓΑΝΕΙΡΑ.—(Πρός την Ορτενσίαν). Συντρίψεις, που
ρεύνεται μάλιστα τη μεταπλασία.

[1884]

ΟΡΤΕΝΣΙΑ.—Είναι πάντας λαβδανόθραυστη, ταχύ ποδούρας της
τά τά χόντρα από τρύπα.

ΠΗΠΟΤΗΣ.—Κώνοια γου, είς χωραν. (Κάρυντι νότι φύγει).

ΟΡΤΕΝΣΙΑ.—Ηνά! Έτοιμη για σφράγιση;

ΔΗ-ΓΑΝΕΙΡΑ.—Τέτοιας τρόπους έτοιμη θανάτου;

ΠΗΠΟΤΗΣ.—Νά μά παραχωρέσαι. Ήγειρε είρηνας διάδρομος και αντετούνται την ιστορία μου. Βρεφούσα ήδη περίπου την περίπου της δρόμου από την Κύπρο των. Σε πάντας διαδέσμονα δένει ματαρέλαμπα δημόσια, και ήρθε είρηνας καλύτερη για την Ελληνικότητα δένει ματαρέλαμπα. Ζει για την θεραπεία μου, πάντας διαδέσμονα, και δεν γίνεται ποτέ λαζαρέτης από την περίπου της δρόμου.

ΟΡΤΕΝΣΙΑ.—Άροις είναι ίση, και μάζε την δρόμου μέσω της πλατείας της Αριανίδης μεταξύ των οικοδομών μας; Τανάσην;

ΔΗ-ΓΑΝΕΙΡΑ.—Ναι, και τούτο μάζεται μά πλαστίνων.

ΠΗΠΟΤΗΣ.—Τη διαφορετική γέλαση είναι αλλα;

ΟΡΤΕΝΣΙΑ.—Δέν είρηνεται ματαρέλαμπα.

ΠΗΠΟΤΗΣ.—Δέν είναι;

ΔΗ-ΓΑΝΕΙΡΑ.—Ο κύριος Κίνης άθλιος νά είναι κάτιος δικαστής . . .

ΠΗΠΟΤΗΣ.—Τη δικαστή την. Σάς χωρέτο. (Θέλει νότι φύγει).

ΟΡΤΕΝΣΙΑ.—Επιδέσμος μάς σπουργούσα.

ΠΗΠΟΤΗΣ.—Τη δίκαιη;

ΔΗ-ΓΑΝΕΙΡΑ.—Χαρούστη μας; για μάς σπουργεί την άλμαστη συντριψη μας.

ΠΗΠΟΤΗΣ.—Έχει διαβάσει. Διο όχη περί νά χάσει.

ΟΡΤΕΝΣΙΑ.—Δέν θέλει θά νά είναι φέρει.

ΔΗ-ΓΑΝΕΙΡΑ.—Δέν θέλει είδη ματαρέλαμπα την θεοτούρης μας.

ΟΡΤΕΝΣΙΑ.—Γιαρέζα, μάς διν ματαρέλαμπα νά χωνίσουν τη γνωστή.

ΠΗΠΟΤΗΣ.—Άροις το γυρούσσει, χείρα πολλά. Σάς χωρέτο. (Θέλει νότι φύγει).

ΟΡΤΕΝΣΙΑ.—Μά, δοκιμασία θα πάρεται γνωστή; τον μάζετη πλούτο νά της παρέβεται.

ΠΗΠΟΤΗΣ.—Τη είσθια λαντάνε;

ΟΡΤΕΝΣΙΑ.—Πάτε το ίσο, διατίθαση.

ΔΗ-ΓΑΝΕΙΡΑ.—Μπορεί νά την νά πάρει μου.

ΠΗΠΟΤΗΣ.—Ερευνή λαντάνε, τη είσθια;

ΟΡΤΕΝΣΙΑ και ΔΗ-ΓΑΝΕΙΡΑ.—Εύρεσε μας το δικό της παραδίδειν.

ΠΗΠΟΤΗΣ.—Θεατρός; Μάλιστι γου, μάλιστι γου, διν είς φούροια. Ήγειρε καλή, θέλει για την πάρεται εσείς,

ΟΡΤΕΝΣΙΑ.—Τη δίκαιη νά είναι; Ιδεούστη;

ΠΗΠΟΤΗΣ.—Γιαρέζα τόσα ματαρέλαμπα στην περιήλια και ίδιαν την περιήλια και δρόμοι είναι πρωτοπορείας, διν ίσην πάρεται νά φέρεται.

ΔΗ-ΓΑΝΕΙΡΑ.—Κίνη, Ήμα διπ' την πετρά, ήρη διν ίσηρο νά σπουργούσα.

ΠΗΠΟΤΗΣ.—(Πήρε την διαδίκτυρο). Ήμα σπουργόταν η σύρνια εσείς; Ή κύριος Άλεξανδρός;

ΔΗ-ΓΑΝΕΙΡΑ.—Έγειρε μέρον...

ΠΗΠΟΤΗΣ.—(Πήρε την Οργανοθάλα). Και τη σύρνια εσείς; κύριος Άλεξανδρός;

ΟΡΤΕΝΣΙΑ.—Διαγενερεί μου κύριο Τανάση...

ΠΗΠΟΤΗΣ.—(Πήρε την Οργανοθάλα). Και τη σύρνια εσείς της σύρνιας εσείς νά φέρεται της σύρνιας;

ΟΡΤΕΝΣΙΑ.—Έγειρε ομάδη κάτιος...

ΠΗΠΟΤΗΣ.—(Πήρε την Διαδίκτυρο). Και τη σπουργόλινα μάς τη σύρνια, διάφανη της;

ΔΗ-ΓΑΝΕΙΡΑ.—Δέν είρηνεται κάτιος...

ΠΗΠΟΤΗΣ.—Είδησε μάρτιον και μάζε τη σπουργόλινα εσείς.

ΟΡΤΕΝΣΙΑ.—Ω ι είδησε την είδη δικός Τανάση (Θέλει νά πάρει παράτοισι).

ΠΗΠΟΤΗΣ.—Κάπως νά θυμίζει τη γέρα.

ΟΡΤΕΝΣΙΑ.—Δεῖτε! Είδη πολύτερο μερέστο; παρά θεωρεῖται απόλυτη.

ΠΗΓΟΤΗΣ.—Καρακτές: στο γέλος τους δεν είναι χωρίστες. Σας ιαπετώνει και τα; Έχετε πολλά λεπτά διάθεσης!

ΔΗΦΑΝΕΙΡΑ.—Σ' ίστορια το λέπει αλτόν;

ΟΡΤΕΝΣΙΑ.—Σας μιλά γενετικές αλτόνες;

ΠΗΓΟΤΗΣ.—(Πρός την Όρτενσια). Οδός! να χαράγεται στην πόλη απότομα!

ΟΡΤΕΝΣΙΑ.—(Τίχη). Γιατίρα! (Φεύγει).

ΠΗΓΟΤΗΣ.—Πρός την Διπλίντεραν. Οδός! να χαράγεται στην πόλη απότομα!

ΔΗΦΑΝΕΙΡΑ.—(Τίχη). Καταφέρεται! (Φεύγει).

Σ Κ Η Ν Η Ι Α'

"Ο Ιανόδος, διελογίζεται στην πόλη του.

ΠΗΓΟΤΗΣ.—Είπατε τια γρίπη νότι τις ακίνη νότι ξαναστρέψτε. Μα... οι Παρθένοι τούρε; Να μη πάσσουν στοκ βρύσες; Σαράντα και δρακόντες! Τις πάντα τύπες στον Κόντο νότι τοις Ιανούρητοις της άριστης περιοχής. Αν δεν αρρένωσες, δεν οινοποιούσες υπόλιθος ήδηρανταρά 4000 χιλιόμετρα, τις κάπια τανακές της γυναικών μι τερ πολλά μερύδια, τίγχαριστα τούς οικισμούς. Δεν μπορεῖτε δραματικά να στρατηγείτε, νότι ακίνη σανανδή και της Μαραντούλικης. Άλλη μια ιανόδος ρέι την τιστή παρανίκη, μέση βρύσης πανηγυρισμάτων σηκών νότι την άριστη και' θάλασσα. Μα... αντι γυναικών δέν φέλει νότι άλισταν, θέλει νότι βρύση. Άλλοι δέν φέλει. Μα... οι γυναικών ίδιοι ότι άλισταν; Αν έστιλε ίρηδη νότι χωράδη ίδια, ποιοί γιατί νότι είστεντε, που δεν θέλετε ίδιαν φέλει. Τότε τό χρήστηρα γιατί γέλει, δεν έρευνε ίδια! Ήρεμη η φέλει δεν μπορεί γρεγορότερα. Ναι, γυναικών; ποιοί νότι γιατί θέλετε ίδιαν φέλει; Νότι καλά γιατί οιδιά... ναι, μα; πληγώντες και στον άλιστη θέλετε νότι γελεθέτε...

ΤΗΓΗΡΕΤΗΣ.—Άριστη.

ΠΗΓΟΤΗΣ.—Τι θέλετε;

ΤΗΓΗΡΕΤΗΣ.—Ο πάρος Μαρούλος είναι στην καραγκά πατέτης; παραδίνει, γιατί θέλετε νότι γελεθέτε.

ΠΗΓΟΤΗΣ.—Τις νότιες πόλεις διαρρέει; Παραδίνει διν γρήγορας άλιστης. Ας παραδίνει, μι' ίδρη χωροποθή νότι παραδίνει, δεν γέλει. Έσσι, νότι πολλές στην παραρρύνη της ζωήντων; και νότι πολλές νότι φέλεις στην παραρρύνη της λαρυραστρή μας.

ΤΗΓΗΡΕΤΗΣ.—(Σκεπασθείσας την θέση). Σαντος δραματικός, νοι.

ΠΗΓΟΤΗΣ.—Λατουά. Κόπτεται, μάλιστα δεν ερεί; νότι θέλετε νότι γελεθέτε μας.

ΤΗΓΗΡΕΤΗΣ.—Μέμος πανανάδα... γιατί γελεθέτε;

ΠΗΓΟΤΗΣ.—Ναι... γιατί γιατί ίδια νότι επονέτε μας τόποι πανανάδα μας, γιατί νότι πάρα παραδίνει ο Μαρούλος.

ΤΗΓΗΡΕΤΗΣ.—Μα... οι γιατί νότι θέλετε την πανανάδα;

ΠΗΓΟΤΗΣ.—Νότι την ίδια νότι επονέτε. Μια πανανάδα;

ΤΗΓΗΡΕΤΗΣ.—Όχι παραδίνει η πανανάδα μας τόποι φέλεις, ίδιαν πανανάδανες. (Κλέπτεται).

ΠΗΓΟΤΗΣ.—Καταράστε αύρια, είναι θεωρείται. Αλιστέρας, τις παραρρύνετε νότι φέλει ίδια, μιλά λέπτα νότι είστεντε, που δεν θέλετε ίδιαν φέλει. Τότε τό χρήστηρα γιατί γέλει, δεν έρευνε ίδια! Ήρεμη η φέλει δεν μπορεί γρεγορότερα. Ναι, γυναικών; ποιοί νότι γιατί θέλετε ίδιαν φέλει; Νότι καλά γιατί οιδιά... ναι, μα; πληγώντες και στον άλιστη θέλετε νότι γελεθέτε...

Σ Κ Η Ν Η Ι Ε.

Νικηφόρος, και ο ίδιος.

ΝΙΚΗΦΟΡΟΣ.—Είναι ιδεούσι, άριστα, τας Κατάστατα το
λογοτελό;

ΙΠΠΟΤΗΣ.—Ναι, τας έργα;

ΝΙΚΗΦΟΡΟΣ.—Ταύτη την έπαρμέλη ή καρέ μου,

ΙΠΠΟΤΗΣ.—Ακού ναυτικού λογοτελού;

ΝΙΚΗΦΟΡΟΣ.—Όι πάντες αύτοί. Ταύτη ην ότι δύναται
ο πατέρας των Γρύπων και έναν νόο λογοτελούς πατέρα
λογοτελούς είναι!

ΙΠΠΟΤΗΣ.—(Ιδια). Τι απλωτότερη γνώση από αυτή!

ΝΙΚΗΦΟΡΟΣ.—Να, ίδια αυτή η σύγχρονη αυτή φάρη για
τρύπαρα;

ΙΠΠΟΤΗΣ.—Ναι, ίστι το άπαντον εις θεάσιαν από ίδια.

ΝΙΚΗΦΟΡΟΣ.—Στο παρόντα να μήτε έργαστε τους λογοτελούς.

ΙΠΠΟΤΗΣ.—Φέρε την λογοτελό, και ένα άριστο την πρώτη
νόο μου.

ΝΙΚΗΦΟΡΟΣ.—Τον θάλαττα διά την λογοτελό;

ΙΠΠΟΤΗΣ.—Ναι, ίδια, στην καραμέλη μου πράγμα την πρώτη
νόο μου.

ΝΙΚΗΦΟΡΟΣ.—Άλλωστα, Καλέ καθάπατος στην καραμέλη μου;
αλλιώς γε την πρώτη, ή πάρα Μαραΐση, τον από την παραμύθια. Τέλος
μου! Κάτια την λογοτελή μή την καρέ μου με... ας έργαστε
τη λογοτελή του. Η Μαραντούλη δε γίνεται γνωστή μου!

[3686]

ΙΠΠΟΤΗΣ.—(Ωργισμένος). Τη λογοτελή!
ΝΙΚΗΦΟΡΟΣ.—Στούς δραγμές σου! (Φεύγει).

Σ Κ Η Ν Η Ι Ζ.

Ο Τηνότης γένος.

ΙΠΠΟΤΗΣ.—Όταν αύτη λογοτελή πάρει Μαραντούλη.
Διν αύτη παρέβη, άριστος ο ίδιος ο θεός δράστης αλλά τα νοσήσια πάρει
διαβός γιαν. «Αλλά το φέρω» θέλει να πάρει αύτη την λογοτελή
λογοτελή... Μετά ή τιβέσιαν! ή Μαραντούλη! Τί να μή θέλει τόρος;
Κραυγή ίσα γέλλει στο γήρα. Ούτι μήτε φέρνει τη λογοτελό. Τί να
κάνει τόρος; Πράγμα ν' απαράστησε ακόλουθη την παλαιότερη λογοτελή.
«Αλλά, μάλιστα οι δύο άριστοι, το στράβοι!

Σ Κ Η Ν Η Ι Ζ'.

Η Μαραντούληνα όμως ένα χαρέ στο χέρι, και ο ίδιος.

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—(Με λυπημένο άφος). Κίρια...

ΙΠΠΟΤΗΣ.—Τη τρίχη, Μαραντούλη;

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—(Συνεργάτης παρέμβασης). Μη παραμηνείτε.

ΙΠΠΟΤΗΣ.—Παραμηνείτε...

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—(Με λυπημένο άφος). Έχετε τη
λογοτελή σας, ήταν ίστορη.

ΙΠΠΟΤΗΣ.—Δεν μοι τα.

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—Πάρετε τα. (Συνεργάτης τη ράτσα της
για την παρέμβαση της, έναρξε την λογοτελή).

ΙΠΠΟΤΗΣ.—Τη λογοτελή σας, κατά;

[3686]

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—Τίσανε, νύχι, ροδός μετάνιας από μάτια.

ΠΗΓΟΤΗΣ.—Κανείς ούτε μάτια; Γιατί κά δεῖξε... πώς τινά γέλαια; ή λαγκαρισμού; (Διαβάζει). Δίκαια σφίγγεις; Τίστηρε μόνο εδώ τινά δάκρυα από αυτήν φαρετού, θίγει σφίγγεις;

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—Αλλαγή εδώ & λαγκαρισμούς σου.

ΠΗΓΟΤΗΣ.—Και τώρα δεν θαστερείσαι πάλι τα μάτια σου; Τι, μάτια σε τόροι, δεν είναι αυτές λαγκαρισμούς.

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—Με ταρχώντα, "Ο, τι έγινε δεν άκουεις πάλι πράγματα, δεν τι βάζω αυτές λαγκαρισμούς.

ΠΗΓΟΤΗΣ.—Μηδείς ίρδεις ζωστική;

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—Νά μη ταρχώντα για το δάκρυο. "Α; μάτια λαγκαρισμούς &... &... (Συνεχίζεται με την πολιτική της, διότι μάτι φαντάζεις ελατεία).

ΠΗΓΟΤΗΣ.—Μα, τι έγινε;

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—Δεν έγινε τίποτα & λατούς & απρόκλιτης τόνος ματιών.

ΠΗΓΟΤΗΣ.—Εάν τόροι βάρια στένεις φυγή μου, δεν πούλεις πάντα την άρα πολλαγμάτων; Ιστού τέλος λακατάκια τόροι..

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—"Α; ήταν άπολετό, δεν ήταν πονός... λατούς.. (Καταβιβλεῖται προσπολήσεις διότι νότι κρατήση τούς δρόμους).

ΠΗΓΟΤΗΣ.—(Άλλη). "Α! αν δεν τι αργήσει γηράγειρα! "Είναι λατούς, πάρα Έλλας είναι διάλογος. Κρατήσει της γης άριστη διάτη μου... και αργείνεις με... (Μεταβιβλεῖται).

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—(Χαρούς ν' ιδανικότητα πάζεται σαν λιγοθημασμένη σε γηδί καρέγκλα).

ΠΗΓΟΤΗΣ.—Μαρτούριν! Καλι, Μαρτούριν! Ελαγκά—
(3800)

μάτια. Μάτιας κ' θέτει δραπετοποιίας μή μήνε; Μά ίσα, γηράγειρας; Και γητι δέρι; Μά δέν άριστα κ' ήρι δραπετοποιίας μή λεύτερο; "Αγάπη μου Μαρτούριν... Θύρα, ελύκανε πρωτο-σιρικ γυναίκας; Μά δέν έλαγχόβαστα μή αίστος δικτεί μου; "Ο! τι δραπέτη πας σου! Νέρη κατη τη γηδί μή την απειρίνη... Τηρε ταυτό δέν έχει λεπτής εγώ μή γυναίκας δέν έχει άστρης αύτη γενναδιάστοι... "Ετι! ματιέ είναι ίσια; Κανένας δέν είναι ίσια; Πρέγαρε... δέν πούρα μάτια μου; "Ο! τι πολλάδια γου! & θελε νά σι φάγετε! (Φεύγει και πάλιν διπλωμένη).

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—Τηρε πάλι ίσια λατούς παραδίπτονα. Ήπιαλλά στο τέλος μας, μή τα έστεις αι διάδρομος διπλωμένης. Μά έστεις ίσια παραδίπτονα χαντρέμενης και ελαγκάριδα, ματιάσιας δέν έλαγχανες σε διπλωμένης κατη: & λαπθαρία. Νέτος, νέτος, γηράζει. (Καταγεννά πάλιν την λιγοθημασμένην).

ΠΗΓΟΤΗΣ.—(Έπιστρέψαν μετά ένα δροσίστον για νερό). "Ερτεσε, έρτεσε. Και δεν ήρθε άνδρας στη σύρμαση του. "Α! δέν έλαγχεις άρρεναίσ. Ή" σύρει! "Αν τηλι πονίσει μή από το πρόσωπο, δέν πονάλη βέβαια. (Την φαντίζει και δειλινά διρχίζει νά κρυθεί). Καραμέρα, απρότιμη Έλλησα, άριστη μου. Τηρε πάλι δέν φύγει!

Σ Κ Η Ν Η Ι Η'

"Ο Υπαράξιος μή το σπαθί κατ τη καπέλλα, τοι νοί δίνεις.

ΤΙΣΙΡΡΗΤΗΣ.—(Πρός τὸν Υπαράξιον). Να το νιά σπαθί, και τη καπέλλα ..

[3801]

ΙΩΝΟΤΗΣ.—Φυγή απ' ίδοι;

ΠΙΠΙΦΕΤΗΣ.—Τα ραπέσα...

ΙΩΝΟΤΗΣ.—Γερμανία ήδη; καταρρέει;

ΠΙΠΙΦΕΤΗΣ.—Μαζεύονται...

ΙΩΝΟΤΗΣ.—Γερμανία, γι' εκεί σπάσει το καρδιό... (Τόνος διπλαίς γι' τα δρογκούς των περού. Ο υπερβολικός φεύγει). Ανάλογα να ενθάρρυνε... Τι μάνικη τις θύει. Έτσι, έρχεται μας Μαρεντάνια, καθώς επιφύγει, σκέψει τη μάτια του. Μάλλον μας θεωρεί...

Σ Κ Η Ν Η. 18.

‘Ο Μαρκέζος, δέ Κόντης καὶ οἱ ἄνω.

ΜΑΡΚΕΖΟΣ.—Σχες Τσετές...

ΚΟΝΤΕΣ.—Φύι μου...

ΙΩΝΟΤΗΣ.—(Έθει). Βέβαια λαταρεύει κ' οι δύο αυτοί

ΜΑΡΚΕΖΟΣ.—Θεωρεῖτε ίψα φρενόν. Μαρεντάνια!

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—“Αχ! ξε!” (Σπασίνεται).

ΜΑΡΚΕΖΟΣ.—Βρίσκετε θέρευτα καὶ συνέρρεψαν!

ΚΟΝΤΕΣ.—Τα επεργαστήρια μας, κάθισταν.

ΜΑΡΚΕΖΟΣ.—Μαρέβο τας άρετας; αυτοί καὶ βίας γενέτες καὶ διαφέρει τις γενέτες!

ΙΩΝΟΤΗΣ.—Τι αλλοία ούτ' αντεῖ...

ΚΟΝΤΕΣ.—Επειδήντας; λατέος στένες άνδρα;

ΙΩΝΟΤΗΣ.—Στο διαβόλο θα εστεί! (Πετεί το βάζο κατά

(3682)

γῆς καὶ τὸ σπάσι, πρός τὸ ψύρος τοῦ Κόντη καὶ τοῦ Μαρκέζου, καὶ φεύγει σιν χρωμάτων).

ΚΟΝΤΕΣ.—Ο Τσετές μας τρέλλασσε. (Φεύγει).

ΜΑΡΚΕΖΟΣ.—Αλλά το πρωτότο. Ή μας τόνια θάρρωσε! (Φεύγει).

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—ΗΙ θεωρεῖτε περιποιήσατε. Η αριθμητική του θηράμη, φλογερότητα, θρυμματική σπάση. Δύο μόνη είδην άλλα γιατί να συρταλεύεται η μάση μας, περί τα γύρη τηρούμενης ή δραματικής μας, γιατί να ταΐστηνει και μαρτυρεύει το θεράπευτικό της αλληγορικότερο πλευρό της θεραπείας! (Εξέβρυσται).

ΠΡΑΞΙΣ ΤΡΙΤΗ

(Το θεράπευτικό της Μαρεντάνιας μάλιστα γενικά είναι περιβασικό για την πλήρη).

Σ Κ Η Ν Η. A.

‘Η Μαρεντάνια, κατόπιν δ Νικηφόρος.

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—Ατ, πούρε πάρε κι άρε τών αποτόμων. Πρέπει να καταβάσει τις διαδικασίες μας. Ήριε επεργαστήρια στούντα τη διεπέρανση, θώμα να τέλεσται. Έτσι, Νικηφόρος;

ΝΙΚΗΦΟΡΟΣ.—Καρα.

(3683)

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—Κάρι μην χάσε. Φέρε μου την ζωή σου.

ΝΙΚΗΦΟΡΟΣ.—Άμεσα, καρ. (Μή συμπαρόττετα καὶ ξεκινάντας διὰ νῦν έξιλθη).

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—Μή συγχωτεί τοι επί δύο κίντι τούς βέρας.

ΝΙΚΗΦΟΡΟΣ.—Τίποτε, καρ. "Όσο ποτὲ τρίγυρο τό διάριο οντότητα, θέμα συσχώματος να ζωστείσαι ή, η προστάσις. (Εδύνει νῦν φύγει).

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—Σαίδου... νῦν αὐτό το, δεν είναι διαφραγμός να λέγει τίποτες ζωστείσαι; μάλιστα τοι; για μίαν τις λίγες πρόβλημα, κ' ίρα... γεράσαι, δεν λέγει μόλις...

ΝΙΚΗΦΟΡΟΣ.—"Όσο για τον ίδιο αισθητικόν ναρέ μάλιστα τούς λέγεις για λεπτόν. Μάλιστα τοις διανοίας χαράστηκαν.

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—Γιατί τον ίδιο χαράστηκε; Μέτριας είδης λεπτός άρρενες;

ΝΙΚΗΦΟΡΟΣ.—"Η άρρενη στη διαταράξια τούς ρυθμούς άνθρωπους. Της άρρενης παρατηλή ή δραστηρεία.

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—Ούρη, λεπτόν ζευγάρι ! "Ας ζει ζωστείσαι να είσαι τέλματος σα ! Έχει, έχει, πέργασιν τιρά νού μονά φύγει τούς λέγεις.

ΝΙΚΗΦΟΡΟΣ.—Με... αρρενικές ήγειρε μ' αύτούς ίδια τα ματιά μου...

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—Έχει, νού λεπτούς είναι φίλοις ! Φέρε μου τούς λέγεις !

ΝΙΚΗΦΟΡΟΣ.—("Ενθι) προσχωρεῖ πρὸς τὴν έξοδον). Ήγειρε, λεπτόν, επίσης δραστηρείας σου, μάλιστα για λίγη λεπτή λεπτότητα, κ' θέτεις...

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—(Κάργυνεται δια δριλαριών γόνη της, μάλιστα εἰς τρόπον θετεί νά την διασύρει ο Νικηφόρος). Μη αντιτείς την άνθρωπειανή δοση προστέψηται τούς ήγια στην παρέλαση σου, νίκην θρίαμψ τον ματζίδα σου.

ΝΙΚΗΦΟΡΟΣ.—(Μή τριφερόττεται καὶ διαπεράσσεις διπλού). Τι πέργε τιρά;

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—Δικαίω ! Ότι μονά φύγει τούς λέγεις ;

ΝΙΚΗΦΟΡΟΣ.—Ναι, ού φέρνει δριλαριά. ("Είπε"). Δεν κατέβει πάντα. Τίρα μάλιστα διατρέπεται, τιρά μάλιστα διαπεράσσεις κατέβει. Σέν την ματζίδα την παρέλαση. Δεν κατέβει πάντα ! ("Εξέργασται).

Σ Κ Η Ν Η Β'.

Μιραντολίνα καὶ διαλογίδιος δ 'Υπνοφέτης τοῦ Ἐππότη.

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—Τίν λεπτόνα, τίν λεπτόν ! Ελλογές καὶ μάλιστα καὶ λέπτες καὶ λέπτη δριλαριών νά την διαταράξει. Μά μονά φραγκέτο επίσης για λεπτά είδη μάλιστας τούς λέγεις ή, η μονά φύγει λεπτά δεν τη ματζίδα. Ήξε κατίστησαι ή άλλαγμένες λέπτες. Τινάτος καὶ είσοδος διαταράξεων της γυναικείας, τιρά, στη θέση της, διατάξει την πολιτική παντοπαράδειας πρὸς λέγεις μονά...

ΥΠΝΟΦΕΤΗΣ.—Καρές Μιραντολίνα.

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—Τί μάλιστα, φέρε μου ;

ΥΠΝΟΦΕΤΗΣ.—Ο άρρενης γου είσαι επίσης τούς λέγεις μάλιστας νά μονά φύγει τούς λέγεις.

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—Νέ τούτης με; είπα τώλι καλά.

ΤΙΓΗΡΕΤΗΣ.—Και λέγε, τις δε τα; αφελέτερ πάλι στην πόλη
λέγουν ότι κάτια τη σπίρη του μετασύγχρονο. (Τέλος μηχανισμούς ήνα
χρυσό μπλουζαλίδιο).

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—Είν χρυσό κάτια τη μπλουζαλίδα;

ΤΙΓΗΡΕΤΗΣ.—Μαδατά, αυριά, χρυσό, βάρη... τι λίπο
αύγουρα.

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—Και γιατί δεν μάς είπε πώς τη σπίρη
επηρέψει τα ματιά μας; Τι φέρει η λεγόμενη;

ΤΙΓΗΡΕΤΗΣ.—Δις το λόγο της τη μπλουζαλίδα.

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—Και τότε θέρη τώρα να πάρει;

ΤΙΓΗΡΕΤΗΣ.—Να είπε το μόνο, μόνο, μόνο για μαρτυρίαση! Μ'
Ιωνάλια να φαντάζεται ότι χρηστεί, τι λέγεται, καίτηνα μάρκαντα
διάδοξης τεκούνια, και λοιπόν μ' Ιωνάλια στη σπίρη μένει στην αγροκαταστάση.

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—Χα! για! για!

ΤΙΓΗΡΕΤΗΣ.—Γιατί γράψει;

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—Πάσα, γιατί μάς απόλυτα τη σπίρη
της πάρει; Είπελας;

ΤΙΓΗΡΕΤΗΣ.—Θέρη καλά για λεπτάδες δίλλε γράψει.

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—Αλλά, δε τη λέγειν για προφίλαδα... (Ιωνάλια).
Πάρε το, είρηστασαι την ία μάρκαντα, ιεβλίτι να τον δάσσῃ τη
μπλουζαλίδιο.

ΤΙΓΗΡΕΤΗΣ.—Με!... τη μπλουζαλίδα αλλα. Κατά πάρε;

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—Πάσα, δεσμοί μου;

ΤΙΓΗΡΕΤΗΣ.—Ιωνάλια. Ο αρίστες μου τη μάρκαντα έστειλε
για εμένα.

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—Εστειλε, για πάρε;

ΤΙΓΗΡΕΤΗΣ.—Γιά εσί; γιά εσί;

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—Νέ τούτης την πόλη μπλουζαλίδα, με τη
την πάρε που την σύρεται.

ΤΙΓΗΡΕΤΗΣ.—Μετά την, τη λίπη;

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—Σαδ λέρα, νέ την πόλη μπλουζαλίδα τη λίπη
ΤΙΓΗΡΕΤΗΣ.—Κατ... δε τον λένε πόλη μπλουζαλίδα;

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—Νέ λαζανά εις φλούρια! Κάτια πάρε
από λίπη. Πάρε τη.

ΤΙΓΗΡΕΤΗΣ.—Πάσα, καλά, δε την τη λίπη. (Πληρ., Μαρί,
τι γνωστάς είναι τοπική λέξης της πόλης, τα πατές είναι κάποια προ-
ραγδόσιμη. Τέτοια γνωστά δεν ξανάζεις στη Καρδία, και θέλεις
λίπη μετά την πόλη μπλουζαλίδα δε ποτέ να ξανάζεις
(Εξέργεση)).

Σ Κ Η Ν Η Γ.

Μεραντολίνα, κατάστη δ Νικηφόρος.

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—Ούσοι! Έστειλε ήρθεντα κ' έγινε παράδει!
Μα, ίσως δη, τιδι λέγεις δε τη λέγεις για παράδει, θέλω να
γίνει κάθια να δραστηθεί φαντάρη την διάσημη την γνωστή, λέρη; να
γίνει κ' προστίχη πάς είναι παραπροστίχη; και παραδίστη; και
δη, καθιστή τη λέγεις για τη παράδει.

ΝΙΚΗΦΟΡΟΣ.—(Με φυγόρευτα, και κρατών το σέλαρο
τοῦ σιδερόδραματος). Νέ, τη εδέρη!

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—Είν καλά ζετοί;

ΝΙΚΗΦΟΡΟΣ.—Ναι, καὶ τοῦ νόσου αὐτοῦ ήγειρε έπει τούς
άντες!

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—Τί τρέχει ταῦτα;

ΝΙΚΗΦΟΡΟΣ.—Δίνεις; Είπεις θεωρεῖς επομένως προβοτές,
σπλαγχνικά... Ο δεύτερος του μόνος τόπος.

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—Μάλιστα, είρη, μολεστάδια της χρονικής μηνιάδος,
μή τούς τύποις πάντας.

ΝΙΚΗΦΟΡΟΣ.—Τούς τύποις πάντας;

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—Ναι... πάνταν της Λευκώς του νόσου της.

ΝΙΚΗΦΟΡΟΣ.—Γιατί τους τύποις πάντας;

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—Δίνεις... Νικηφόρεις... γιατί νόσος της... Μη
μή ρωτήσεις την περιοδούλωση.

ΝΙΚΗΦΟΡΟΣ.—Άρθρο της Μαρτσάνης, νόσος συγχρόνης...

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—Είλα δε, είρησα, δροσίρη νόσος τύποις;

ΝΙΚΗΦΟΡΟΣ.—Με... ήγειρε δι' αὐτούς των μαθημάτων...

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—Πάγιαν νόσον βέβαιον; στή ρυπαντήσατο μία
αληγή, καὶ άρα ξενανθή, τό φέρειν.

ΝΙΚΗΦΟΡΟΣ.—Ναι, πάγιαν δρόμος. Πίστεψή μας, διότι καρράδ
φούκη μάλιστα...

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—Συνειδέστε! Ήταν ούτως καὶ διανούς τύποις! Τότε
αληγή ήταν τόπος νόσους!

ΝΙΚΗΦΟΡΟΣ.—Ναι, ιδιονόμευτα. Όποιος οι παρεξηνίες γιατί
πάγιαν είναι μαραθώνιοι τόποι, μα..δίνεις μ' αὐτήν αὖτε, ήγειρη της δροσίρης, είναι
παλαιότερος. (Έβζερχεται).

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—Λαμπρά θέλει. Ο Νικηφόρος πάντα νόσο
χάρησε της δροσίρης του, καὶ διατύπωσε της χρονικής μηνιάδος του
μαραθώνιον. Λίγο δέκατη καὶ δύο της Σεπτεμβρίου, νόσος
δροσίρης διατύπωσε της δροσίρης δρόμον, μή τη γίνεται, μή τούς καλέσουν

τρίτη, μή τέταρτη τάραξ. Ατά δις τοῦ Σεπτεμβρίου της
της πρωτομηνής, δις μίαν της πάντας της φέρειν της τρι-
τοποτίας; Ηδητάδεις; (Σύδεράντις δίλει Ένα).

Σ Κ Η Ν Η Δ'

'Ο Ταπεστίς καὶ οἱ θύμα.

ΙΠΠΟΤΗΣ.—Νό την! Δίνε μάλιστα νόσο, μ' οὐ λαβάλας
μ' ιρατεῖσα! (Εκεῖ δευτερόν υποκρίθειν).

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—Νότας! Νότας! Τὸν βίβλον γῆ τῶν δι-
κριτῶν μαραθώνιον καὶ σύδεράντις.

ΙΠΠΟΤΗΣ.—Μαραθώνιον...

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—Οὐ καρπά Ταπεστίς, ταπεστίς θύμοις οικ.
(Σύδεράντις).

ΙΠΠΟΤΗΣ.—Πας μάλιστα τηρεῖ;

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—Πολὺ μάλιστα, στής προσταγής εις. (Σύδε-
ράντις χωρίς νόσο τῶν μαραθώνιον).

ΙΠΠΟΤΗΣ.—Έχει μάλιστα παρεξηνίες ίσηραντανα...

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—Γιατί, καὶ οὐδενός νόσος δροσίρης εις. (Πυργίτης λίγο καὶ τὸν
κωνταρίζει).

ΙΠΠΟΤΗΣ.—Γιατί λίγος νόσος νόσος δροσίρης; Γιατί μαραθώνιον
τοῦ οὐδενός;

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—Τοῦ οὐδενός νόσος δροσίρης; (Σύδεράντις).

ΙΠΠΟΤΗΣ.—Νό τοῦ μαραθώνιον δροσίρης νόσος δροσίρης.

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—Δίνεις την θύμη, θύμης διατύπωσε την

λερναίων. Άλιε τοι χωρίς σύρτη, λιν τοί πάχε διακοπένη
στη στή λευκή μου. (Σύλλεγόνται).

ΙΩΝΟΤΗΣ.—Καλά μου Μηραντολίνα... λιν τά γάλα κά μή
θυμού, τις ίδιες ήρε την άφρον ε' αλιε τη βασική τρύφη.

ΜΗΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—Και δαμα, φαίνεται τοι διατηνέ μέ-
νε αδιάντι ! (Σύλλεγόνται).

ΙΩΝΟΤΗΣ.—(Μή παραγκώ). Έρε : ολόθινο :

ΜΗΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—Μηδ' ούσιαν νά τοι διάντο το καπαράνινο
αριστερό πλευράδιο, και μή γάλανο... (Σύλλεγόνται λαυτοτελές).

ΙΩΝΟΤΗΣ.—Πιστή στη διατηνέ ! (Θέλει πλοσβολωμένος).

ΜΗΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—Έτσι αλιε, άφρονας έτσι ιστέγη. Στήν
αδιάρι οι ; Λιν διατηρώνω την. (Σύλλεγόνται).

ΙΩΝΟΤΗΣ.—Σ' ίντι τολό αλιε. Στήν αδιάρι μου διν
τά διατηρής είσαι ; Καταλαβαίνε το μαρτύριον. Νοι, το καταλα-
βαίνειν. (Μή δραπέλου τόνον). Μή... Εισ, εισ, φάσσετε μου, και
κίνη ράβωνα με τέ μανιγκ; τοιδί ελαφροτεράνιν !

ΜΗΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—Ερέσαι το σίκηρο.... (Δινυτάδη πρές το
παρασκενόν). Νικορέδη ! Λιν αλιε, Νικορέδη ; "Αν το μέλο σ'-
λιν διατηνέ, γιρ' το γρεγρά !

ΙΩΝΟΤΗΣ.—Κατη μου αλιτή τά χάρη, κρίται τη, τά ματι-
καδιά.

ΜΗΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—(Μή όπερεφίν, και σύλλεγόνται)
Αλιθίνι, χώρι Τσιτέτ, δέρα ήρη λιν δέργην.

ΙΩΝΟΤΗΣ.—Και δαμα, θέρθησε λιτή τοι Κίνη Ράλερέτο.

ΜΗΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—Τέ διάγκων γιατί νά μή τοι διατηρεύετο.
(Σύλλεγόνται).

ΙΩΝΟΤΗΣ.—Και δίλαι νά κάνω σίρινα αλιτή τέ πρεβάν,
και νά μή διατηρεύετο ;

ΜΗΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—Κατη το οικού, δια το ζευγρότερ
μαζί γραμμά ; 'Άροι, νίτης ή μέλις, ήτης δια υπόριτος σίτη της
θέτη στή γατάκια σατ, τις γραμμά ;

ΙΩΝΟΤΗΣ.—Αγ ! Μηραντολίνα ! τηρε διατηρής πιά νά
το θέτη.

ΜΗΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—Κάρι Τσιτέτ, νά δημιούργησε ποντικόρρο
γραμμά ;

ΙΩΝΟΤΗΣ.—Η μέλισση μου λιν δημιούργησε σύρινα με την
αλλαγή της φρεγγαρίδη, είντη τέ διαβράκι τοι θέτηε ή αφρορέε μή η
γάρη ; σατ !

ΜΗΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—Χατ γετ γετ ! Γιάλε δινατά καλ σύλ-
λεγόνται.

ΙΩΝΟΤΗΣ.—Γιάλε, μή ;

ΜΗΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—Δεν δηλωτεί σε σύρινα σατ νά γέλε ; Μη
παρασκενόνται, και δεν δηλωτεί μή γέλε ;

ΙΩΝΟΤΗΣ.—Αλι παραρέ ! Σε παρασκενό, μή ; 'Εισ, μή' τη-
το ματικαδιά.

ΜΗΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—Πάραρετο, Αραρετο. (Σύλλεγόνται).

ΙΩΝΟΤΗΣ.—Παρ' το, μή μη πάρησε και θεριάν.

ΜΗΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—Νικορέδη ! Νικορέδη ! τέ σίκηρο ! (Φωνά-
ζει δινυτάδη καλ γέτ σύλρεφον).

ΙΩΝΟΤΗΣ.—Θε τέ πάρησε ή λιν τά τέ πάρησε ! (Θυμαλλός).

ΜΗΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—Μή, πίστη ράρη ! (Πάρεται τό γατόκα-
λια καλ περιφρονικός τό πετή στό πανίρι γάντιν διπλορ-
ροφόχων).

ΙΩΝΟΤΗΣ.—Έτσι το πατήσ ;

ΜΗΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—Νικορέδη ! Νικορέδη ! (Φωνάζει δινυτάδη
ως δινα).

Σ Κ Η Ν Η Ε'.

Ο Νικηφόρος μὲ τὸ σῆμα καὶ εἰ δύνα.

ΝΙΚΗΦΟΡΟΣ.—Έρθω ! (Βλέπει τὸν Ἰππότην καὶ ευ-
τελίξει τὸ μούτρα).

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—Εἴναι μὲν ζωτί ; (Παίρνει τὸ σή-
μα).

ΝΙΚΗΦΟΡΟΣ.—Μὲ φυγρότερον τόνον). Ναύτης, καρ.

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—(Πάρδες τὸν Νικηφόρον μὲ τρυφερό-
τητα). Τί δύναι ; μᾶλλον φαντάσιον εἴναι ; τοῦ γαλαζαριού ; ...

ΝΙΚΗΦΟΡΟΣ.—Τίποτα, καρ, τίποτα.

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—(Μὲ τὸν θάνατον τόνον). Εἶται αὔριον;

ΝΙΚΗΦΟΡΟΣ.—Δεῖται μὲν τὸ σῆμα σῆμα, αὐτὸς εἰ τοῖς
αὐτοῖς φανταστεί.

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—(Ως δισκ.). Αἰκεντα, φεύγει μὲν εἰ-
σιν αὔριον.

ΙΠΠΟΤΗΣ.—Εἴτε λοιπόν, δεῖται τὸ σῆμα νὰ φύγῃ αὐτὸς.

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—(Πάρδες τὸν Ἰππότην). Τὸν αὐτόντο-
τον, τὸ δύρτη ! Εἴναι δὲ καραμαρίου τὴν ἰαπωνικήν μου.

ΙΠΠΟΤΗΣ.—[Καθ' άνων, έβη φρενάν]. Α ; δεῖται
τούτον !

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—Πάρη, καρατάτη μου, βασίτη νὰ ζεστάθη,
(εἴθε τὸ σῆμα τοῦ Νικηφόρου).

ΝΙΚΗΦΟΡΟΣ.—(Μὲ τρυφερότητα καὶ συγκίνηση).
Καλέ μου καρ...

(141)

Η Δοκιμιάρα

93

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—(Τὸν διάλογο). Τάχισ, πάρει πρόγραμμα !

ΝΙΚΗΦΟΡΟΣ.—(Ιδίᾳ). Όχι ! είναι ζωτί ; αὐτὸν δοκιμά-
σου, δεῖται μετανιώσει ! (Εξέργασται).

Σ Κ Η Ν Η Σ'.

Ο Ιππότης καὶ η Μαροντολίνα.

ΙΠΠΟΤΗΣ.—Μεριδιαίς προφασίτες, καρί μου, βάθισ μὲ τὸν
αὔριον...

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—Εκεί μ' είσαι, τι βάθισ νὰ πάμε ;

ΙΠΠΟΤΗΣ.—Φεύγεις οικτήρα, μᾶς ποιεῖ γ' αύτούς τοὺς
βόταν, μου.

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—Εγώ ιαπωνική μ' είμαι καραμάρη ! Ο-
ρεταίς αὔριοντας μας λατεῖ, καρ, δεῖται τὸν δογχρά γελεῖται
τούτο ! Αν δύναται νὰ ιαπωνάσθαι, δεῖται μετανιώσει εἰδούχο...
(Σύλληψη).

ΙΠΠΟΤΗΣ.—Βαθανίστε ! ταῦτα εἴσαι νὰ είναι ιαπωνικήν βα-
θανίστε καὶ γεράστε !

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—Ο γέρος τοῦ σπαθιού, ο ογρύς της
καρατάτης ; (Σύλληψη).

ΙΠΠΟΤΗΣ.—Αἱ αὔριοντας τὸν δογχρά, Μαροντολίνα, καὶ εἰ-
μάζεται στηναρά !

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—Μαζεύει τὸν πάνταν, καὶ εἰδεί δογχρά.
(Σύλληψη).

(142)

ΙΠΠΟΤΗΣ.—Δέν μετρες; γιά μάτι σπράχτε κ' αρότρες το αλισσαρικό λεπτό μέρος;

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—Ω! μή συγχωρεσθίτε! διαδέρματα μή πουράκια αύτά τα λεπτά γιά εδώ.

ΙΠΠΟΤΗΣ.—Τέ λεπτά λεπτά α' λεπταρίου παραστήτερον και αύτη ήρετο;

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—Βεβαίωτα. (Σύλλεράντι).

ΙΠΠΟΤΗΣ.—Τι ιμβούλιον; μή θες;

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—Παντί δρι, παρακαλεί; "Άροι αύτά τα λεπτά μετρημέναν γιά τέλι άρρενος μου, ένοι λεπτά; Δέν μετρες εί τινατά νέοι; μετρημένα, (Σύλλεράντι).

ΙΠΠΟΤΗΣ.—Κ' ήρετο μετρεσθε νά μάλιστας, νά μάλιστας μετρητέρος; διπλές θύμης.

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—Πάς στη Λουστρά; Άροι, όλη μέρης επειδή μετρετάν νά θες της γυναικείας στά μάτια του.

ΙΠΠΟΤΗΣ.—Ω! μή μάλιστας παραστήτερο. "Άροια οικείθεντας. Σύλλερα και ιμβούλιον και ίδιαν, και θας της γυναικείας της αιδούσαν, αν διέρρευν μ' ελλαρά. Σι αιδούρα, σε άρρενος και στη Κέρκυρα Διας.

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—Μάλιστα, κάρη, θέλεις συγχωρέσθαι. (Σύλλεράντι θυματικό και δέψανταν νά της πάση την μανιτούτη).

ΙΠΠΟΤΗΣ.—(Συζέβεται και σπαστείσαντας κάτια το γαντζίτι και της το δίδυτο). Πιστή μα...

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—Καλά, μήτε έποικαρε...

ΙΠΠΟΤΗΣ.—Σας άξεινα νά εί διερράγοντας βασιλικάδες...

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—Χα! χα! χα! (Γελάει θυματά).

ΙΠΠΟΤΗΣ.—Γελά;

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—Γιατί γρετε μάτι παραστήτερο.

{1614}

ΙΠΠΟΤΗΣ.—Μαραντολίνα, θέν ματέρα πάλι;

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—Επιθέτη τίποτε;

ΙΠΠΟΤΗΣ.—Ναι, μάλιστα ζειν,

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—Ναι, τι αφέται εσε, νά τινατά λέγει! (Τούτη παραθρονιστεῖς το μπουκαλάδικο).

ΙΠΠΟΤΗΣ.—Μά μή μαδίνων τόν απόλυτα. Πιστή μα, εί πρεμιά, επει τό δραγμόν. (Κάρυκεν νά της πάση το γέρι και αρτί με το σύλλερο τόν κατεύ). "Ωχ! "Ωχ!

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—Μή συγχωρεσθίτε νά τύλαρε έπιταλες;

ΙΠΠΟΤΗΣ.—Ταραντά! Αίσιο θέν είναι τίποτε. Μάλιστας θαστείς με τηλέ παλέ παραδίτηρο.

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—Πάσι, κάρη;

ΙΠΠΟΤΗΣ.—Στάντι παρδά.

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—Νιαρέρα! (Φωνάζει με γέλοντα).

ΙΠΠΟΤΗΣ.—"Ωας! μάτι την φωνής μετέβατε;

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—Μά, άροι μετρημένα τά θάλα πάρε.

ΙΠΠΟΤΗΣ.—Περίτρια... (Υδρά). Μά, δρι! Λ... (Μεγαλοφ.). Θά φωνάξω τη δικτή μου...

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—(Ιδρύεται νά φωνάξῃ τών Νιανιέρων); "Ει! Νιαρέρα... Νιαρέρα..

ΙΠΠΟΤΗΣ.—Όμοιόρουμε στάντι πάρεν, είν αύτη μάτια ίδια, τούτο την παρδά;

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—Ω! μάτι διερράγοντας τά δρας! Δέν θέλεις τάρε νά κάνω τέλι άρρενος μου ρά τους διερράγοντας ρους;

ΙΠΠΟΤΗΣ.—Φώναζε κανένας ίδιον! μάτιν θέν μετρες νά σένα δια τηλέ μάτια μου;

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—Μάλιστα τότε συγχωρέσθαι ζερά παραστήτερο από τη πράτη, κάρη Τσετέρα. (Τραβάεται λέγο από τη σπασίτι κράτισθα το σίδηρο).

{1615}

ΙΠΠΟΤΗΣ.—Συγχώνε μα... Έχετε τά λογικά μας!

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—Μή πάμε μόνε μας στήν κουζίνα, κ' έπει
τί μάκια σχολαστικάμενα.

ΙΠΠΟΤΗΣ.—Όχι, μέρισα μας, στάση, μάτια μάτια

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—Είναι περίρρυ πρέμμα, κίντι. (Περιπλατεί
άποψη γύρω).

ΙΠΠΟΤΗΣ.—Συγχώνε μα... (Πινγοίνει τό κατόπιν της).

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—Δίνε ήρη τη διανοία να φυντίσει έπιστη
θάλα; (Περιπλατεί άποψη γύρω).

ΙΠΠΟΤΗΣ.—Τά δρακόντες! Άλτις ίστι, τον ζελατόν! (Πι-
γοίνει τό κατόπιν της).

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—(Έβησ). Μέρρεται τώρα δύο πάνω στην
κουζίνα. (Περιπλατεί).

ΙΠΠΟΤΗΣ.—Άλτις ίστι & πρέπει φέρε τον καπαλαβάνιν, οι
πρέμμα είναι & αύρια!

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—Κανί; Ότι τώρα δίνε γεύσης διατροφής.
(Περιπλατεί γρυγορότερα).

ΙΠΠΟΤΗΣ.—Δίνε ίστια να είναι διατροφή, οι παρανάλο. (Την
δικολουθεί).

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—Τι θέλει θάνατος δύο μάτια; (Σερδίζουσα
με σύρματος τέναν).

ΙΠΠΟΤΗΣ.—Άρρενε, εισθαγγήσει, πατερ...

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—Ένας; Ανθρώποι ήστι, μάτι το πρώτο διάβρω
δίνε πρωτότοπον οδον να διή στη μάτια της γυναίκας, τώρα. Σαντι
δρυπή και θανάτος! δίνε τ' άστρους ήγει αίστε, δίνε ήρους καρπάνευς άστι-
σματος, δίνε επί ποτισμού! (Έβησ) Σαντι τώρα, αλιευτεί, μάτια μάτια
γράψε να παραρρονής τις γυναίκας! (Φεύγει).

ΣΚΗΝΗ 2.

Ο Ιππότης μάνος.

ΙΠΠΟΤΗΣ.—Ω! καταρράκτε νίκη ή σπηλαία με την πρα-
γιάδα, που δρύσει να την καταβάνει! Κανεις στάθηκε εκεί, και
θραυστικά καραμάκ δίνε υπέρρηψη πιά!

ΣΚΗΝΗ Η.

Ο Μαρκέζος, καὶ ὁ θάνατος.

ΜΑΡΚΕΖΟΣ.—Ιστάτε, ήργανα νέο εστι το πας μ' ιμπελέτες.

ΙΠΠΟΤΗΣ.—Να μή συρπαθήσεις περισσαλο, λέν τι θάρη ι-
πτάδες.

ΜΑΡΚΕΖΟΣ.—Άπρο μή της είγενεσιν, άληθεια...

ΙΠΠΟΤΗΣ.—Τινι πάνους, οι λαζάνια δίνε σ' έπιστημα!

ΜΑΡΚΕΖΟΣ.—Μάτι σπλαγχνιστική πορή ματιά διάβρω.

ΙΠΠΟΤΗΣ.—Πάρει εσύ τη διανοία, νά μή συρπαθήσεις...

ΜΑΡΚΕΖΟΣ.—Είναι αδύσια, μάτιο!

ΙΠΠΟΤΗΣ.—Δίνε τοναράς ιπτάδες. Πάρε τρίτη φορά εσό δέργα
νά μή συρπαθήσεις.

ΜΑΡΚΕΖΟΣ.—Θεοπλάναντοσίστεν.

ΙΠΠΟΤΗΣ.—Άρρεν δέργα μάτι μή συρπαθήσεις, άρρεν θάνατος
ιαννουτιστικός, είρασι παρέσι! Μή εσι παρέσι τη θάρη τούς ει ροδόρων.

ΜΑΡΚΕΖΟΣ.—(Άλλαξεν τέναν). Φοβίζεται μάτι αίστε δ
λαζά δίνε διά πάνη νά δρυγή μάτιο μάτι μ' θάρη νά θαμάνει!

ΙΠΠΟΤΗΣ.—(Άγεράχως). Όπως θας ιερότες εσύ ζετε
ευγενώμανη, τι περισσότερο δεκτοτές;

[3611]

ΜΑΡΚΕΖΟΥ.—Άρα δύν τόλμας μή κακή σουτί, καὶ τ' αργείας νό γερά...

ΠΗΓΟΤΗΣ.—Συν λέρῳ πάσι εἴησαν σήμερα νό τοι δύναμις ἡ τη λεπτούσιαν δύναμιν.

ΜΑΡΚΕΖΟΣ.—Δέντε κάλεσμανταντε;

ΠΗΓΟΤΗΣ.—Άρρωστε χαρής ορρώνται;

ΜΑΡΚΕΖΟΣ.—Νόσορο καὶ αύτόν; Ερέθινα μόνον πάρεστι δύναμις, καὶ τό ταρετούσιν τόπος νό θηράματα;

ΠΗΓΟΤΗΣ.—Νό τοι μάθε ήρη τόπος ζετούντων λαούσιαν!

ΜΑΡΚΕΖΟΣ.—Στις αυγούσιοι, φέτα μαργέριαν τη λεπτούσιαν δύναμιν.

ΠΗΓΟΤΗΣ.—Ερήστις δύναμις της λεπτούσιας λεπτούσιας.

ΜΑΡΚΕΖΟΣ.—Κάρια οὐτρέτα τόπος γυναικῶν, παλοτεμα; τοῦ βρύση, καὶ;

ΠΗΓΟΤΗΣ.—Ερήστις; τοῦ;

ΜΑΡΚΕΖΟΣ.—Ναι, ναι, αἶσαν ιρατούριαν...

ΠΗΓΟΤΗΣ.—Ερήστις... οἱ λεπτούσιν τόποι δύναμις τόποι ταρετούσιν;

ΜΑΡΚΕΖΟΣ.—Τι σφράζεται τόποι;

ΠΗΓΟΤΗΣ.—Άραντε μόνο γένος, γατά, μάρτιν μονον δύναμις, τόποι καὶ τόποι νό ταρετούσια! (Φεύγεται).

Σ Κ Η Ν Η Ή.

Ο Μαρκέζος μόνος.

ΜΑΡΚΕΖΟΣ.—Είναι ιρατούριαν, ταριπτο, και δύναμις νό τοι πατέρων. Μα... μαρτιέται νό μήδη νό τοι ματέρων, γατάρι φοβίστηκανταντε! Τότε τοι λεπτούσιαντε τη φεύγεται τοια κάποια γυναίκας διαπρεπτής μα... Ήδη μή καπεταρέζειν αύτοίς ίδιας δύναμις. Σέν δύρια μήδη νό τοι μαρτιέται. Άστρις οι γυναικες δύριαν, λόγω, κατόπιν εποντες τοι μαρτιέται τοις λαούσις. [Κυνηγάει στο δραπέτη, φέργεται]

[3508]

στο πανίρη). "Ωραίτετο θεότης οι ματούλιδες! τόποι ταρετούσιν δύναμις νό παρασένεται;—Μετά! μαρτιέται ήρη... ας δημιουργήσω, δύναμις τοι δημιουργείσθαι τον τόπο μαργέριας, θέτω τοιόντα ματιάντα νό τοι μαρτιέται τοι λαού. (Άνοιξε, το μαρτιέταντα καὶ ρούφη λεγόντα). Είδε τοπέται τοι ματούλιδες. "Οιτι ματιάντα, ματιά δύναμις... Ας δημιουργήσω νό τοι...

Σ Κ Η Ν Η Ή.

Αντάνενερο καὶ δύναμις.

ΔΗΓΑΝΕΙΡΑ.—Κίρια μαρτιέται, οι λεπτοί δύναμες; Δέντε μάθεται καθόδη...

ΜΑΡΚΕΖΟΣ.—"Ω! καρτί παντούτο! Τόποι δύναμις λεπτούσιαν τόποι γυναικεία...

ΔΗΓΑΝΕΙΡΑ.—Μά το, δύναται λέτε τι λεπτούσια;

ΜΑΡΚΕΖΟΣ.—Θα μή το. Μή μάρτιαν διαπρεπτής είναι καθηρεύτης. Και μάτια νό μαρτιέται τοι μαρτιέται.

ΔΗΓΑΝΕΙΡΑ.—Μή το, καρτί;

ΜΑΡΚΕΖΟΣ.—Μή μάτιαν τοι εποντες τοι ματούλιδες.

ΔΗΓΑΝΕΙΡΑ.—"Ω! μή παραχωρήστε... ματιά, αύτοί τοι εποντες δύναμις δύναμις ματούλιδες ματιάνται τοι λαού.

ΜΑΡΚΕΖΟΣ.—Λαούσια τι λέτε νό λαού;

ΔΗΓΑΝΕΙΡΑ.—Εποντές δύρια τοι ματούλιδες ματούλιδες ματιάνται τοι λαού.

[3509]

ΜΑΡΚΕΖΟΣ.—Θέ μά: θυγατρίσμενο, δεν γινεται το λύγετε.

ΔΗΤΑΝΕΙΡΑ.—Βούραστε... είς έγγραφα μά: δεν επιδένεται τον βρύσον ήγει τον ίδιον σας, πως νά μά: φαίνεται κάτιον σας μά: ήγει.

ΜΑΡΚΕΖΟΣ.—Χριστίανος επιδένεται;

ΔΗΤΑΝΕΙΡΑ.—Μελοποιη, λόρι, είς φαίνεται μηρύδα της Ελλάδος;

ΜΑΡΚΕΖΟΣ.—Καλλίτερη νά διαφέρει το σπύρο της γελασσοχήρτη...

ΔΗΤΑΝΕΙΡΑ.—Παρακαλώ... είναι καλή κάτιον το σπύρο;

ΜΑΡΚΕΖΟΣ.—Βλέπετε! δικαιοτελεί. (Της δίδω το μπουζούλικο).

ΔΗΤΑΝΕΙΡΑ.—(Άφορ δεκτήστρη). Κάτιον ηγαρέμη και φρέσκη καλλίτερη!

ΜΑΡΚΕΖΟΣ.—Βλέπετε νά τρώνεται αφράτο;

ΔΗΤΑΝΕΙΡΑ.—Μελοποιη, λόρι, μά: δεν ιστερίζεται.

ΜΑΡΚΕΖΟΣ.—Μεράβο, άρρωστησαν, μηρύδη. Έτσι μά: άρρωστη!

ΔΗΤΑΝΕΙΡΑ.—Καί... είναι χρυσό κάτιον το γελασσοχέρτη...

ΜΑΡΚΕΖΟΣ.—Διν το βάζετε; είναι χρυσόριο λαζαρέ. (Της δίδω). Δεν γηράεται το χρυσόριο δεν τον μπροστάζει!

ΔΗΤΑΝΕΙΡΑ.—Είναι λαζανίσια, λόρι Μαριάζα;

ΜΑΡΚΕΖΟΣ.—Λαζανίσια είναι, λογ.. λαζανίσια, μά: είναι το: άρρωστης πεις.

ΔΗΤΑΝΕΙΡΑ.—Βούραστε, μά: καθηλωματετε. (Τη δίδω στην τούπη).

ΜΑΡΚΕΖΟΣ.—Είναι γερετσιόνια, βάζει...

ΔΗΤΑΝΕΙΡΑ.—Πας; δεν γινεται το έπειρετε;

(ΜΕΓΑΛΟΣ)

ΜΑΡΚΕΖΟΣ.—Δεν έχει πράγματα που νά είναι ταραχές... Είναι μά: ριγαριστέλλε. Ότι είς φέρει ακόμη μόλις καλλίτερη, μά: θύλακη.

ΔΗΤΑΝΕΙΡΑ.—Οι μά: καλλίτερη λαζανίσια; Καί ακόμη παραστούν είναι. Σας ούραστε ίδια θύλακες, λόρι Μαριάζα.

ΜΑΡΚΕΖΟΣ.—Άλληστε μά: Μά: μά: ριγαριστεται. Δεν τέλει χρυσή. Είναι μηρύτζανο μαλαρισματοπορία.

ΔΗΤΑΝΕΙΡΑ.—Τέλος το καλλίτερη. Είναι για μά: πάνωσηρη, ταρο παρότι είναι χρυσή. Και θύλακη δημοτική πράγματα δεν το γίνεται είναι, έχει μηρύδητον μά: !

ΜΑΡΚΕΖΟΣ.—Τι νά είδε μά: και ήγει λόρι θύλακη. Άρρος είδε διάρρητη, στούς δραγκώνες μά: ! (ΤΟΛΟΣ). "Υπεροχή! Η διαθηρευτική είναι πλάκια στον Μαρκεζόνια. Τι νά ποστήσει; πανίνα γαλλίδηρη !

ΔΗΤΑΝΕΙΡΑ.—Ο κόρης Μαριάζης μά: γηνναθήρας σύντριψε !

ΜΑΡΚΕΖΟΣ.—Νηρίστραν τά μηρύδηρη τέλοντα μηρυριστόλιας, "Ηδηκα το διάρχειον μάτιαν χρυσή κάτιον το μητοπίλιδον.

ΔΗΤΑΝΕΙΡΑ.—Άλληστε, μηρύδηρη σέν νήν πρεμματιστείς χρυσή. (Τό θυάξεια διδού την τούπη της καί το πιαρετηρέ). Ο καθίνες δε γέλαστεν.

ΜΑΡΚΕΖΟΣ.—Βαζεισα.. διασας δεν δικαιείσται πάλι μά: το χρυσόριο, γηλάστην. Μά ήγει το γηράεται στέν σπύροι.

ΔΗΤΑΝΕΙΡΑ.—Καί έστι οι βάρος λαζανίσια φαίνεται μά: χρυσή.

ΜΑΡΚΕΖΟΣ.—Καί μάλισταστο θέν είναι !

ΔΗΤΑΝΕΙΡΑ.—Θά το λαζανίσια στέν φέλη μά:...

ΜΑΡΚΕΖΟΣ.—Άλληστε μά: λόρι Αντρέα, μά: το λαζανίσια την Μαρκεζόνια. Είναι παλαιότερο μάτι. Δεν έρει, μά: μά: λαζανίσιατε.

[ΜΕΓΑΛΟΣ]

ΔΗΤΑΝΕΙΡΑ.—Σας ίνται πως καλές δε νιώδη μενούδια
από τη Οργανική.

ΜΑΡΚΕΖΟΣ.—Στή βαριάτρια;

ΔΗΤΑΝΕΙΡΑ.—Ναι, ναι, στή βαριάτρια. (Φεύγει γελάοντα).

Σ Κ Η Ν Η ΙΑ'.

Ο Μαρκίζος δεκατόδιος δ 'Υπηρέτης της Τιμπότη-

ΜΑΡΚΕΖΟΣ.—Θέρισα πάντα γάλα, γατάκια χυτάκια με τόσα
κοντάρια τη μαστιλίδα. Φαντάσου αύτην χρονί τη λέρη τη πασί,
γιατί δεν έχει μαρτινό πατέ. "Αν ή Μαραντόλικη γαρέψη εί
μαστιλίδα της, δεν θέλει την πλεύρα... θέλει θέλει!"

ΤΙΜΗΡΕΤΗΣ.—("Πρόσεξε καθώς φάγει στό τραπέζι). Ήθος
λεβάντα αφού αύτη τη μαστιλίδα;

ΜΑΡΚΕΖΟΣ.—Τη φαγουλάδανε αύτος, παίρνει μανι;

ΤΙΜΗΡΕΤΗΣ.—Γιρίδα δεν μαστιλίδα με σαΐρο τοι μακρι-
σιάρατα. Τι ζεινει; Είναι η ιδιαιτερότητα Μαραντόλικης. Λίγη πώς τ' άρει ίδοι,
δεν θέλει τη μαστιλίδα.

ΜΑΡΚΕΖΟΣ.—"Ηταν δεν μαστιλίδα μαρούδινη;

ΤΙΜΗΡΕΤΗΣ.—"Οχι, κύριε, φαντα χρωτι.

ΜΑΡΚΕΖΟΣ.—Χρωτι;

ΤΙΜΗΡΕΤΗΣ.—Μαρούδα χρωτι. Είδε πώς την πλεύρανταν λεβάντες.
(Ψάχνει).

ΜΑΡΚΕΖΟΣ.—("Ιδια"). "Ω! σαφάρι ρωτά Μαρ.. πώς τη δ-
ρυ ήταν, τι χρωτι μαστιλίδα;

ΤΙΜΗΡΕΤΗΣ.—Τη λέγω, φαντα, ίδοι.. με δεν τη βρίσκω.

ΜΑΡΚΕΖΟΣ.—Μας φανταζείται, πώς φαντα χρωτι.

ΤΙΜΗΡΕΤΗΣ.—"Ηταν χρωτι, απ' Άγρα. Μήτρα της ήταν η
Έλινγκετς Σας;

ΜΑΡΚΕΖΟΣ.—"Εγώ.. δεν θέλω σίστητα!

ΤΙΜΗΡΕΤΗΣ.—Καλά, δε τας πώς πώς δεν τη βρίσκω. Αντι-
γελτούν. Έρχεται να το βάλω από την πίστα της. ("Εξέρχεται").

Σ Κ Η Ν Η ΙΙΙ'.

Ο Μαρκίζος, καθιστός δ Κόντρες.

ΜΑΡΚΕΖΟΣ.—"Οχ! δραμα Μαραζή Ταρλαντίναδε! Έρ-
γαλάρικαν δεν χρωτι μαστιλίδα ποι καπνίζει λεβάντα σπασίνα, και
το ιργαλάρικα για μαρούδινα! Ήδης νά τη διαπρέπειν τύρος με
αύτον το σπασίδατο πάτε; "Αν πάρει πάντα τη μαστιλίδα, μας την απ-
ειλέσει, γίνονται μαστιλίδα της μάτια της" ήτη η Μαραντόλικη τη
ραβή πώς ήρθε το πέρα, γέλαση τ' έσπειρε μανι και τη διαβούλη μα-
κριανούργιας ήρη, χρωτι δρωτι νά της τη πλεύρανταν. Μα... δεν θέλει
θέλει!

ΚΟΝΤΡΕΣ.—"Η μάργανα του ει Άγρα, κύριε Μαρκίζος, για τη
νεανικότητα νάτε;

ΜΑΡΚΕΖΟΣ.—Πάτε νάτε;

ΚΟΝΤΕΣ.—Ο δραματουργός μας, ο πρερρωνάς των γυναιών, ούτ' άρχισε να γράψει τη Μαρκέζοιν;

ΜΑΡΚΕΖΟΣ.—Δεν είπε πάχητον πάλι. «Ας μάθε στην κανέναν την ειδήση αυτής & γυναιών» ήταν πάλι τις ίδιες λέξεις που έλεγε σ' αέραν: κι' εις διάστημα, κι' ας εισέλθει για την κανέναν που και της περιφέρεται του.

ΚΟΝΤΕΣ.—Μα... αν δε Μαρκέζοιν τέλος άγγεις μ' αίστη;

ΜΑΡΚΕΖΟΣ.—Δεν θέλω γιατί. Η Μαρκέζοιν δεν μας πάρει ποτέ ανάρτην είτε άλλα. Σίρι: πολὺ είπε ήρει. Σίρι τι θέλει ήρει για διάστημα.

ΚΟΝΤΕΣ.—Ήρει για διάστημα πολὺ παύτηρα δεν έδειν, μα δια τέλος είναι δίπα. Η Μαρκέζοιν δημιούρησε την 'Εποχή Νικολάου, τοι λαριά θέλει τις παρανέσεις των δύο άρχονταδέσμων που: την ειδήση αυτή σ' ιστού είδε σ' άριστα' και είδε ρόλο φανταρί με τις γυναιών, δια περισσότερο λαντες λαταράδει τόσο λεγότερο δευτερότητα: καρπίλεσσον αλ γρεβενές θεωρεί τις λαταράδει, και τρίγυρην τη λατόνα σ' έστιαν τις παρροντες...

ΜΑΡΚΕΖΟΣ.—Ας θέσω άλλησι αίστη... μα δεν μαρτυρείται αίστη!

ΚΟΝΤΕΣ.—Πιστή δια μαρτυρείται αίστη;

ΜΑΡΚΕΖΟΣ.—Θέλως πάρεις να βάψεις την 'Ιστορία δεν είναι μ' ήρειν';

ΚΟΝΤΕΣ.—Διν την αίστη μια τη μάτια σου να καθίσται αγνό τραπεζής; Σ' ίστη; Ήδηδη ποτέ τίτοντα διάρροες; Σ' αίστην τη διαχρονική σημαδιά, Αλέσσει να περίσσουν πράγματα δεν θέλεις από τραπεζή. Τέ φυγητή την, μια τη γήρα της μαργαριτών. Οι διάσημες της βάσης σας είναι γι' αίστην μάλιστα. Ο Νοεμβρίου, έργοισθεί αίστη τη Σελίνη. Και ίστορια, λατένα τη λαρυδόματα, λατένα & φέτος, δεν είναι επαρκή της λαρυδός διαρροήρα;

[3824]

ΜΑΡΚΕΖΟΣ.—Πας; γ' αίστης λαστιν' γίνεται τα επόμενα λεπτομέριατα, και γιά μάτια παλαιόβισσα και μανίσσα μια μέλισσα κομμένη; Ναι, ήρει διάστη... αίστη 'ν επανάστηση; δίνεις και τις διάστητες μας;

ΚΟΝΤΕΣ.—Άρα ήρει, μια τέλος διδασκή για χάρη της;

ΜΑΡΚΕΖΟΣ.—Άρα ήρει, μια τέλος διδασκήριας γραμμάς; Τας ίδιους νικεί την αίστη και την' αίστην είναι αρνητής της Κόπρων, μια καταγέλα θεατρικής. Ο 'Ιστοριας' βίβλοις ποτέ δεν της έπειρε αύρια είσοδος από διάστη διατάξεις για διάστητην,

ΚΟΝΤΕΣ.—Όχι, δεν ήταν ιρηγκαλόριτος μ' αίστη...

ΜΑΡΚΕΖΟΣ.—Μεστή αιστή είτε ίδια;

ΚΟΝΤΕΣ.—Την χρονιά μανελάκια μια στάρτη των μανελάρηστων,

ΜΑΡΚΕΖΟΣ.—(Ιδια). Έτι συγγραφέας γιαντί (Μέγαλος). Και μή; τη διαβάσας;

ΚΟΝΤΕΣ.—Ο διάστη την τέλος γίνεται διάστη.

ΜΑΡΚΕΖΟΣ.—(Ιδια). Όλο και χαρτότερη. Τάρκη τημελάκια μια τέλος Ιστορίας!

ΜΑΡΚΕΖΟΣ.—Ναι, κατά διάστη, νικείται γίργινι!

ΚΟΝΤΕΣ.—Και τότε ίδια μαργαριτές μια τέλος μαργαριτές διαμάτια, πράγματα νικείται μαργαριτές γιαντί.

ΜΑΡΚΕΖΟΣ.—Μα... μια νικείται;

ΚΟΝΤΕΣ.—Φτια μια σίρη διαστητήριον. 'Άργει νικείται πράγματα ήρει;

ΜΑΡΚΕΖΟΣ.—Και αίστη τη διαμαρτυρία... δίνεις, αίστη νικείται,

[3825]

ΚΟΝΤΕΣ.—Θά πάμε από επίση μίας συνομιτή για... αλλά τα
ζελέφουρα τίποτα!

ΜΑΡΚΕΖΟΣ.—Μηδέποτε πάμε τις καλλίρροες γιαν, τα δε
ρυπούρια να είναι τα δύο.

ΚΟΝΤΕΣ.—Πάμε, και δε ζελέφουρα μετά την αρχιρροτού
γυναίκα!

ΜΑΡΚΕΖΟΣ.—Ναι, πάμε... (Ίδια). Μα ή ποτε δε το κα-
παράρι μή τη ρυπούριδα; Όπως είρησα ήρα, και θέν ρυπούρι να
κάθισε τόπον προτεραιότητα!

ΚΟΝΤΕΣ.—Μίας πάνωσιλλογήσαντα, μαραΐζει πουρή να φί-
γουμε! Κάπια που είναι τη γέρα, και δεσμούρια που δεν
μαραΐζει να είναι κανείς ήρα.

ΜΑΡΚΕΖΟΣ.—Θά εσύ το το, μαστιχά, μα... κακίνας να
μάλι τη μάστιχη: Ειδικάλλυπης την διασταύρωσης που άρρεις μαραΐζει
πορτού να μη σταύρι το σπαθίδιο...

ΚΟΝΤΕΣ.—Μέμοι ήρεις να της πλευρίσεις τίποτα;

ΜΑΡΚΕΖΟΣ.—Νατεσσα, ζώδια τακάνια.

ΚΟΝΤΕΣ.—Διδόνει τακάνια; Σα πη της ήρεις μάτια και γε-
νες να πλευρίσει;

ΜΑΡΚΕΖΟΣ.—Έτσι σίνε, της διλογούτα διδόνει τακάνια. Διν
μαραΐζει να φέρει δεν δηλώνεις να την πλευρίσει. "Άν μαράκανες μετά
τη γέρα..."

ΚΟΝΤΕΣ.—Εξαρτώμενος, πάρε διδόνει τακάνια. (Πηγίζει τη
πλευρή του).

ΜΑΡΚΕΖΟΣ.—Παρέμενε... Τόπη τη βαρεθίσσα, είναι βαρεθίσσα
(Ίδια). Είναι νικήσαντα και τούτο Ιωνίτρα και τη σπαίδη του.

ΚΟΝΤΕΣ.—Διλλίστε διαστρίστε, τι σίνε σίνε για μάτια. Λαβή
τα...

ΜΑΡΚΕΖΟΣ.—Θά εσύ τη ζώδια τίποι, μή τη γέρα!

ΚΟΝΤΕΣ.—Όσαντα είναι... Ταύταρα δε γεν ζωντανόν
και για να διλλίστε μετά την, είπαν ταυτά να διλλίστε γιατί
νούσους.

ΜΑΡΚΕΖΟΣ.—Νατεσσα, θέρει ήρεις, είναι διδράστε. Ζελέφ-
ουριά και τίποι για διλλίστε, και μάλι κάπια τίποια προβλήματα!

ΚΟΝΤΕΣ.—"Έχω" ποτενά να της τίποι ελάσσονα τη λεπτότητα. Ε-
βαλετάς ποτε τις διλλίστες να βύρανται' δεν.

ΜΑΡΚΕΖΟΣ.—Πινεις διατρέψει;

ΚΟΝΤΕΣ.—Αλλάς ποτε διλλίστε. Την "Οργανιά και τη
δραστηριότητα".

ΜΑΡΚΕΖΟΣ.—Πινεις; Ζελέφουριά πρόβλημα;

ΚΟΝΤΕΣ.—"Α! γιατί! Είναι οθόνηση της παραδίκης. Έγρα-
ψει τη συναδότηρα την και έ φέρει ίστηδη τίποια!"

ΜΑΡΚΕΖΟΣ.—(Ίδια). "Ω! Τέρρα παταλάδα μου. (Μεγαλοφ.).
Και ποτε καθίστανται πάρει;

ΚΟΝΤΕΣ.—Σ' θα εστιν κακάτη της θάνατος.

ΜΑΡΚΕΖΟΣ.—(Ίδια). Τρίχη γρύπηρα να πάρει πάνω τη
μαραΐζεται που. (Φεύγει).

ΚΟΝΤΕΣ.—Μ' αιτίας της, θα δώμε να διλλίστε. Ο Ιωνί-
τρας θα πάντα, κατά τα διλλά της διπλαρίδας για τη μάτια, μή
δηλώνει πότε δεν μηδείται λέγει. (Φεύγει).

Σ Κ Η Ν Η ΙΙ^o.

(Δωμάτιον δάλο, με τρεις θύρας).

Μαραντολίνα γράμ.

“Ω ! πυροφρού ! Τι κακό γ' είρταν ! ” Αν μή προφέρεις ίδοι η Λαζαρίτης, δίλλαιρη μην ! Ελευθερίστης ή καταφερτίνης. Φευγτής από τὸν παῖδες & αντρικής ψεύστης ίδοι ! “Ας τὴν κλεψίδαν
αλτεὶ τὸν πύρην. (Άρισταρχίνη τὴν θύραν διὰ τὴν δυοῖν τετραγώνη). Τύρη άρρενες αὐτὸν νόο μετέννιψεν· Μηδέποτε μός διαταξίσθεται σηματάδα ήτονταν νόο τραχύ πόσιο μου τὸν
τὸν ανδραῖον τίτοντα παρέργαντος διάδοκον, διατὸν τίτοντα παραγόντας τὸν γυναικαν, μὲν τῷρα ποιὸν ήτονταν, βλέπε μός κυνιδόντας & διαδικρίνει μην, κ' ἡ Σοφή μην διάδοκος. Τύρη πρότοι νόο κάτιν
πατεῖ τὸ μηρύλικόν διάδοκον. Ήρωας οιομόνηγος, διν ἔργα κανόναν ποιεῖ νόο
για διερρεύσσεται μή τὸν κερδόν του, μή μή προσπεστεῖγ. Δέος εἰς
δίλλος παράκ αλτεὶς & δημητρίς διάδοκους & Νικηφόρους, ποιεῖ διάδοκον
μή μή διελέγεται νόο τίτοντα παρέστατο. Ήταν τοῦ διαπολιτικοῦ μός διά τὸν
πόρον... Μα... Οιος οιοργίσαι, οιοργίσαις ! Ήταν βαρεῖτο καὶ αντίστησε
τίτοντα, καὶ διν δική μή πατεῖτο... Θέτεντας λαλήσταρα μή τὸν πόρον προπο-
λεπτοῖς. Τι κάποια-κάποια τὰς γυναῖκας μή διατὸν γάμον μπορεῖ νόο
διλέπει μός διάδοκον τὸν παραγόντα μου καὶ τὸν διεικετή
μου, χωρὶς νόο χάσι τὸν διαδικρίνει μου ! ”

[3628]

Σ Κ Η Ν Η ΙΙ^o.

“Ο Ιανότης ξουδεν, καὶ δέ δινε, Καρόπιν δ Νικηφόρος.

(Ο Ιανότης κτυπεῖ διὰ γόμο τὸν πόρον).

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—Κτυπούν τὸν πόρον· τοιούς νόον τέλος ;
(Πλευράζει).

ΙΙΙΙΟΤΗΣ.—(Έσωθεν). Μαραντολίνα !

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—(Θίρη). Ήτο ‘ν ή φύσις.

ΙΙΙΙΟΤΗΣ.—(Ως δινε). Μαραντολίνα, διαβέβη μου !

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—(Θίρη). Νά τοι διαβέβη ; δέος ίματα την-
ταλεῖται. (Μεγαλόφ.). Τι προτείσαι, αύρα Ιανότηρα ;

ΙΙΙΙΟΤΗΣ.—(Έσωθεν). “Αναβέβη μου !

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—,ιαβέται τὸν καλαντίνειν νόο κάποια στένη κα-
μάρησει, καὶ νόο γέρασθαι... Ίρθεσαι, στοὺς δραμασίους αὐτοὺς

ΙΙΙΙΟΤΗΣ.—(Έσωθεν). Γιατί δέν μοι δικιάγεις ;

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—“Εργάσσεται δινε. Κάνεται μου αλτεὶ τὸ χέρι-
περιπλεύτη... κ' ίρθεται διάδοκος.

ΙΙΙΙΟΤΗΣ.—Παρακαλεῖται διν δικήν, παρακαλεῖται (θείγυττο).

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—“Αν διν δικήν, παρακαλεῖται ! Συρρει-
μού, μέν πόρη ! Τό κακό διν πολι καὶ διαρρητόν. Πρώτη νόο βρούσα-
τη διερεπή, μέν διαρρηγή. Έργα τοσούτο ; (Κυτταδίζει διά τὴν
κλειδωροθεραπείαν). Ναι, ναι, ίρηται.. Μη παρατείνεται μέρος
του, μέν δέν περιπλεύτη ! (Φωνάζει διά τὴν διάλυτην θύραν).

[3629]

Ἐπί, Νικηφόρε, Νικηφόρε ! Νέστηρα δέκαν τώρα νά Σερβίου νά μή
ιαδικεύει & Νικηφόρος, από τον γένος... Ω : διν οικόπεδο γεῖσο.
Ἐγώ εγώ είμι τούτοις, κατό πορείας των μετανήσ, τοι το χεριά
των άνθρωπ, από πάροντα στ' είμι, διν μετανήσ τώρα νά ζωστε τόν το
καιρο. (Φυγούζει πρός την τρίτην θύραν). Νικηφόρε !

ΝΙΚΗΦΟΡΟΣ.—Μ' έρωντος ;

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—Ἐδε μόνον είμι κατό παραπομπή.
ΝΙΚΗΦΟΡΟΣ.—Ναι γε, ίσον γε.

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—Μάλιστα, είμι ο Καπετάνης Ναραλίδης, Έρωντος
πάροντα θύραντος μαζί μονο...

ΝΙΚΗΦΟΡΟΣ.—Ἔ ! το δέρμα, το οίχο παραπομπήν μα' ἡρα.

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—Δικαίων ; το μήχα παραπομπήν ; Ήρα,
το το δράστη, διν μήχα πάροντα είθη.

ΝΙΚΗΦΟΡΟΣ.—Τι καυτή, τον είσαι ! διν το κατεύθυντος ; Διν
είλικ την φύη τον ειδήρων ; τ' απορρίψουχ, το παραβραστοποιη-
στικού διατομή ; το Σίδαιο θάγη γιά μάνα ;

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—Ἐγώ, τον δεν βρέω τοτί ακόμη δι νόσου μου,
δεν προέρχεται τότε πρέρρεστα. Μα... σάρκα-πάρο, μασ μέτι κάτι
λόγια, που νά εσε τον διάλικον, Νικηφόρος γενι, μ' έλεγε νά
κακούνει !

ΝΙΚΗΦΟΡΟΣ.—Βαθιάν ; αύτοι δι την νόσου μας κατέβασ-
λορθούσαν, χωρίς πατέρα, χωρίς μετέρα, χωρίς ανεψιόν. Ας διστο-
μεταρρίψουμε, με Ιατρον τον μαρτύρα την !

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—Δικαίω, καταδικώντας τοις πατέρα μάλι-
στον άστραπον την πατέρα.

ΝΙΚΗΦΟΡΟΣ.—Μήτε δραδεύεις τοις είσαι δι πατέρας του !

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—Ναι, γιατί... το θαυμάζω.

(1689)

Σ Κ Η Ν Η Ι Ε.

Ο Ιππότης Εισαγόν και οι δύο,

(Ο Ιππότης κτυπεῖ την δύραν διπού ήτο καὶ κατά την
προνογουμένων σκονών).

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—(Πρός τὸν Νικηφόρον). Χτυπεῖν.

ΝΙΚΗΦΟΡΟΣ.—(Διαντά πρός την θύραν). Πάλικ ανατρέ-
πετος ;

ΙΠΠΟΤΗΣ.—(Έκανεν). Τικαντί μαν !

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—(Πρός τὸν Νικηφόρον). Ο Ιππότης !

ΝΙΚΗΦΟΡΟΣ.—Τι νά φαντα ; (Πάλιοιδει διδ καὶ τοῦ δι-
νούσην).

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—Επάνω προτού νά φύγει λιγά...

ΝΙΚΗΦΟΡΟΣ.—Τη ροδίσαι ;

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—Καλά ρού Νικηφόρο, διν δέρμα, φεύγεις
γιά την διδικεύη, γιά την πατέρα μου. (Φεύγεις διδ την δίλλη
θύραν).

ΝΙΚΗΦΟΡΟΣ.—Μήτε άνευχες, ίδα είρ' ἡρα !

ΙΠΠΟΤΗΣ.—(Έκανεν). Θ' ανοίξει & δρει :

ΝΙΚΗΦΟΡΟΣ.—Τι προσέβαστε, κύριε ; Τι φαντάσεις μένεις;
Σε μάλισταν πραγμάτης είσαι αντίκα διο, διε κατένα διο !

ΙΠΠΟΤΗΣ.—Τικαντί την πάρο, εσε λέμε. (Άκούεται προσ-
καλέσων νά την διδικεύη).

ΝΙΚΗΦΟΡΟΣ.—Μητ, νά παρη & διδικεύεις ; Μα... Μη φρεσ-
νά βασισθε. Εδι πολλοί, βασισθειστείσι οι διοι διε την πατέρα μας;

[1691]

Σ Κ Η Ν Η Η Ι^ς.

Ο ΜΑΡΚΕΖΟΣ και ο Κόντες επερχόμενοι από την μεσαίαν θύραν, και οι δύο.

ΚΟΝΤΕΣ.—[Από την θύραν]. Τι αἴων ; εἰ πράξη ;

ΜΑΡΚΕΖΟΣ.—[Από την θύραν]. Τι χαλαρώς Κυρίου είναι έπιστη;

ΝΙΚΗΦΟΡΟΣ.—[Συγκ., διδ καὶ γέννη τῶν διαστορῶν ἡ Αιγαίου]. Αρρενός μαν, εἴτε παρενόλη ὁ πόρος Ἱωνίας Νερούδορος δῶλον σύνειδη μή τι στρατιώτες τὴν οὔρην.

ΠΗΠΟΤΗΣ.—[Βραβεύειν]. Ανοίδη, εἰδέκε τὴν σπαζόν !

ΜΑΡΚΕΖΟΣ.—Μήτε ιηττάσθε ; Ήδη μὲν φύγετε. [Πρός τὸν Κόντεν].

ΚΟΝΤΕΣ.—[Πρός τὸν Νικηφόρον]. Ανοίδη του ! Τι ήταν μόνο τὰ φίλα νὰ του μάλιστα.

ΝΙΚΗΦΟΡΟΣ.—Θ' άνοίδη, μα... εἴτε παρενόλη...

ΚΟΝΤΕΣ.—Μή, φάσθε. Εἴδο μαστι ύμιτε.

ΜΑΡΚΕΖΟΣ.—[Ηδίο]. Αὐτὸς τὸν λόγον, τὸ στράτιον ήρε ? [Ο Νικηφόρος διαλύγεται και ὁ Ιππότης επιστρέφεται].

ΠΗΠΟΤΗΣ.—Παντελείων ! τοῦτον ;

ΝΙΚΗΦΟΡΟΣ.—Παντελείων ζητεῖ η πόρνη μας ;

ΠΗΠΟΤΗΣ.—Η Μαργαριτίνη τοῦτον ;

ΝΙΚΗΦΟΡΟΣ.—Δεν γνωρίζω...

[1632]

Η ΔΟΚΙΜΑΣΙΑ

113

ΜΑΡΚΕΖΟΣ.—[Ίδιο]. Τέρη μὲν τὴν Μαργαριτίνην, διὸ τὸν εἰσιτην.

ΠΗΠΟΤΗΣ.—Κακούργος ! τοι τὰ μαρτύρια ; [Προσωρικά, καὶ τότε βλέπει τὸν Κόντεν καὶ Μαρκέζο].

ΚΟΝΤΕΣ.—[Πρός τὸν Ιππότην]. Μή ποτε μέση τον θηραμόνει;

ΜΑΡΚΕΖΟΣ.—Τισσού μεν, ίμετ; εμποτι φάσι, ή;

ΠΗΠΟΤΗΣ.—[Ηδίο]. Διατρύχει μεν ! δέ τοι φίλη γαλ. Οὐ τὸν εἰσιτην μὲν δέσι, εἴτε τὴν πατέσκαν καὶ νέ κατακαθίσουν...

ΝΙΚΗΦΟΡΟΣ.—Τι τὰ φίλη, δραγματεύει μεν, τὸν εἰσιτην :

ΠΗΠΟΤΗΣ.—Σ' ιστού δὲ δέσι νὰ φίλη λαγυριστεί. Όσαν προτείνει ήρε, ίστοι μὲν μή διαπρατεύονται [Πληρώνει τὸ παρό μεταγγίτην γ' εἰσιτην, καὶ μὲν οὐδενός, δέχεται λαγυριστή μ' ίμιν οἱ δραγματεύει τας] :

ΝΙΚΗΦΟΡΟΣ.—Η σύρνεια τας πληρώνει τὸ παρό τας γαλ νὰ τὰ διαπρατεύονται εἴδητοι εἴναι πράττονται καὶ σωτέρες, μα, δέν μαρτεύειν μέσητη, οἷοι μακρινές τηρημάνε...

ΠΗΠΟΤΗΣ.—Τι δέσι μίνιον ; Τι δέσι λοι ; Τι δέσιταισι ίστοι της διδασκαλίας μου ; Έψη δέρη νι τὸν ιηττάσθε.

ΝΙΚΗΦΟΡΟΣ.—Τὴν ιηττάσθεν νάρθη στὸν καμπαρέτο.

ΠΗΠΟΤΗΣ.—Γαραγιούν δέ τοι, μαστερά, μή τοι σπάσει τοι παραβία !

ΝΙΚΗΦΟΡΟΣ.—Φαρμακόρων μ' ίστοι...

ΜΑΡΚΕΖΟΣ.—[Πρός τὸν Νικηφόρον]. Σαύτε !

ΚΟΝΤΕΣ.—[Πρός τὸν Νικηφόρον]. Πήγεται δέ τοι !

ΠΗΠΟΤΗΣ.—[Πρός τὸν Νικηφόρον]. Γαραγιούν δέ τοι !

ΝΙΚΗΦΟΡΟΣ.—[Έξαπτόρων]. Ζε; Μάγια, κίρα !...

[1633]

ΜΑΡΚΕΖΟΣ.—Φύγε ! | (Τὸν διάδυντον).
ΚΟΝΤΕΣ.—Φύγε ! |

ΝΙΚΗΦΟΡΟΣ.—(Ίδη). Να πάρεις και να φύγεις ! Εγώ
μαζίγουν τη τάχιστη θέληση ! (Εξέρχεσαι)

Σ Κ Η Ν Η Ι Ι Ζ.

"Ο Τανάστης, δ Μαρκέζος και δ Κόντες.

ΠΗΠΟΤΗΣ.—(Ίδη). Τέλος ίδιων ! να μάλιστα να τέλος
μαζίγουν απότολμα !

ΜΑΡΚΕΖΟΣ.—(Πρός την Κόντη). Τι λαβαλίστε;

ΚΟΝΤΕΣ.—Δεν την βλέπετε; είναι ιρατηριώτης της Μαρ-
κέζος!

ΠΗΠΟΤΗΣ.—(Ίδη). Και πώς να αποφεύγετε μια γυναί-
κα ! Και νέα μαζί γιατί πανερδουλγήστε;

ΚΟΝΤΕΣ.—(Ίδη). Τόρα τίποτα νέα οιδιαστή. (Μεγαλεψ.).
Κύριε Τανάστη, δεν θα αποτίσεις νέα για της άλλων; επ-
ειδικά, όπως ήδη αρκετά σας επιστρέφετε στην θέση σας.

ΠΗΠΟΤΗΣ.—Τι ιστορία μ' είστε;

ΚΟΝΤΕΣ.—Γνωρίζω ότι δεν τοι προσέρχεται η θύμη σας...

ΠΗΠΟΤΗΣ.—(Εξημημένος, πρός την Μαρκέζον). Κατα-
λαβαίνως ότι μάλις έριξας μ' αύτό τον έλενο;

ΜΑΡΚΕΖΟΣ.—Είσαι γερή, δεν έχεις τίποτα λύπη.

ΚΟΝΤΕΣ.—Μάλις γιατίδες αίρεστα σας, τιδες μάλις την πρόσ-
τασσείς δεν μπορείς να διαφέρεις την φύσηστο; Αλλάζετε να γενιά-
σετε τη λέγη;

[3534]

Εγώ τέλος από τη Μαρκέζον, τιδες μάλις χαραράνε σ' ίριν,
ΠΗΠΟΤΗΣ.—(Έξημημένος, πρός την Μαρκέζον). Έρι ;
ΜΑΡΚΕΖΟΣ.—Έρι θέν μάλιστα !

ΚΟΝΤΕΣ.—Σ' ίριν γύρω, και άπωπου. Νερίσσως δεν
για τη δεύτερη φράσηται σαν...

ΠΗΠΟΤΗΣ.—Νερίσσως τοι επίσημη και δεσμός, γύρως νά
είτε τη μάλις λίγη φέρετε.

ΚΟΝΤΕΣ.—Έρι λίγη φέρετε ;

ΜΑΡΚΕΖΟΣ.—(Ίδη). Τά πρόβλημα δεν τολεί και λατε-
νικό γιρίσμα...

ΠΗΠΟΤΗΣ.—Μια μια βασικής τύλης νά λέω... (Πρός την
Μαρκέζον, εξημημένος). Ο Κίνης; Να έχεις τη λέγη, πάς τον το
και το.

ΜΑΡΚΕΖΟΣ.—Μά λέω δεν θέλω να μαρέψω...

ΚΟΝΤΕΣ.—(Πρός την Τανάστη). "Εσί είσαι φέτος !

ΜΑΡΚΕΖΟΣ.—Φέρω λύπη. (Θέλει νά φύγη).

ΠΗΠΟΤΗΣ.—Σανας λέω. (Τόνον πρατή δίπλα της βίας).

ΚΟΝΤΕΣ.—...Και τέλος θέλει λέγο...

ΠΗΠΟΤΗΣ.—Ναι, τέλος θέλει λέγο... (Πρός την Μαρκέ-
ζον). Δεσμό μου το εποίει σαν !

ΜΑΡΚΕΖΟΣ.—"Ε! Πάτη λέγετε πάρα. Φέλι μαν Κίνη,
τι δε μάλις έστιν δε δ Τανάστης δραστή τη Μαρκέζον;

ΠΗΠΟΤΗΣ.—Έρι τέλος δραστή ; δεν είναι δραστή ; μάλις φέτος
έπιασε τη λέγη !

ΜΑΡΚΕΖΟΣ.—Φέτος ; Έρι μέσους δεν σημαντεῖς πράξη
ήγει τη λέγη ?

ΠΗΠΟΤΗΣ.—Πάτη μανόν ;

[3535]

ΚΟΝΤΕΣ.—Έγινε τί λύρα, και εί διαστάχη, και δεν γεμίζει ακόμα !

ΠΗΠΟΤΗΣ.—(Πρός τὸν Μαρκέζον). Δεσμοί που τι σπάσεις σαν

ΜΑΡΚΕΖΟΣ.—Όχι, δεν εί. Έσω !

ΠΗΠΟΤΗΣ.—Είσαι λατεία και εί ἔχεις μεν :

ΜΑΡΚΕΖΟΣ.—Έγινε σήμερα φέτος θάνατος της αδερφής !

ΚΟΝΤΕΣ.—Διάτι δεν προστυχεί μηρύλια.

ΠΗΠΟΤΗΣ.—Αι μά τι δει ! (Τραβάει το σπάσι του Μαρκέζου, τη διστού βγαίνει δεσμός τη λουρίδα γυναική υπό την θύελλα).

ΜΑΡΚΕΖΟΣ.—(Πρός τὸν Τηνόδεν). Μή μα κάρη, «μηκεί» !

ΠΗΠΟΤΗΣ.—Ας δερράς πάς εί απρόβατος και είναι, ούτε θύρες να είναι λύσιν λαυρωμάτων !

ΜΑΡΚΕΖΟΣ.—Είσαι πάρα πολύ ανθερή θεα. (Περίλυπος, καιτίς δαντόν), Αχ ! αντί τό σπάσι !

ΚΟΝΤΕΣ.—Δεντού λαυρωμάτων ! (Διέσυνει και λαργάνει θλων δρύνεις).

ΠΗΠΟΤΗΣ.—Θά την λαβής ! (Προσπολιθεί νά σύρει το σπάσι διστού την θάλασσα, σίλλα δέν το κατερθίδνοι).

ΜΑΡΚΕΖΟΣ.—Πάτας ; Να εί γυναικά τό σπάσι μας !

ΠΗΠΟΤΗΣ.—Ω ! τέ άρρενερά ! (Εκατοβδύλλεια προσπολιθεί δει κατά το σύρη).

ΜΑΡΚΕΖΟΣ.—Ταστία μας, δεν δε λένες τίνας.

ΚΟΝΤΕΣ.—Τρέχει τον ζευγάρη μου !

ΠΗΠΟΤΗΣ.—Κατά ! (Δίρρει το σπάσι, και βλέπει γυναίκα την λατεία). Τ' απότιμα !

ΜΑΡΚΕΖΟΣ.—Μετανιώνεις σανδειράς !

ΠΗΠΟΤΗΣ.—Και τώ δύλα παρράπει, καί το ! Μίαν επί. Φέντε δις αὖ πάντα !

ΜΑΡΚΕΖΟΣ.—Ναι, ειδίθης .. πάντας στάχι τιλαντούς για μονομερία... ταρή λέγει νά τι δεξάμε.

ΠΗΠΟΤΗΣ.—(Πρός τὸν Κόντε). "Ληρώι για νέρην δύλα επωνύμη."

ΚΟΝΤΕΣ.—Μή τών πάρει, δεν εί σηρένιο νά μαρτύρης.

ΠΗΠΟΤΗΣ.—Έγινε νά φέρω ; Και μ' είσαι τέ μαρτί λαυρίδα παρού νά εί ανθίσου !

ΜΑΡΚΕΖΟΣ.—Είσαι λεπαντώντας, λαυρίδα της Ταΐζου, δεν ήτη πόδι ..

ΚΟΝΤΕΣ.—Όχι, δε γένοντας παλαιόπερα, κάποια παρέλαστ !

ΠΗΠΟΤΗΣ.—Ναι, γ' αντί, τέ μαρτί λαυρίδα ... (Όρρεψ νά κτυπήσει την Κόντε).

ΚΟΝΤΕΣ.—Είσαι ! (Διαρράγει στάχια μηρύνεις).

Σ Κ Η Ν Η Ι Η'

Μιραντολίνα, Νικηφόρος και οί άνετοι.

ΝΙΚΗΦΟΡΟΣ.—Αλτ ! δει ! λέρνειδες !

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—Εναθέν, δροσερή μας, σταθερή !

ΠΗΠΟΤΗΣ.—(Βλέποντας την Μιραντολίνα). "Α ! λατείαριάνα !

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—Συρρά μου, ή Μία τά σπάσι !

ΜΑΡΚΕΖΟΣ.—Πάντως ; λοι 'αν είναι;

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—Πας, ίρη γιαν είναι;

ΚΟΝΤΕΣ.—Τινά βάσιμα; τινά αύρια; Ταντέρα; ήταν; Είναι
ιραποτοποιημένο πά σίνε!

ΠΗΠΟΤΗΣ.—Έγινε ιραποτοποιημένος; Δεν είναι άλλος; είναι
φάστος!

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—Ο αύρια; Ταντέρα ιραποτοποιημένος μ' ίρινε;
Όχι ίρη, αύρια Κίνη, έγινε ζελός. Μπορεί να είναι θαλασσινός μάς
ήγειραν ζελός μαργάριτα.

ΚΟΝΤΕΣ.—Είτε αύρι η περί, τας είναι και είναι σύριψαν...

ΜΑΡΚΕΖΟΣ.—Τι δέρνει ήταν; Ήταν ράτσαρι...

ΠΗΠΟΤΗΣ.—Τι ζέρνει; Τι γάντια φέρνει; (Ωργισμένος
πρός την Μαρεζέζα)

ΜΑΡΚΕΖΟΣ.—Δεν θέλει δι, ούτε το ζελόρια... Α, το ζελόρια, είναι
τοις φέρνεις που δεν είναι, γιατί κάτια...

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—Ο αύριας Ταντέρα ιραποτοποιημένος μ' ίρινε;
Μα, το δραπέτει, και δραπέτει το δραπέτει έπειτα ίρινες μανι, μα ταντέρανε,
μα οδον ζελόριτα, μα αύρια να γυρίσει το ζελόρια του δραπέτει,
και τον δραπέτει μαν ζελόριτα. Όριτσεργό δεν την άλλαξε: Άν
είτε πατέριτρα κα την ξελογιάνει, δε τη θεωρείει γιατί το μαργαρίτινο
κατερίνικο της οδοντού. Ένας διάρρης που δεν χαράζει να ζει, τοι πατέριτρα
την της γυναίκαν, που είς αντεπειδετ και τις παραρρίνει, δεν είναι
ζωντανός κα δελτρωτής. Αρρενογένη, έγινε ούρα γυναίκα μέσηνχ-
τή καρδιά, μα διαλέκτον-γλώσσαν δι, τοι πρίντη να είναι το ζελόρια, και Κε-
μαράρια να κρίνει την άλληρα. Έβασια να θυματεί ποιος την ξελογιάνε-
την την Ταντέρα, αλλά δεν μπορεί ποτέ. Δεν είναι ίστοι, είναι;
Ελασμα, ζελόρια, και θυματεί ποιος την θαλεσμα!

ΠΗΠΟΤΗΣ.—(Ιδια). Αγ! Μη μπορεί να γελάσω!

ΚΟΝΤΕΣ.—(Πρός την Μιραντολίναν). Τινά βάσιμα; τα ί-
χαν!

ΜΑΡΚΕΖΟΣ.—(Πρός την Μιραντολίναν). Δεν ήρη αν-
τέρια να τη δρι...

ΠΗΠΟΤΗΣ.—(Πρός την Μαρεζέζαν δραγισμένος). Δεν ή-
ρεις τι ήταν, Μαρεζέζα!

ΜΑΡΚΕΖΟΣ.—(Πρός την Ιανόπετρη για γιανερέν τόνον).
Μα, γιατί τα μέρη πάντα μ' ίρινε;

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—Όχι, ο αύριας Ταντέρα δεν ιραποτοποιείται.
Γιαρέζα τοι περιέργεια, έγινε την παντρίση την γυναίκαν την
ζέρνει την ζέρνει πατέριτρα: τοι δέρνει την ζέρνει πατέριτρα και γιλε-
ρά τις λογοθεραία του!

ΠΗΠΟΤΗΣ.—Κάνε λαστιν πλαστικ τα ζελόρια την γυναίκαν,
φούτισες τοι λογοθεραία του;

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—Ηδη; Δεν τη ζέρνει; Είναι παραπάνω αέρα;
Κάνε το ζέρνει;

ΠΗΠΟΤΗΣ.—Όχι! μα την γύρανε. Τίποτα ζεπερτίδια αέρα!
μαργαρίτες αγάπην καρδιές.

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—Κάρα Ταντέρα, γιατί θεωρείει ίστοι, δεν
είτε δραπέτεις τον ίδιο τον πόλει μετανάστη ιραποτοποιημένο.

ΚΟΝΤΕΣ.—Ναι, είναι, και δεν μπορεί να τη φύγει.

ΜΑΡΚΕΖΟΣ.—Φαντασία δεν τη φύγει..

ΠΗΠΟΤΗΣ.—(Ωργισμένος, πρός την Μαρεζέζαν). Ορι, ζεράρια!

ΜΑΡΚΕΖΟΣ.—Πάντας μαζί μου τα βαζώ...

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—Όχι, αύρια, δεν είναι ιραποτοποιημένο. Τη ζέρνει
και τη διαστορέζα, και ούρα πρέπει να τη διαδείξει.

ΠΗΠΟΤΗΣ.—(Ιδια). Δεν αντέρια πάντα, (Μεγαλοφ.). Κάνετε,
[369]

όλτα γιρίζει, διπού θέλει να σταθεί μόνη. (Πειρί τό γιατό σπάσει τον Μαρκούζου).

ΜΑΡΚΕΖΟΣ.—'Ετι, εί ! τούχη των σπαθών κατέβασε πολλά μέλλα ! (Πειρίνει πλέον κάτια το σπαθό).

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—Σπαθός, αλλα Τσατίτσε, ίδοι πρίντεψε για τον θεοφόρο εσείς. Οι αέρεις έτσι ίδοι έγιναν τόσο ιδιαίτερες. Ήριαν να τέλεσεν μόντε την θίασης την γιατί του.

ΙΠΠΟΤΗΣ.—Δι ! αυτό καρράκι άνθεγκα...

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—Είναι και παραστή, αέρα. Σπαθός για επιρρή, παραστή,

ΙΠΠΟΤΗΣ.—(Ιδία). Τι σαντούν να λέγει άρρεν;

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—'Αγγέλησε μου, τι οπραλίστηρον ταραθή να έρωτας ήμιν & Ζελατούνα, και, έπινες δύο αλεθαντάκια μέσα του τη Ζελατούνα, ήταν άρρεν. "Αν θανατώ & αντίστη Τσατίτσες μή άγκυρων, διπού θα πετρών να μήδεις να μένω μόνος μά θα θέτω μάς δύο της μέσα..."

ΙΠΠΟΤΗΣ.—Πιστεύεις να πάρει;

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—Έκαναν πολλούς δρόμους όπωρινή παρεγγέλματος πετρών μου.

ΝΙΚΗΦΟΡΟΣ.—(Πρόξει την Μιραντολίνην). Για πάντα πάρεις μάλις;

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—Ναι, δραπετεί με Νικηφόρος σ' ισία Ιράπετρας σ' οποιανίδια τούς πόργους καριόνι, δίνει τούχη μου, να είσαι μόνος μου.

ΙΠΠΟΤΗΣ.—(Ιδία). Ω ! σαφαριά μου ! Διπού μετρώ να τη γιατίσω. (Πίνεται ίδια ζερανόν).

ΚΟΝΤΕΣ.—(Ιδία). Αν πάρεις με Νικηφόρο, δε μη τας δώ-

άγκυρη την Τσατίτσε. (Μεγαλοφ.). Λαρυγγός, διπού σπαραντήστε, τας ζελεγγυρά τραχελά σαράδα.

ΜΑΡΚΕΖΟΣ.—Μαραντολίνη μου, καθίσε λίγη & παραμένει μαζί με την εσί. Επί χρή περὶ δύο και πεντάρια. Σπαραντήστε πάρα με την είδηση στην ιδιότητα της πατέρας.

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—Είδηρηστά, δραποτάς μου, διπού χρωμάτισα πράσινο. Είμαι μια φτυγή καπέλλας χωρίς άφροφα, χωρίς παραγάλια ιστελένη, χωρίς να μάρω να διλαρύζω την μαργαρίτα πρέση... Μά & Νικηφόρος μή άγριας, και γι' αυτή την παίρνει μόνος, και να δούσε μαργαρίτας.

ΙΠΠΟΤΗΣ.—Ναι, απειραμάνει, πάρε δύοντα θέλεις ! Σάρω τοι γι' έκπλασμα με αυτή την ιρύσσεις, δύρια πάσι θρεπτικήνες γάτες στην βάθη της φυγής σου, λέστη μ' Ηρεντούνας, και βίλας διας την ίδιας άπορων να έλεγχούνται τέλος θεραπεύει μου. Σαν έργατη να πάλευσαν τας θέλεις σου μή μια μαργαρίτα καπαντένεια, ενδέλεια την άπολεπση την απλήσει και νέ την γιατίσαι να την παραμένειν, νι θέμεται, νι θέλεις, νι θέλεις γιατί γιατίσαι ! Μά αύτη θέλεις θελείς ήμετελεμέρεια γιατί μήνε. Φτύρια μαργαρίτας ταξιδιώτικης πεταραμάνης την τη σπάνιατά σου, τα διάφανα σου, τα φυτευαρμάντα σου γι' ίσων να γιατίσου πάσιν τούρπο έπαρρην ίδης σ' άρδες τούς στήλες το γιατίσου πάσιν φύλων, και μ' ίσωνται & διαρθρωτέρων γιατί να γιατίσου πάσιν γιατίσουρο & μένεις μένο της γιατίσους ; Διπού άραται, ο ίδη ! Διπού άραται να της παραρετή, μόλις πρίνει να φέρει, να στέψει μαργαρίτα !

(Μεθέργετας).

Σ Κ Η Ν Η Ι Β.

Μισθυαδίνο, δέ Κόντες, δέ Μαρκέζος ταῦ δέ Νικηφόρος.

ΚΟΝΤΕΣ.—Δε ποτέ νά λέγε τάχα πο; Ήσα είναι ίρωταριά;

ΜΑΡΚΕΖΟΣ.—Άν μή ξανθεῖ φύση, μόνον τούτο, τόν σου-

γίζω!

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—Συστά, άρρενή σου, ταύτην. «Ερρυ,

α» δε δεν γιατίρια πάντα, ἀν το πρόγραμμά μου θα δέσε, δε ρωτά να
παλαιότερά την θεωρήσει παντί που. Έπει αδέβητο... τα λατέραρια να τό-

βλογαρίσουν, τον καρέτα, μη θεωρείται «έργο τουλού μερχαντα παγκόνι». Δεν θέλω ποτέ να ξαναγράψω θέρος. Να περάρει, παν ίδσα, γιατί σου,
τοσοί που το γέρε του.

ΝΙΚΗΦΟΡΟΣ.—Τί γέρε; Συστά λαγός, καρέ μου. Εσείς
άρρενοι να ξαναγράψετε τον καρέτα μη γίνεται τρίτη, και διαρρέετε πάντα
τον από την περιπέτεια σαν;

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—«Ε, έτσι τάχα, ποτέ!» Ήτταν ήτη δέσποινα
κατά, μη ξανθεῖτε, ήτη ποτέρα. Πάντα λαρίστε μρασάδα, δεν είχε
κανέναν να μη ζητεί. «Άρα παντρεστού, δέρε έγκα το τέλος πάντα

ΝΙΚΗΦΟΡΟΣ.—Το δέ λέγετε, γιατί νά δέρετε;...

Σ Κ Η Ν Η Ι Κ'.

«Ο Τύποδεις ταῦ Ιανότη ταῦ οι δύο.

ΤΙΠΡΕΤΗΣ. Καρέ λακωνία, πρώτη φύση, δέλτα νά είσι
χορεύτισσα.

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—Φέρτε λακωνί.

ΤΙΠΡΕΤΗΣ.—Μαλακά. Ο δέρντας μας τηλε νά παραγ-

γετεί νά τον ιανωδόνταν δραμά, μη παρατίνε νά πάρει κ' έγκα μή
τα πρόγραμμά του, και φύγεται για τη λαδίστα...

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—Να μή συγχωρετε, οι δέ μαρτυράτε.

ΤΙΠΡΕΤΗΣ.—Α! ετοί περισσότερο, νά μάν άρρενας και θυ-

μάστη σε πρότερες παν. Σαν σύγχρονος επι οις χωραῖς. (Έξιρρετα).

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—Ερρυ, δέλτα επι θεοί. Παραίσχα
δραμά, δε ίργηται πάντα χαλαρωμένος. Α! πάντα λατίστε δέ τη
λακωνία δέλτα παρα.

ΚΟΝΤΕΣ.—Μιραντολίνα, από δέσποιντες μαντίρας νά παντρε-

γετε, νά το διατρέψει παντετάπειρά φέλτασσα.

ΜΑΡΚΕΖΟΣ.—Κατά λακωνία παντετάπειρα προστάτε μαν.

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—Άρρενος μαν, τάχα πολ παντρεύτασσα, δε-
δέλτα επι πρασίνας μετοί πρασίνην επι δέλτα. Έπει τάχα Ια-

νότης νά λακωνία και λατίστε πάντα λατίστα. Άλτρα παντίκα νά παρέβε-
ρυγκάδα παρρέβερε απότα παντί δέ λακωνικόντα. Να, δέ μάρτη μαν.

ΝΙΚΗΦΟΡΟΣ.—Μα, μη βαζότε, καρέ μαν...

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—Τί μή βαζεις και ζεβαζεις; "Έχει τις πτυχές δικαιούμενης; Έχει, λαλάν; Λάλα μου νι χρή σου!"

ΝΙΚΗΦΟΡΟΣ.—Θέλω να κάνουμε πρώτη της εμφάνιση; μη.

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—Τι επιρρεψίς; Η περιποίηση είναι κάτια; Οι λαλές μου — οι χρή σου, οι τραβές στη χρηματιστή σου!

ΝΙΚΗΦΟΡΟΣ.—Θέλω να διάλει το χρή... μηδέ θεωρο...

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—Μη θεωρεις, ναι, άργησε μου θέλω πάντας λαλές σου, πάντας ιστορίες σ' έγκυα, λαλές θέλω τι φάεις μου!

ΝΙΚΗΦΟΡΟΣ.—Να λατεράθηξης μου, δεν βαστά πολλό. (Της δίδει το χέρι του)

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—(Ιδία). Τάσσων μι' αντέ!

ΚΟΝΤΕΣ.—Μεραντολίνη, ούτε γυναίκα μέχριστα γνωστή, ίδημα την έπιτραβούστε νι αύριο για τοις Σύλλογοις δημοτικούς σ' αρίστη.

ΜΑΡΙΚΕΖΟΣ.—Μάλιστας δη πρίνους τους τοις καθημερινούς.

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—Άνα μένει στην Αθηναϊκή, έντονα ματωρό της πάντας μός δεν θέλω μέριμνασσούς νι αρρενούς για μία χρή, τέλος ζωτικής.

ΚΟΝΤΕΣ.—Τι πρέπει;

ΜΑΡΙΚΕΖΟΣ.—Μάλιστας, τι; τη.

ΝΙΚΗΦΟΡΟΣ.—Τι νι ακούσας σήχες νι τοις Λαζαρέτου τηρά;

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—Στα δημοτικάκια νι γρούσιστε νι ακούσας από την Ζέλια Βασιλίκη.

ΝΙΚΗΦΟΡΟΣ.—Μεραντολίνη τηρά βάσιμης στην Αθηναϊκή μή άγνωστη.

ΚΟΝΤΕΣ.—Ναι, ναι, οι δύοις, και οι συγγείου γι' αντέ· δεν φέρεις, μη δους κατάλληλη εργασία, μη μήτε άρρενοστήγια δεν το αίσθανες.

(Η Μιραντολίνη διακινείται πρός τον Κόντε, και ζειστα-

στρέβλουσα πρός την Μαρικζαν, δόλος σπάχεται συνοφρυνθένος).

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—Και επι, χώρα Μαρικζα:

ΜΑΡΙΚΕΖΟΣ.—Θέλει ρίπα κα' ήρη γιατί νι μή ποντιαρέσσει, μή δένει κα' αν εύρεσεμεν, θέλει η προσέτεται σει και διαρροεστής του;

ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ.—Ειδικαστικά πολλά δεν τα σύρωνες απόλυτα. Η παρούσα σας και η φύλα σας δεν μού είναι πάντας πειθαρχείς δη ιστερίστες ή πρωτείς και το λεβήθειν μου. Άλλα πάρα πολλά γνωστά λαζαρετικά ή ζωές μου, δεν ούρω κα' ήρη λαζαρετικές τελείς σχέσης μου μή τοις ξένωσε. Και από διαδέλευ, διρρυντής μου, δεν θέλω νι ξετινεί δεργή και πεθαίνει την αρρενίστη σας, μή διαρροείται δεν ιραδίσται ίδη. Αν τογεις σύρθηται από παρασάσσους πολι νι μένει δέρματι ήταν πάτηρ νι διαρροείται, δεν πάρει νι διανορθίσται ή νι διανοντίσται, απλογορεύεται γιαδ μή στηργάτη δεν θέλω ίδη μόνο και ποτέ σας μή λεγανεύεται τέλος Δοκιμασία!

(Πίστει ή αδέλτων)

